

๑๗/๑๙๑๘๙

การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการ
จัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

มนฤทธิ์ นามศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำเนาถูกต้อง รับ	8 ธ.ค. 2558
วันที่ออก	240996
เลขที่券	2005.1 ๒ ๑๕๙ ๑
เลขเรียกหนังสือ	2558

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนจากการส่งเสริมการผลิตครุภัณฑ์มีความสามารถพิเศษทางด้าน
วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สควค.) สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
(สสวท.) กระทรวงศึกษาธิการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

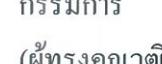
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวมนฤทัย นามศรี แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

(อาจารย์ ดร.ทองม้วน นาเสียง)

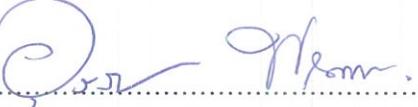
.....

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....

(อาจารย์ ดร.อภิชา รุณวาทย์)

.....

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิชัย ลักษิตานันต์)

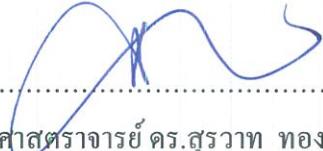
.....

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุรสา พรมทา)

.....

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรవาท ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตีเมืองชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้

แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย มนกุลย์ นามศรี

ปริญญา ค.ม. (คอมพิวเตอร์ศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ.ดร. พันธุ์ชัย สาธิตานันต์

ประธานกรรมการ

ผศ.ดร. อรุณ่า พรหมทา

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 2) เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อศึกษาคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง โดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) บทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บ 3) แบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บ และ 6) แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ สำหรับสถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ 1) การวิเคราะห์ค่าสถิติแบบ Pair Sample T-test *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 3) การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 4) การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (I.O.C) และ 5) การคำนวณหาประสิทธิภาพบทเรียนบนเครือข่าย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ $92.12/84.90$ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $85/85$
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน วงจรที่ 2 เพิ่มขึ้นจากการจารุที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บ มีทักษะการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนในการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บ ค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.07 มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : The Development of a Web-Based Instruction (WBI) to Develop Thinking Skills for Problem Solution Using Problem-Based Learning (PBL) Entitled “Writing C- Programming Language” for Matthayomsuksa 4 Students

AUTHOR : Monruthai Namsi   **DEGREE :** M.Ed. (Computer Education)

ADVISORS : Assistant Professor Dr. Chanthit Sathitanant Chairman
Assistant Professor Dr. Urasa Phromtha   Committee

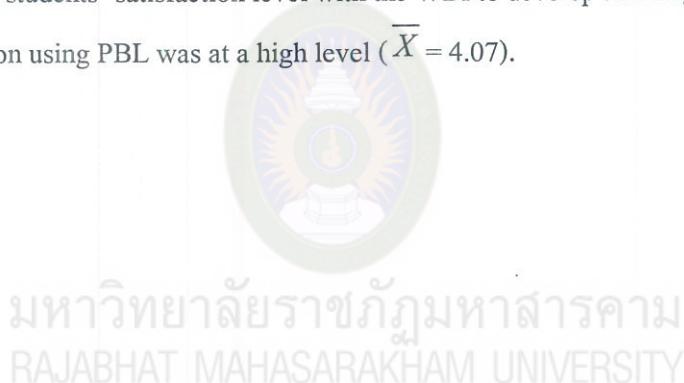
RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The objectives of this classroom action research were to 1) develop a WBI to develop thinking skills for problem solution using PBL entitled “ Writing C- Programming Language” for Matthayomsuksa 4 students to gain an efficiency index of 85/85, 2) develop thinking skills for problem solution using PBL entitled “ Writing C- Programming Language” for Matthayomsuksa 4 students,3) study the test score of students after learning a WBI to develop thinking skills for problem solution using PBL entitled “ Writing C- Programming Language” for Matthayomsuksa 4 students, and 4) study students’ satisfaction with learning the WBI to develop thinking skills for problem solution using PBL entitled “ Writing C- Programming Language” for Matthayomsuksa 4 students. The sample group was a class of 32 Matthayomsuksa 4/15 students studying in the second semester of the academic year 2014 from Kanlayanawat School, Mueang District, Khon Kaen, selected by the purposive sampling method. The research instruments comprised 1) a study-plan, 2) a WBI, 3) a problem solution skill test, 4) Pretest and posttest, 5) a questionnaire on students’ satisfaction towards the WBI, 6) a post-teaching recording form. The statistics used was a Pair-Simple T-test with the statistical significance at .05. The calculation was made to determine the means, standard deviation, IOC score and an efficiency index.

The major findings revealed as follows:

1. An efficiency index of a WBI to develop thinking skills for problem solution using PBL entitled “ Writing C- Programming Language” for Matthayomsuksa 4 students was 92.12/84.90, the set criteria at 85/85.
2. In comparison of the students’ thinking skills for problem solution using PBL, it was found that the score in the second cycle was higher than that of the first cycle at a statistical significance at .05.
3. The test score after learning the WBI to develop thinking skills for problem solution using PBL after learning was higher than before learning at the statistical significance at .05.
4. The students’ satisfaction level with the WBI to develop thinking skills for problem solution using PBL was at a high level ($\bar{X} = 4.07$).

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลง ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก
ผศ.ดร.ฉันทิชย์ สาธิตานันต์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.อุรสา พรหมทา
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ทองม้วน นาสีจิ่ยม ประธานกรรมการ ดร.อภิชา รุณวาทย์
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งคณาจารย์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกท่านที่ให้ความรู้ และชี้แนะแนวทางในการทำงานจน
การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.จำนง กิตติสกุล นางวิชญารัตน์ ธรรมาวิวัฒน์กุล นางสุพิดา โนพันธ์
ดร.เพ็มพร ลักษณารัตนกุล นายชนชพงษ์ วงศ์คำหัญ และนายกฤติเดช จันทร์เพ็ง ที่ให้ความ
อนุเคราะห์เป็นผู้ชี้ยวชัยตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คำแนะนำของผู้ชี้ยวชัยทุกท่าน^{ที่}
เป็นประโยชน์ยิ่งต่อการพัฒนาบทเรียนบนเว็บ และการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนางกรรณิกา ศรีสัตย์รานา ผู้อำนวยการโรงเรียนกัลยาณวัตร ที่ให้
ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย อาจารย์วัชระศักดิ์ มูประเสริฐ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ร่วมวิจัย ให้คำปรึกษาและชี้แนะ และขอขอบใจนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ให้ความร่วมมือใน
การวิจัยเป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณคุณพ่อสุบิน และคุณแม่ทองดี นามศรี คุณพ่อสุวิทย์ และคุณแม่นันทยา^{ที่}
อุดมพาณิชย์ ที่ได้อบรมเดี้ยงดู และให้กำลังใจ เป็นที่ปรึกษา สนับสนุนเงินทุน เป็นทุกๆอย่าง
ของลูก คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบให้ บิดา-มารดา คู่ อาจารย์
และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือทั้งเป็นกำลังใจในการเรียนตลอดมา จนทำ
ให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามความมุ่งหมายทุกประการ

มนุษย์ นามศรี

สารบัญ

หัวเรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ	๑
ABSTRACT	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๕
สารบัญภาพ	๖
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตร	10
บริบทของโรงเรียนกัลยาณวัตร	19
บทเรียนบนเว็บ	26
แนวทางการออกแบบบทเรียนบนเว็บโดยใช้รูปแบบการสอน ADDIE	32
การวัดประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บ	37
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน	40
ทักษะการคิดแก้ปัญหา และทักษะการคิดแบบต่างๆ	47
การวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา	52
การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน	57
การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน	63

หัวเรื่อง

หน้า

ความพึงพอใจ	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68
กรอบแนวคิดของการวิจัย	72
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	73
กลุ่มเป้าหมาย	73
รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย	73
ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย	74
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	83
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
การเก็บรวบรวมข้อมูล	98
วิเคราะห์ข้อมูล	99
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	100
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	104
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	104
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	104
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	108
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	115
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	115
สรุปผลการวิจัย	115
อภิปรายผลการวิจัย	118
ข้อเสนอแนะ	121
บรรณานุกรม	123
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เขียนชालูตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	133
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน	143
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน	147

หัวเรื่อง

หน้า

ภาคผนวก ง ภาพบรรยายภาพในชั้นเรียน	154
ภาคผนวก จ แผนภาพของบทเรียนบนเว็บ	159
ประวัติผู้วิจัย	166

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 มาตรฐานและตัวชี้วัดของสาระที่ 3	14
2 หน่วยการเรียนรู้ วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C	18
3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา	55
4 เกณฑ์คะแนนระดับทักษะการคิดแก้ปัญหา	56
5 โครงสร้างการแบ่งแผนการจัดการเรียนรู้	84
6 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใหม่ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85	108
7 ประสิทธิภาพ (E/E_0) ของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C	110
8 ค่าคะแนนการทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหาแต่ละกิจกรรม วงรอบที่ 1 กิจกรรมที่ 1-3 เทียบกับคะแนนการทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหา วงรอบที่ 2 กิจกรรมที่ 4-6	111
9 ค่าคะแนนการทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหาของวงรอบที่ 1 เทียบกับ คะแนน การทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหาของวงรอบที่ 2	112
10 การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานก่อนเรียน และหลังเรียน	114
11 ค่าการทดสอบความพึงพอใจของนักเรียน	115
12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียน	148

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การสร้างความรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก	45
2 ขั้นตอนการปฏิบัติการในชั้นเรียน	61
3 บทบาทของครูและนักวิจัยที่มีความสอดคล้องกันตามวงจร PAOR	61
4 ครอบแนวคิดของการวิจัย	72
5 รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart	74
6 ขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน	77
7 ขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	83
8 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาการเขียนโปรแกรมภาษา C ..	88
9 การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามรูปแบบการสอน ADDIE	90
10 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา	93
11 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน	95
12 ขั้นตอนการสร้างแบบสอนตามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บ	96
13 ขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกการจัดการเรียนรู้	97
14 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียน	98
15 การนำเสนอปัญหาก่อนเข้าสู่การทำใบกิจกรรม	155
16 นักเรียนทำใบกิจกรรม แบบฝึกปฏิบัติเขียนโค้ด โปรแกรม	155
17 นักเรียนแต่ละคนลงมือแก้ปัญหาในใบกิจกรรมของตนเอง	156
18 นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อเลือกปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด	156
19 หน้าหลักเมื่อเข้าสู่รายวิชา	157
20 เมื่อเข้าสู่รายวิชาที่เลือกเป็นเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด	157
21 หน้าจอเมื่อนักเรียนเข้าเรียนแต่ละแผน	158
22 หน้าจอเมื่อนักเรียนเข้าเรียนแต่ละแผนจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกันไปตามเนื้อหา ..	158
23 ผังงานการทำงานของบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C	160
24 หน้าจอ F1 หน้าจอให้นักเรียนเข้าสู่ระบบ	161

ภาคที่

หน้า

25 หน้าจอ F2 เข้าสู่บทเรียน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C แต่ละบทเรียน	161
26 หน้าจอ F3 หน้าจอข้างในแต่ละบทเรียน ตามหัวข้อเรื่อง	162
27 หน้าจอ F4 นักเรียนทำใบกิจกรรมเดี่ยว	163
28 หน้าจอ F5 หน้าจอข้างในแต่ละบทเรียน ตามหัวข้อเรื่อง	164
29 หน้าจอ F6 หน้าจอครุ透งานให้นักเรียนในระบบบทเรียนบนเว็บ	165

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคสมัยของความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดดทำให้มนุษย์เรา จำเป็น ต้องก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ๆ เปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งปัจจุบัน การศึกษาของไทยมีการนำเทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาททางการศึกษามากขึ้น เพราะเทคโนโลยีมี ความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ในยุคสังคมสารสนเทศ เป็นอย่างมาก รวมถึงการนำเทคโนโลยี นี้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย ดังนั้น การศึกษาด้วยเทคโนโลยี และการศึกษา จึงมี บทบาทต่อการพัฒนาบุคลากร ในประเทศ ตามที่พระราชนูญปฏิการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 64 กล่าวไว้ว่า “รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงิน สนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขัน โดยเสริมอย่างเป็นธรรม” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 22) ที่ส่งเสริม การผลิตสื่อการเรียนรู้ บทเรียนต่างๆ ด้วยเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนการสอนให้ดีและทันสมัยยิ่งขึ้น และในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 30 กล่าวไว้ว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้ง การส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับ การศึกษา” ที่มีการส่งเสริมให้ครุผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ ผู้เรียน และในมาตรา 22 กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมี ความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง ได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัด การศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ , 2544 : 8-10) ที่ได้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนจะต้องให้ ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น ให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ หรือการแสดงความคิดเห็นต่างๆ โดยผู้สอนโดยควบคุม และสรุปผลอีกรึปั้นเพื่อความเข้าใจในการเรียนการสอนของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียน

การสอนเพื่อพัฒนาเด็กไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งได้แบ่งสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ให้ครบหลักสูตร กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งที่เสริมสร้างพื้นฐานการเป็นมนุษย์และศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยมีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ้มค่าและมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ เก็บคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องานตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน เช่น ความยั่งยืน ซื่อสัตย์ ประยั้ด และอดทน อันนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และเพื่อตนเองได้ (กรมวิชาการ, 2545 : 53)

การทำวิจัยในชั้นเรียนก็เป็นอีกส่วนที่มีความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 หมวด 4 มาตรา 24 (5) กล่าวถึงเกี่ยวกับ เรื่องการทำวิจัย ดังนี้ “ส่งเสริมให้ครุผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการสอนการเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และมาตรา 30 กล่าวว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนาระบวนการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” ซึ่งชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน โดยอาศัยกระบวนการวิจัยตลอดรวมไปถึงการพัฒนาวิชาชีพครูซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากสถานศึกษา และรวมไปถึงครุผู้สอนเองด้วยที่จะต้องใช้ทั้งความรู้ ความสามารถการขวนขวยหาความรู้เพิ่มเติมตลอดจนการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ ซึ่งเป็นเหตุผลที่การทำวิจัยในชั้นเรียน ต้องให้ครุเป็นผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน (กิตติพิร ปัญญาภิญ โภค. 2549 : 3) ที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงที่มีจุดมุ่งหมายหลักคือต้องการพัฒนาคนให้มีศักยภาพซึ่งหัวใจสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 48-50) โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งกระบวนการจัดการศึกษามุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการทางความคิดและการประยุกต์ความรู้มาใช้แก่ไขปัญหาทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคมและเทคโนโลยี

หลักสูตร โรงเรียนกัลยาณวัตร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถทักษะทางความคิดรวมไปถึงการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถการคิดแก้ปัญหาและยังเน้นให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 25 ยังมีนโยบายให้ทุกโรงเรียนเน้นให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษา คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น คิดอย่างมีวิจารณญาณรวมไปถึงการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/15 ใน การเรียนรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในปีการศึกษาที่ 1/2557 พบว่า นักเรียนทำแบบฝึกหัด กิจกรรมการเรียนที่ต้องใช้การคิดแก้ปัญหาในการตอบปัญหานักเรียนใช้วิธีอธิบายการคิด แก้ปัญหานักเรียนก็ตอบเพียงคำตอบสั้นๆ ไม่ได้ใจความ ลักษณะของคำตอบเมื่อครู่ให้ทำใน งานกว่า 50 % ได้คำตอบในลักษณะคลอกซื้อความจาก Google มา ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการตอบแบบสอบถามของครุผู้สอนรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ วิชาการเรียนโปรแกรมภาษา C นักเรียนยังมีความสามารถในทักษะการคิดแก้ปัญหาในรายวิชา อยู่ในระดับ ปานกลาง ควรจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา

จากการเรียนที่จะเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดแก้ปัญหานี้ องจากมนุษย์เราเกิดมา พร้อมกับสมองที่สามารถคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาและเรียนรู้เพื่อจะไปสู่ทักษะที่จำเป็น สำหรับการดำเนินชีวิตซึ่งในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ได้นั้นจำเป็นต้องมีการจัดการระบบ การศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของไทย จึงได้ทำการปฏิรูปการเรียนที่มุ่งเน้น การจัดการระบบความคิดให้สามารถพัฒนาศักยภาพสมองจนเกิดการเรียนรู้ได้สูงสุดนำไป สู่รากฐานที่มั่นคงต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพและสร้างสรรค์ (ศันสนีย์ นัตรคุปต์, และ อุมา ชูชาติ, 2544 : 11) ดังนั้นการฝึกทักษะ และกระบวนการคิดการแก้ปัญหาจึงเป็นปัจจัยที่ สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญาของเด็กเพื่อให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพสำหรับ เป็นกำลังที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ (ประพันธ์ศิริ สุสารัจ, 2541 : 9) ซึ่งในเรื่องการคิด แก้ปัญหาและการเรียนรู้ของมนุษย์นั้น ทั้งนักประชัญญ์ นักวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญ นักการศึกษา แต่ละท่านต่างก็เห็นตรงกันว่า การคิดเป็นพื้นฐานของการสร้างองค์ความรู้ ที่สามารถพัฒนาได้ จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างกระบวนการคิดแก้ไขปัญหาตั้งแต่วัยเด็กเพื่อให้มีทักษะและกระบวนการคิดแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพหลายประเทศ จึงกำหนดเป็นจุดเน้นของหลักสูตรตั้งแต่ระดับเด็กเล็ก เป็นต้นไป (พิพารณ์ อุ่ทองทรัพย์, 2548 : 30)

การเรียนการสอนด้วยบทเรียนบนเว็บเป็นการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตบนพื้นฐานของหลักและวิธีการออกแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบมีการ

นำสื่อต่างๆ มาเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ให้กับผู้เรียน โดยอาศัยเว็บไซต์ในการเรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นผู้เรียนสามารถเรียนเวลาใดก็ได้จากสถานที่ใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน ไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียนเท่านั้นเพียงแค่ผู้เรียนสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ผู้เรียนก็สามารถเข้าไปศึกษาเนื้อหาในเรื่องที่ตนเองสนใจได้ นอกจากนั้นแล้วผู้เรียนยังสามารถติดต่อสื่อสาร สนทนากับผู้เรียนด้วยกัน หรือกับผู้สอน (อนิรุทธ์ สติมั่น, สุรพล บุญเลือ, และพิพรรธน์ สิทธิวงศ์, 2552 : 121)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีทักษะการคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นกระบวนการ มีขั้นตอน และเหตุผลของตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดปัญหา และให้ความสำคัญกับปัญหาเป็นฐาน มีการวางแผนในการแก้ปัญหา มีการตั้งสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผล (สุวิทย์ มูลคำ, 2547 : 11 - 32) ทำให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ ได้ฝึกปฏิบัติจริงในการแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ ซึ่งเรียนจะเป็นผู้ดำเนินการทั้งการเสนอปัญหา ลักษณะปัญหา การสรุปข้อยุติ ตามความสนใจของตนเอง นอกจากนี้การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน จะมีผลดีต่อนักเรียนหลายประการ คือ ช่วยในการสร้างแนวคิด ผู้เรียนเกิดความพอใจและสนุกสนานกับการเรียน (Penner ,1997 : 125) นอกจากนี้ยังพบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับใช้บทเรียนบนเว็บที่พัฒนาการทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ได้แก่ สุพันธ์ คงจันกลง และคณะ (2556 : 98-102) พบว่า บทเรียนบนเว็บมีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.92/86.75$,

สมปรารถนา เพื่อนรัมย์ (2549 : 85) พบว่าบทเรียนบนเว็บที่พัฒนามีประสิทธิภาพ , มนตนา บรรพสุทธิ (2553 : 101-102) พบว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน, สมบัติ แผ่พงษ์คล้าย (2546: 89-91) พบว่าความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และชราลัย สงวนศักดิ์ (2552 : 79) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเว็บที่ใช้การจัดการเรียนแบบปัญหาเป็นฐานทำให้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

จากหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดพัฒนาทักษะทางด้านการคิดแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยมีความสนใจการจัดบทเรียนบนเว็บ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมาใช้ในการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C เนื่องจากการใช้บทเรียนบนเว็บสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสเจอปัญหาระดับสูง ได้ลงมือแก้ไขปัญหาปฏิบัติจริง เป็น

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสร้างเสริมคักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิดแก้ปัญหาของในรายวิชาการเขียนโปรแกรมภาษา C ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นอกจากนี้ยังศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมทางการเรียนของผู้เรียนกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเว็บ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจะนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85
- เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- เพื่อศึกษาคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

- ทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของที่ 2 เพิ่มขึ้นจากการที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- คะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

2.1.2 บทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา

ด้วย

การจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.2.2 ทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน

เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.3 คะแนนผลทดสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.4 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ขั้นมัธยศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา น้ำหนัก 1.0 หน่วยกิต เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C โดยมีเนื้อหาที่เรียนจำนวน 7 หน่วยการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเลือกเนื้อหามาใช้ในการวิจัยทั้งหมด 5 หน่วยการเรียนรู้ คือหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีเนื้อหาที่เรียน ดังนี้

3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้พื้นฐานภาษา C

- แนวคิดในการเขียนโปรแกรม
- ประวัติของภาษา C และองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา C

3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 โครงสร้างภาษา C

- โครงสร้างภาษา C

3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ตัวแปรและชนิดของข้อมูลในภาษา C

- ตัวแปรและชนิดของข้อมูลในภาษา C

3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ตัวดำเนินการและนิพจน์ในภาษา C

- ตัวดำเนินการและนิพจน์ในภาษา C

3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 พังก์ชันรับข้อมูลและพังก์ชันแสดงผลลัพธ์

- พังก์ชันแสดงผลลัพธ์

4. ระยะเวลาในการศึกษา

ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้รวม 12 ชั่วโมง จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตัวเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนบนเว็บ หมายถึง การใช้บทเรียนบนเว็บที่พัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ KW LMS ของโรงเรียนกัลยาณวัตร โดยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะแสวงหาวิธีแก้ปัญหาหลากหลาย

โดยมีขั้นตอนการแก้ปัญหา 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ระบุปัญหา

2.2 ทำความเข้าใจ และเลือกปัญหา

2.3 คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา

2.4 พิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทางแก้ปัญหา

2.5 ประเมินแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา

2.6 เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอภิปรายผลการแก้ปัญหา

3. ประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บ หมายถึง การหาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บที่มีค่า E_1/E_2 ซึ่ง E_1 คือ ค่าของประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ค่าของประสิทธิภาพผลลัพธ์

4. ทักษะการคิดแก้ปัญหา หมายถึง การดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มต้นถึงกระบวนการเสร็จสิ้นตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ซึ่งการคิดแก้ปัญหาได้ 6 ขั้นตอน คือ

4.1 ระบุปัญหาหาสาเหตุปัญหา

4.2 แสวงหาทางแก้ปัญหา

4.3 รวบรวมข้อมูล

4.4 ลงมือดำเนินการแก้ปัญหาตามวิธีการที่เลือก

4.5 เลือกทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุดไว้

4.6 ประเมินผลนำเสนอแนวทางที่ดีที่สุด

5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หมายถึง กระบวนการทำการวิจัยที่เน้นการกระบวนการปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นที่สนใจของผู้วิจัยโดยมีขั้นตอนกระบวนการตามแนวคิดของ Kemmis&McTaggart (อ้างถึงใน ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537 : 6-10) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan)

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Action)

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)

ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect)

6. เปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลทางการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนแบบปัญหาเป็นฐานที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เป็นแนวทางปรับปรุงรูปแบบที่การสอนที่เหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการสอน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แห่งยุคตัวรรษที่ 21
3. ครุผู้ร่วมวิจัยได้รับความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบใช้ปัญชาเป็นฐาน และหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการเรียนการสอน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตร
2. บริบทของโรงเรียนกัลยาณวัตร
3. บทเรียนบนเว็บ
4. แนวทางการออกแบบบทเรียนบนเว็บโดยใช้รูปแบบการสอน ADDIE
5. การวัดประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บ
6. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
7. ทักษะการคิดแก้ปัญหา และทักษะการคิดแบบต่างๆ
8. การวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา
9. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในชั้นเรียน (Action Research)
10. การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน
11. ความพึงพอใจ
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
13. กรอบแนวคิดของการวิจัย

หลักสูตร

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 4-7)

1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกรักในความเป็นพล เมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหาปติรัตน์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจต ที่จำเป็นต่อการศึกษา

ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ

1.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญที่ต้องการให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

1.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

1.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

1.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยึดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

1.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

1.3 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

1.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปักครองตามระบบของประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาดึงแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1.4.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อແຄกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขอข้าดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสดงให้ความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสมสมการปรับตัวให้ทันกับการ

เปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรม ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

1.4.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุขในสุขภาวะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อ่ายोധง พอดี
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

1.5 สาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 204-217)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน เทคนิคแนวทางในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1.5.1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันการช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และสังคม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่

ทำลายตั้งแวดล้อมเน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้คืนพนักความสามารถความสนับสนุน และความสนใจของตนเอง

1.5.2 การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระเกี่ยวกับการพัฒนา

ความสามารถของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยีสร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต

1.5.3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นสาระเกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูลและสารสนเทศในการแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.5.4 การอาชีพ เป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรมและเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสมเห็นคุณค่าของอาชีพ ถูกต้อง และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงมาตรฐานและตัวชี้วัดของสาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
มาตรฐาน ง3.1	เข้าใจเห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหาการทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม
ตัวชี้วัด	<ol style="list-style-type: none"> อธิบายองค์ประกอบของระบบสารสนเทศ อธิบายองค์ประกอบและหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ อธิบายระบบสื่อสารข้อมูล สำหรับเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ บอกคุณลักษณะของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง แก้ปัญหาด้วยกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เขียนโปรแกรมภาษา พัฒนาโครงการงานคอมพิวเตอร์ ใช้ชาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ให้เหมาะสมกับงาน ติดต่อสื่อสาร ค้นหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ

สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

<p>เพื่อประปะประกอบการตัดสินใจ</p> <p>11. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของงาน</p> <p>12. ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างขึ้นงานหรือโครงการอย่างมีจิตสำนึกและความรับผิดชอบ</p> <p>13. บอกข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p>
--

2. หลักสูตรโรงเรียนกัลยาณวัตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2554)

(คู่มือนักเรียน ปีการศึกษา , 2557 : 12)

2.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยืนมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานที่เข้มแข็งทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้เต็มศักยภาพ

2.2 วิสัยทัศน์โรงเรียนกัลยาณวัตร

ภายใต้ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนกัลยาณวัตร เป็นผู้นำในการจัดการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ สู่มาตรฐานความเป็นสากล ภายใต้บูรพาทของวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตตนแบบพอเพียง

2.3 วิสัยทัศน์หลักสูตรโรงเรียนกัลยาณวัตร

หลักสูตร โรงเรียนสอนแก่นกัลยาณวัตร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล มีสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมีศักยภาพเป็นพลโลก

2.4 จุดหมาย

หลักสูตร โรงเรียนกัลยาณวัตร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

2.4.1 มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.4.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิดการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

2.4.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนนิษัยและรักการออกกำลังกาย

2.4.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีคุณค่าในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.4.5 มีจิตสำนึกรักในอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตร โรงเรียนกัลยาณวัตร นุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

2.5.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกัลยาณวัตร มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้ สึกทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขัดแย้ง ลดความขัดแย้ง ต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่

การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคม ได้อย่าง
เหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและ
อุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูล
สารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหา
ความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มี
ประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำ
กระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่าง
ต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่าง
บุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการ
เปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลักเดี่ยงพุทธิกรรม ไม่พึงประสงค์ที่
ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้
เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม
ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมี
คุณธรรม

2.5.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตร โรงเรียนกัลยาณวัตร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย
และพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ไฟเรียนรู้
- 5) อุย່อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

- 9) เป็นเลิศวิชาการ
- 10) สื่อสารสองภาษา
- 11) ล้ำหน้าความคิด
- 12) ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์
- 13) ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก

2.6 กลยุทธ์ที่คิดทางในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสู่มาตรฐานสากล

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียน

2.6.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen):
เป็น

เดิศทางวิชาการสื่อสาร ได้ส่องภาษาล้ำหน้าทางความคิดผลิตขึ้นงานอย่างสร้างสรรค์ร่วมกัน
รับผิดชอบต่อสังคมโลก

2.6.2 ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World-Class Standard)

2.6.3 บริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ (Quality System Management) ด้าน
คุณภาพของผู้บริหาร โรงเรียนด้านระบบการบริหารจัดการด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านเครือข่าย
ร่วมพัฒนา

3. หน่วยการเรียนรู้

วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน

0.5 หน่วยกิตกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

ตารางที่ 2 แสดงหน่วยการเรียนรู้ วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	ความรู้พื้นฐานภาษาซี	4
2	โครงสร้างภาษาซี	2
3	ตัวแปรและชนิดของข้อมูลในภาษาซี	2
4	ตัวดำเนินการและนิพจน์ในภาษาซี	2
5	ฟังก์ชันรับข้อมูลและฟังก์ชันแสดงผลลัพธ์	2

บริบทของโรงเรียน

1. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อสถานศึกษา: โรงเรียนกัลยาณวัตร

ที่ตั้ง: เลขที่ 240 ถนนกวางเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด
ขอนแก่น 40000

พื้นที่ทั้งหมด: 19 ไร่ 1 งาน 99.6 ตารางวา

โทรศัพท์: 043-320-598, 043-224-427, 043-221-511 แฟกซ์: 043-224-175

e-mail : kanlayanawat@hotmail.com

website : <http://www.kw.ac.th>

2. ประวัติโรงเรียนกัลยาณวัตร

โรงเรียนกัลยาณวัตร เดิมเป็นที่สาธารณูปโภคในเขตตำบลพระลับ อำเภอพระลับ จังหวัดขอนแก่นมีมาตั้งแต่อดีตนาน มีเนื้อที่ทั้งหมด 19 ไร่ 1 งาน 99.6 ตารางวา

พระพิศสิทธิกรรม (เจน ปียะรัตน์) ผู้ว่าราชการจังหวัดสมัยนั้น ใช้เป็นที่ปลูกบ้านพักข้าราชการ และเป็นสำนักงาน เสื้อป้าในเวลาต่อมา เมื่อถูกยึด ห้องรายภูรษุรกิจ (โพสต์ อินทร์กำแหง) นายอำเภอพระลับ จึงขอตั้งเป็น โรงเรียนมัธยมศึกษา ชื่อ โรงเรียนประชานาด ตำบลพระลับ 5

(สวนหลวง) โดยเปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2474 มีครู 5 คน เป็นครูชาย 3 คน ครูหญิง 2 คน มีนักเรียน 15 คน เป็นชายทั้งหมด ต่อมา มีทั้งนักเรียนชายและหญิง และได้เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนสตรีอำเภอพระลับ 2 (สวนหลวง)" รับเฉพาะนักเรียนหญิง เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปีพุทธศักราช 2479 กระทรวงธรรมการ ยกฐานะให้เป็น โรงเรียนผู้รู้บาล ให้ชื่อว่า "โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดขอนแก่น"

ปีพุทธศักราช 2483 เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนสตรีขอนแก่นกัลยาณวัตร"

ปีพุทธศักราช 2510 เปิดชั้นเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรับนักเรียนชายด้วย จึงเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนกัลยาณวัตร" เป็นต้นมา

ปีพุทธศักราช 2528 ได้อัญเชิญ พระพุทธรากษามุนี พระพุทธรูปปางลีลา มาประดิษฐานไว้ที่ประดุจด้านหน้าของโรงเรียน ตามน โถบายนการจัดทำพระพุทธรูปประจำสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดพิธิสมโภชเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2528

ปีพุทธศักราช 2530 รับนักเรียนชั้น ม.1 และ ม.4 เป็นสหศึกษา

ปัจจุบัน โรงเรียนกัลยาณวัตรเป็นโรงเรียนสหศึกษาเปิดสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากลจัดชั้นเรียน 79 ห้องเรียน (12-12-12 / 15-14-14) มีข้าราชการครู 185 คน ครูอัตราจ้าง 13 คน ครูต่างชาติ 11 คน ลูกจ้างประจำ 8 คน ลูกจ้างชั่วคราว 4

3. ความหมายของชื่อโรงเรียน

กัลยาณ งานดี ใช้เป็นบทสมາส เช่น กัลยาณธรรม คือ ธรรมอันดี

วัตร พัฒนาผู้เรียน สามารถประพฤติและบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมุ่งเน้นทักษะการคิดชั้นสูง

กัลยาณวัตร เร่งรัดพัฒนาความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามมาตรฐานสากล

อักษรย่อ สร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนภาคเอกชน และท้องถิ่นในการจัดการศึกษา

4. ปรัชญาโรงเรียน

คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความคิดเห็น ความรัก ความเมตตา ให้กับผู้อื่น

คุณธรรมและความรู้ นำไปสู่ความเจริญ

5. สีประจำโรงเรียน

สีชมพู ความหมาย ความสุภาพ อ่อนน้อม และมีคุณธรรม

6. วิสัยทัศน์

โรงเรียนกัลยาณวัตร เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เน้นคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และร่วมกับชุมชนในการสืบสานภูมิปัญญาไทย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานสากล

7. ค่านิยม

คุณธรรมนำความรู้ ความคุ้มค่าภูมิปัญญาไทย ไปสู่มาตรฐานสากล

8. พันธกิจ

8.1 พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกัลยาณวัตร เน้นการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามมาตรฐานสากล

8.2 พัฒนาการบริหารการจัดการด้วยระบบคุณภาพมุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและการประกันคุณภาพการศึกษา

8.3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ สากล

8.4 ร่วมมือกับชุมชนในการสร้างบรรยายกาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ตลอดจนการสืบสานภูมิปัญญาไทยด้วยเทคโนโลยีที่หลากหลายมุ่งสู่สากล

9. เป้าประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และก้าวสู่ความเป็นสากล ดำรงชีวิตตามวิถีไทย และอยู่ในสังคมโลกอย่างมีความสุข

10. หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนโรงเรียนกัลยาณวัตร ปีการศึกษา 2556

10.1 ความนำ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ทั่วประเทศ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน ได้รวบรวมข้อมูลสภาพปัจจุหของการใช้หลักสูตร ได้พอกเพียงสำหรับการนำมาดำเนินการทบทวนและพัฒนาหลักสูตร จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมาประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงได้มีการทบทวนและปรับปรุงโดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสมสมชัดเจนทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 โดยให้โรงเรียนตั้งแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อมตามรายชื่อกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้ในปีการศึกษา 2552 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 4 ตามลำดับ ส่วนโรงเรียนทั่วไปให้เริ่มใช้ปีการศึกษา 2553 ตามระดับชั้นดังกล่าว และตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ทุกชั้นเรียนทั่วประเทศ

โรงเรียนกัลยาณวัตร เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ มัธยมศึกษาตอนปลายก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2474 รวมระยะเวลา 78 ปี โรงเรียนได้ยึดคำวัญในการจัดการสอนว่า “เร่งรัดวิชาการ ทำงานแห่งเวลา รักษาและเป็นวินัย

ใส่ใจลิ้งแวดล้อม” และประชญาโรงเรียนที่ว่า “คุณธรรมและความรู้ นำไปสู่ความเจริญ” พร้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าสู่การเรียนการสอน ซึ่งทำให้ผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประสบผลสำเร็จเป็นที่ยอมรับเชื่อถือและครองราชอิ势ีห์ชุมชนในแต่ละปีการศึกษามีการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมากซึ่งโรงเรียนได้จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ดีเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการ ฝรั้งอย่างต่อเนื่องปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขเป็นสิ่งที่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนต้องการ

โรงเรียนกัลยาณวัตร เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศรายชื่อให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2552 ดังนั้น โรงเรียนจึงจัดทำหลักสูตร ขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และสอดคล้องกับมาตรฐานของเขตพื้นที่การศึกษาอนกแก่น เขต 25 โดยได้รับการสนับสนุนด้านความรู้ เอกสารจากแหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานที่ นอกเหนือนี้ ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในโรงเรียน ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างดี จึงทำให้หลักสูตร โรงเรียนกัลยาณวัตร สำเร็จเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการสอนต่อไป

ในปีการศึกษา 2553 โรงเรียนกัลยาณวัตร ได้รับคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้าโครงการ โรงเรียนมาตรฐานสากล (World – Class Standard School) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพเป็นพลโลก (World - Citizen) ยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงสากล (World – Class Standard) และยกระดับการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ (Quality System Management) โรงเรียนจึงได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาทุกระดับชั้นเป็นหลักสูตรที่สอดคล้อง โรงเรียนมาตรฐานสากล และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยได้รับการสนับสนุนพัฒนาครุ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ปรับบรรยายศาสติํงแวดล้อม ของโรงเรียนเพื่อให้อีกด้วยการนิเทศการมัธยมศึกษาศูนย์ประสานงานการจัดการมัธยมศึกษา ขั้นพื้นฐานเครือข่ายการนิเทศการมัธยมศึกษาศูนย์ประสานงานการจัดการมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรชุมชน

10.2. วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกัลยาณวัตร พัฒนาผู้เรียนทั้งร่างกาย

ความรู้ คุณธรรม เน้นผู้เรียนมีจิตสำนึกรักในความเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่นรักยศสิ่งแวดล้อมเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีพ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

10.3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 3.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 3.2 ความสามารถในการคิด
- 3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

10.4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตร โรงเรียนกัลยาณวัตร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 10.4.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 10.4.2 ซื่อสัตย์ สุจริต
- 10.4.3 มีวินัย
- 10.4.4 ใฝ่เรียนรู้
- 10.4.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 10.4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 10.4.7 รักความเป็นไทย
- 10.4.8 มีจิตสาธารณะ
- 10.4.9 เป็นเลิศวิชาการ
- 10.4.10 สื่อสาร ได้อย่างน้อย 2 ภาษา
- 10.4.11 ดำเนินทางความคิด

10.4.12 ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์

10.4.13 ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก

11. จุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอนแก่น เขต 25

เขตพื้นที่การศึกษาอนแก่น เขต 25 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

11.1 อ่านเก่ง – เขียนเก่ง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องอ่านเป็น – เขียนเป็น

11.2 คิดเป็น แก้ปัญหาเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

11.3 สุภาพ อ่อนน้อม ถ่อมตน พูดจาไพเราะ สุภาพ มีสัมมาคาระ มีมารยาท
งามอย่างไทย

12. โครงสร้างหลักสูตร

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน

พ.ศ. 2551 โรงเรียนมาตรฐานสากลวิศัยทัศน์ของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนกัลยาณวัตร^๑
และสอดคล้องกับจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอนแก่น เขต 25
จึงได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

12.1 ระดับการศึกษา

โรงเรียนได้กำหนดหลักสูตรเป็น 2 ระดับ ดังนี้

12.1.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3)

12.1.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

12.2 สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนรู้โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ดังนี้

12.2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

12.2.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

12.2.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

12.2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

12.2.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

12.2.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

12.2.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

12.2.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบของหลักสูตรที่เน้นความเป็นสากล คือ

- 1) ทฤษฎีความรู้ (Theory of Knowledge)
- 2) การเขียนความเรียงขั้นสูง (Extended Essay)
- 3) โลกศึกษา (Global Education)
- 4) การสร้างโครงงาน (Create Project World)
- 5) ภาษาต่างประเทศที่ 2

12.3 เวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกัลยาณวัตร จัดโครงสร้างเวลาเรียนตามกรอบโครงสร้าง เวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และองค์ประกอบของโรงเรียนมาตรฐานสากล และเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับจุดเน้นความพร้อม บริบทของโรงเรียน ดังนี้

- 1) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3)

ได้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง โดยคิดน้ำหนักของรายวิชาที่เรียน เป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 หน่วยกิต

- 2) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

ได้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง โดยคิดน้ำหนักของรายวิชาที่เรียน เป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 หน่วยกิต

13. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

แบ่งออกเป็น 3 กิจกรรมคือ

13.1 กิจกรรมแนะแนว

13.2 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

13.3 กิจกรรมนักเรียน

14. เกณฑ์การสำรองการศึกษาตามหลักสูตร

14.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

14.1.1 ลงทะเบียนเรียนนิเทศพื้นฐานครบ 63 หน่วยกิต รายวิชาเพิ่มเติม (จุดเน้น) 27 หน่วยกิต และมีผลการเรียนแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าระดับผลการเรียน 1

14.1.2 ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพิ่มเติม (เลือกเสรี) ไม่ต่ำกว่า 15 หน่วยกิต และมีผลการเรียนแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าระดับผลการเรียน 1

14.1.3 ผ่านการประเมินเกี่ยวกับการอ่าน คิดวิเคราะห์และการเขียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

14.1.4 ผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

14.1.5 เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายตามความสนใจและความสนใจ ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่โรงเรียนกำหนด

14.2 ระดับนัยน์ศึกษาตอนปลาย

14.2.1 ลงทะเบียนรายวิชาพื้นฐานครบ 39 หน่วยกิต รายวิชาเพิ่มเติม (จุดเน้น) 13 หน่วยกิต และมีผลการเรียนแต่ละรายวิชาไม่ต่ำกว่าระดับผลการเรียน 1

14.2.2 ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 39 หน่วยกิต รายวิชาเพิ่มเติม (จุดเน้น) 13 หน่วยกิตและรายวิชาเพิ่มเติม (เลือกเสรี) ไม่น้อยกว่า 25 หน่วยกิต

14.2.3 ผ่านการประเมินเกี่ยวกับการอ่าน คิดวิเคราะห์ และการเขียน ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

14.2.4 ผ่านการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

14.2.5 เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลายตามความสนใจและความสนใจ ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่โรงเรียนกำหนด

บทเรียนบนเว็บ

1. ความหมายของการพัฒนาบทเรียนบนเว็บ

จากการค้นคว้าบทเรียนบนเว็บมีนักการศึกษาทั่วไปและต่างประเทศได้ให้ความหมายของบทเรียนบนเว็บไว้ว่า ดังนี้

David M. Merrill (อ้างอิงถึงใน มนต์ชัย เทียนทอง, 2554 : 136)มหาวิทยาลัยแห่งรัฐยูทาห์ แห่งสหรัฐอเมริกา ได้นิยามความหมายของ Web-Based Instruction หรือบทเรียนบนเว็บว่า เป็นระบบการเรียนการสอนที่นำเสนอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรืออินทราเน็ตขององค์กรโดยใช้เบราว์เซอร์

Khan (1997 : 221-224) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย (Web-Based Instruction) ไว้ว่าเป็นการเรียนการสอนที่อาศัยโปรแกรมไฮเปอร์มีเดียที่ช่วยในการสอน โดยการใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ต มาสร้างให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายโดยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้อย่างมากหมายและสนับสนุนการเรียนรู้ในทุกทาง

Clark (อ้างอิงถึงในมนต์ชัย เทียนทอง, 2554 : 316) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายว่า เป็นการเรียนการสอนรายบุคคลที่นำเสนอโดยการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์สาธารณะหรือส่วนบุคคล ในการค้นหาและเข้าถึงข้อมูลต่างๆผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์

Relan and Gillani (1997 : 43-45) ได้ให้คำจำกัดความของเว็บในการสอนเอาไว้ว่า เป็นการกระทำของคนหนึ่งในการเตรียมการคิดในกลวิธีการสอน โดยกลุ่มคอนสตรัคติวิชั่น และการเรียนรู้ในสถานการณ์ร่วมมือกัน โดยใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรในเวลค์ไว์ดเว็บ

Parson (อ้างอิงถึงในมนต์ชัย เทียนทอง, 2554: 316) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายไว้ว่าเป็นการเรียนการสอนทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการส่งความรู้ไปยังผู้เรียน ซึ่งการเรียนการสอนนี้จะมีหลายรูปแบบและมีคำที่เกี่ยวข้องกันหลายคำ เช่น Online Learning, Distance Education Online เป็นต้น

กิตานันท์ มหาทอง (2543 : 43) ให้ความหมายว่า การเรียนการสอนผ่านเครือข่ายเป็นการใช้เว็บในการเรียนการสอน โดยอาจใช้เว็บเพื่อนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อห้ายอดิษฐ์ของวิชาทั้งหมดตามหลักสูตร หรือใช้เพียงการเสนอข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการสอนก็ได้ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะต่างๆ ของการสื่อสารที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต เช่น การเจียนໂตตอกับกันทางไปรษณีย์เลือกทรอนิกส์และการพูดคุยสดด้วยข้อความและเสียงมาใช้ ประกอบด้วยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

มนต์ชัย เทียนทอง (2554 : 316) ให้ความหมายว่า หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่นำเสนอผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยใช้เว็บเบราว์เซอร์เป็นตัวจัดการ ดังนั้น จึงมีความแตกต่าง กับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนธรรมดาว่ายน้ำในส่วนของการใช้งาน ได้แก่ ส่วนของระบบการติดต่อกับผู้ใช้ ระบบการนำเสนอบทเรียนระบบการสืบห่องข้อมูล และระบบการจัดการบทเรียน

ใจทิพย์ ณ สงขลา (2542 : 34) ได้ให้ความหมายการเรียนการสอนผ่านเว็บว่า หมายถึง การผนวก คุณสมบัติ ไอเพอร์มีเดียเข้ากับคุณสมบัติของเครือข่ายเวลต์ไวร์บ เพื่อ สร้างสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนในมิติที่ไม่มีขอบเขตจำกัดด้วยระยะเวลาและเวลาที่แตกต่างกัน ของผู้เรียน (Learning without Boundary)

วิชุดา รัตนเพียร (2542 : 29 - 35) กล่าวว่า การเรียนการสอนผ่านเว็บเป็นการ นำเสนอโปรแกรมบทเรียนบนเว็บเพจ โดยนำเสนอผ่านบริการเวลต์ไวร์บในเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ออกแบบและสร้าง โปรแกรมการสอนผ่านเว็บจะต้องคำนึงถึงความสามารถ และบริการที่หลากหลายของอินเทอร์เน็ต และนำคุณสมบัติต่างๆ เหล่านั้นมาใช้เพื่อประโยชน์ ในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

กล่าวโดยสรุปบทเรียนบนเว็บ หมายถึง บทเรียนที่นำเสนอผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยมีเบราว์เซอร์เป็นตัวจัดการ โดยการอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ตมาออกแบบ และจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมและให้ผู้เรียนเกิด ปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาจจัดเป็นการเรียนการสอนทั้ง กระบวนการ หรือนำมาใช้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการกระบวนการทั้งหมดแต่ช่วยขัดปัญหา อุปสรรคของการเรียนการสอนทางด้านสถานที่และเวลาอีกด้วย

2 ส่วนประกอบของบทเรียนบนเว็บ

บทเรียนบนเว็บประกอบด้วยส่วนต่างๆ 4 ส่วน ดังนี้

2.1 สื่อสำหรับนำเสนอ (Presentation Media) เป็นส่วนของเนื้อหาบทเรียน กิจกรรม การเรียน และการวัดและประเมินผล ที่นำเสนอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไปยังผู้เรียน โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะต่างๆ ได้แก่

- 2.2.1 ข้อความ (Text)
- 2.2.2 ภาพนิ่ง (Still Image)
- 2.2.3 กราฟิก (Graphic)
- 2.2.4 ภาพเคลื่อนไหว (Animation)
- 2.2.5 วิดีโอ (Video)
- 2.2.6 เสียง (Sound)

2.2 การปฏิสัมพันธ์ (Interactivity) หมายถึง ส่วนของการสนับสนุนให้มีการ โต้ตอบระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนในกระบวนการเรียนรู้ โดยการทำผ่านอุปกรณ์นำเข้าและ อุปกรณ์แสดงผลของคอมพิวเตอร์

2.3 การจัดการฐานข้อมูล (Database Management) หมายถึง ส่วนของการจัดการกับบทเรียน เริ่มตั้งแต่การลงทะเบียนจนถึงการประเมินผลการเรียน ซึ่งเป็นระบบฐานข้อมูลจัดการบทเรียน

2.4 ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน (Course Support) หมายถึงการบริการต่างๆ ที่มีอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้สนับสนุนการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 2 ระบบใหญ่ๆ ดังนี้

2.4.1 ระบบการสนับสนุนการเรียนการสอนแบบไม่พร้อมกัน

(Asynchronous Course Support) หมายถึง ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอนที่ใช้งานในลักษณะ Off-line ซึ่งไม่ใช่เวลาจริง (Non-Realtime) ของผู้เรียนและบทเรียนที่ปรากฏอยู่ในขณะนั้น เพื่อใช้สำหรับติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) กระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Board) เช่น BBS, Webboard
- 2) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail)

2.4.2 ระบบการสนับสนุนการเรียนการสอนแบบพร้อมกัน

(Synchronous Course Support) หมายถึง ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอนที่ใช้งานในลักษณะ On-line ซึ่งเป็นเวลาจริง (Realtime) ของผู้เรียนและบทเรียนที่ปรากฏอยู่ในขณะนั้น เพื่อใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) การสนทนาผ่านเครือข่าย (Internet Relay Chat) เช่น MSN, ICQ
- 2) การประชุมทางไกลด้วยวิดีทัศน์ (Video Conferencing)
- 3) การบรรยายสด (Live Lecture)
- 4) การติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่าย เช่น Internet Phone, Net Meetings
- 5) บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Online Social Network Service)

นอกจากนี้ยังมีส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเครื่องมือหรือการบริการที่มีอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาบทเรียนบนเว็บ ได้แก่

- 1) เครื่องมือสำหรับค้นหาข้อมูล ได้แก่ Search Engine Tool ต่างๆ
- 2) เครื่องมือสำหรับเข้าสู่ระบบเครือข่าย ได้แก่ Telnet, FTP

3.3 ประเภทของบทเรียนบนเว็บ

บทเรียนบนเว็บ จำแนกออกเป็น 3 ประเภทตามระดับความยาก ดังนี้

3.3.1 Embedded WBI เป็นบทเรียนบนเว็บที่นำเสนอด้วยข้อความและ

กราฟิกเป็นหลักจัดว่าเป็นบทเรียนขั้นพื้นฐานที่พัฒนาจากบทเรียน CAI/CBT ส่วนใหญ่ พัฒนาขึ้นด้วยภาษา HTML ซึ่งปัจจุบันนี้ได้ลัดบทบาทลงเหลือ

3.3.2 IWBI (Interactive WBI) เป็นบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาจากบทเรียน ประเภทแรก โดยเน้นให้มีการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน นอกจากจะนำเสนอด้วยสื่อต่างๆ ทั้ง ข้อความกราฟิก และภาพเคลื่อนไหวแล้ว การพัฒนาบทเรียนในระดับนี้จึงต้องใช้ ภาษาคอมพิวเตอร์ยุคที่ 4 ได้แก่ภาษาเชิงวัตถุ (Object Oriented Programming) เช่น Visual Basic, Visual C++ รวมทั้งภาษา XML, Perl เป็นต้น

3.3.3 IMMWBI (Interactive Multimedia WBI) เป็นบทเรียนบนเว็บที่นำเสนอ โดยยึด คุณสมบัติทั้ง 5 ด้านของมัลติมีเดีย ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และ การปฏิสัมพันธ์ จัดว่าเป็นบทเรียนบนเว็บระดับสูงสุด เนื่องจากการปฏิสัมพันธ์เพื่อจัดการ ทางด้าน ภาพเคลื่อนไหวและเสียงของบทเรียน โดยใช้เว็บเบราว์เซอร์นั้น มีความยุ่งยากมากกว่า บทเรียนที่นำเสนอแบบเพียงลำพังผู้พัฒนาบทเรียนจะต้องใช้เทคนิคต่างๆ เข้าช่วยเพื่อให้การ ตรวจปรับบทเรียนจากการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและราบรื่น เช่น การเขียนคุกกี้(Cookies) เพื่อช่วยสื่อสารข้อมูลระหว่างเว็บเซิร์ฟเวอร์กับตัวบทเรียนที่อยู่ในไคลเอนต์ เป็นต้น ตัวอย่างของภาษาที่ใช้พัฒนาบทเรียนระดับนี้ ได้แก่ Java, ASP, JSP และ PHP เป็นต้น

3.4 สถานีปลายระบบของระบบบทเรียนบนเว็บ

3.4.1 เครื่องไคลเอนท์ (Client) เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้เรียนที่มีสมรรถนะสูง เพียงพอที่เขื่อมต่อเข้ากับระบบเครือข่ายด้วยความรวดเร็ว โดยมีความสามารถด้านมัลติมีเดีย ประกอบด้วยไมโครโปรเซสเซอร์ที่มีความเร็วสูงและมีหน่วยความจำหลักขนาดเพียงพอ ติดตั้ง แ朋วางร์เสียงพร้อมลำโพง เพื่อใช้นำเสนอบทเรียนแก่ผู้เรียน

3.4.2 การต่อเขื่อมเข้าระบบเครือข่าย (Network Connectivity) เป็นการต่อเขื่อม เครื่องไคลเอนต์เข้ากับระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต (ISP) โดยใช้โมเด็มและคู่สายโทรศัพท์หรือใช้สายเช่า (Leased Line)

3.4.3 เว็บเบราว์เซอร์และปลั๊กอิน (Web Browser and Plug-ins) เป็นซอฟต์แวร์ นำเสนอบทเรียนโดยใช้เทคโนโลยีของเว็บ โดยใช้โปรโตคอล TCP/IP เช่น Netscape Navigator, Internet Explorer, Net Captor และ NCSA Mosaic เป็นต้น พร้อมด้วยปลั๊กอินซึ่งเป็น ซอฟต์แวร์ที่ช่วยการนำเสนอไฟล์ภาพและไฟล์เสียงผ่านเว็บเบราว์เซอร์

3.4.4 เว็บเซิร์ฟเวอร์ (Web Server) เป็นคอมพิวเตอร์ส่วนกลาง สำหรับบันทึก
บทเรียนบนเว็บและใช้บริหารระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งในส่วนของผู้ใช้งานและ
จัดการในส่วนของระบบสนับสนุนการเรียนการสอนต่างๆ ทั้งหมด

3.5 รูปแบบการเรียนการสอนด้วยบทเรียนบนเว็บ

บทเรียนบนเว็บสามารถใช้กับการเรียนการสอนได้ทุกสาขาวิชา สำหรับรูปแบบ
การเรียนการสอนด้วยบทเรียนบนเว็บ จำแนกออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. Standalone Course หมายถึง การเรียนการสอนด้วยบทเรียนบนเว็บที่เนื้อหา
บทเรียนและส่วนประกอบต่างๆ ทั้งหมดถูกนำเสนอในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผู้เรียนเพียงแต่
ต่อเขื่อมเครื่องคอมพิวเตอร์เข้ากับระบบโดยป้อนข้อมูลผู้ใช้ และรหัสผ่านก็จะสามารถเข้าไปศึกษา
บทเรียนได้เริ่มตั้งแต่การลงทะเบียน การเลือกวิชาเรียน การศึกษาบทเรียน การวัดและ
ประเมินผล และการออกเอกสารรับรองผลการเรียนเข้ามาร่วมกับทั้งหมดนี้จะดำเนินการโดยระบบ
การจัดการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเดินทางไปศึกษาในชั้นเรียนจริงก็
สามารถศึกษาจากหลักสูตรได้ จึงเรียกการศึกษาแบบนี้ว่า Cyber Class หรือ Cyber
Classroom และเนื่องจากการเรียนการสอนลักษณะนี้เปรียบเสมือนเป็นห้องเรียนขนาดใหญ่ที่
ไม่มีกำแพงกั้น จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า No Wall School หรือ No Classroom ปัจจุบัน
สถาบันอุดมศึกษา มักจะจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้

2. Web Supported Course หมายถึง การใช้งานบทเรียนบนเว็บสนับสนุนหรือสอน
เสริมการเรียนการสอนปกติแบบเพชญหน้าในชั้นเรียนระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเพื่อใช้เป็น²
แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้หลากหลายขั้น ไม่เฉพาะทางด้านการนำเสนอ
เนื้อหาบทเรียนเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการทำกิจกรรมการทำกรณีศึกษา การแก้ปัญหา หรือการ
ติดต่อสื่อสาร ซึ่งบทเรียนบนเว็บที่ใช้สนับสนุนการเรียนการสอนปกติตามรูปแบบนี้ กำลังมี
บทบาทอย่างสูงต่อการศึกษาในปัจจุบัน อันเนื่องมาจากการไม่พร้อมของคอมพิวเตอร์
ชาร์ดแวร์และการแพร่ขยายของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำให้การจัดการเรียนการสอนใน
ลักษณะของ Standalone Course ยังไม่สามารถกระจายไปได้ทั่ว การใช้งานบทเรียนบนเว็บ
สนับสนุนการเรียนการสอนปกติจึงเป็นทางเลือกใหม่ในการจัดการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งมี
ประสิทธิภาพมากกว่าการนั่ง

พึงคำบรรยายจากผู้สอนเฉพาะเพียงแต่ในชั้นเรียนเท่านั้น

การเรียนการสอนในลักษณะนี้จึงเป็นการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยใช้ทั้งการเรียน
การสอนที่มีผู้สอนเป็นผู้นำ (Instructor-led) และบทเรียนบนเว็บ จึงเรียกการเรียนการสอนใน

ลักษณะนี้ว่า Blended Learning หรือ Hybrid Learning ซึ่งมีความหมายในลักษณะของการผสมผสาน

3. Collaborative Learning หมายถึง การเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้บทเรียนบนเว็บ ซึ่งผู้เรียนจากชุมชนต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศต่อเชื่อมระบบเข้าสู่บทเรียน ในเวลาเดียวกันกับนักศึกษา คนและศึกษานาทเรียนเรื่องเดียวกันสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ในการตอบคำถามแก่ปัญหาทำกิจกรรมการเรียนการสอน และดำเนินการต่างๆ ในการร่วมกันสร้างสรรค์ บทเรียน ทำให้เกิดเป็นเครือข่ายของคุณภาพรุ่นนำด้วยที่ท้าทายและชวนให้ผู้เรียนติดตามบทเรียนโดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย

การเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ซึ่งครั้งหนึ่งได้ถูกวิพากษ์ว่าทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันน้อยลงการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการสนับสนุนให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันมากขึ้นจึงเป็นรูปแบบหนึ่งในการใช้บทเรียนบนเว็บที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

4. Web Pedagogical Resources หมายถึง การนำแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่บนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตมาใช้สนับสนุนการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ซึ่งได้แก่ แหล่งเรียนรู้ที่เก็บรวบรวมข้อมูลความ opinin ภาพเคลื่อนไหว วิดีโอและเสียง รวมทั้งบทเรียนบนเว็บ ลักษณะของการใช้สนับสนุนจึงสามารถใช้ได้ทั้งการประกอบการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ

กล่าวโดยสรุปคือ บทเรียนบนเว็บเป็นการใช้เว็บในการเรียนการสอน ซึ่งอาจใช้เว็บเพื่อนำเสนอบทเรียนในลักษณะสื่อหلامนติ ประกอบด้วย ภาพ เสียง ข้อความ หรือใช้เพียงการเสนอข้อมูลบางอย่างเพื่อประกอบการสอนกราฟิกต่างๆ ก็ได้ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะต่างๆ ของการสื่อสารที่มีอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต การส่งงาน การติดตามผู้เรียน การรายงานผลการเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสามารถใช้กับการเรียนการสอนได้ทุกสาขาวิชา

แนวทางการออกแบบบทเรียนบนเว็บโดยใช้รูปแบบการสอน ADDIE

มนต์รัย เทียนทอง (2554 : 124-132) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนว่าเป็นการใช้วิธีการระบบซึ่งเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้ออกแบบและพัฒนาระบบใหม่ๆ หรือวิธีคิดใหม่ๆ ของการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะสั่งผลซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังสามารถ

ตรวจสอบในแต่ละขั้นตอนได้ โดยปกติแล้ววิธีการระบบเป็นวิทยาการที่นำ Maoakແບນ นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งสามารถใช้ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ได้ เช่นกัน เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ก็จัดว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาด้วย

สำหรับขั้นตอนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ซึ่งประยุกต์มาจากการวิธีการระบบที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด โดยมีการคัดแปลงและเพิ่มเติมรายละเอียดต่างๆ เพื่อนำไปเป็น ขั้นตอนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ตามแนวคิดของแต่ละบุคคลมากที่สุดก็คือ รูปแบบ การสอน ADDIE ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Development)
4. การทดลองใช้ (Implementation)
5. การประเมินผล (Evaluation)

รอดเดอริกส์ซิมส์ (Roderics Sims) ลิ่ง ในมนต์ชัย เทียนทอง, 2554 : 54) แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี (University of Technology Sydney) ประเทศออสเตรเลีย ได้ นำเสนอขั้นตอนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ไว้อย่างละเอียดครอบคลุมสาระสำคัญของ กระบวนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์อย่างสมบูรณ์ โดยยึดโครงสร้างการออกแบบ บทเรียนที่ใช้หลักการของรูปแบบการสอน ADDIE ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis)

การวิเคราะห์เป็นขั้นตอนแรก ประกอบด้วยขั้นตอนต่อๆ ดังนี้

1.1 นิยามข้อขัดแย้ง (Define Discrepancy) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับข้อขัดแย้ง หรือศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งความต้องการต่างๆ เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังกล่าว ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการหาเหตุผลในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้แก้ปัญหารือ แก้ไขข้อขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้น

1.2 กำหนดกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย (Specify Target Audience) เป็นการ กำหนดกลุ่มผู้เรียนหรือผู้เข้าฝึกอบรมที่เป็นผู้ใช้บทเรียน ปัจจัยที่ควรพิจารณาได้แก่ ปัญหา ทางการเรียน ความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม และรูปแบบของบทเรียนที่สอดคล้องกับความ ต้องการของผู้เรียน

1.3 วิเคราะห์งานหรือการกิจ (Conduct Task Analysis) เป็นการวิเคราะห์งานหรือการกิจที่ผู้เรียนจะต้องกระทำ ผลที่ได้จากขั้นตอนนี้จะนำไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของบทเรียน

1.4 กำหนดวัตถุประสงค์ (Specify Objectives) เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของบทเรียน ซึ่งสัมพันธ์กับงานหรือการกิจที่ผู้เรียนจะต้องกระทำในกระบวนการเรียนรู้

1.5 ออกแบบทดสอบสำหรับประเมินผล (Design Item of Assessment) เป็นขั้นตอนการออกแบบทดสอบที่ใช้ในบทเรียนเพื่อใช้ในการประเมินผลผู้เรียน ได้แก่ แบบฝึกหัดแบบทดสอบก่อนและหลังบทเรียน ใบงาน หรือแบบประเมินผลอื่นๆ พร้อมทั้ง กำหนดเกณฑ์ตัดสินน้ำหนักคะแนน วิธีการตรวจสอบ และชนิดของแบบทดสอบ

1.6 วิเคราะห์แหล่งข้อมูล (Analyze Resources) เป็นการวิเคราะห์แหล่งข้อมูลการเรียนการสอนที่จะใช้ในการออกแบบบทเรียน ได้แก่ แหล่งเนื้อหา แหล่งวัสดุ การเรียน แหล่งสื่อ และแหล่งกิจกรรมการเรียนการสอน

1.7 นิยามความจำเป็นในการจัดการบทเรียน (Define Needs of Management) เป็นการกำหนดวิธีการจัดการบทเรียน โดยพิจารณาประเด็นต่างๆ เช่น รูปแบบ การนำเสนอบทเรียน การจัดการบทเรียน การรักษาความปลอดภัย การเก็บบันทึกวิธีการ ปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน รวมถึงวิธีการนำเสนอบทเรียนไปยังกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย

2. การออกแบบ (Design)

การออกแบบ ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

2.1 ระบุมาตรฐาน (Specify Standards) เป็นการกำหนดมาตรฐานของบทเรียน เพื่อให้ได้บทเรียนที่มีคุณภาพทั้งด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้ น้ำเสียง การควบคุมโดยผู้ใช้ ระบบช่วยเหลือผู้เรียน ระบบการติดต่อสื่อสารที่ใช้ และอื่นๆ

2.2 ออกแบบโครงสร้างบทเรียน (Design Course Structure) เป็นการออกแบบโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของบทเรียน โดยใช้เครื่องมือช่วยในการออกแบบ รวมทั้งการพิจารณารูปแบบของการจัดการบทเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับคุณสมบัติและ ประสบการณ์ของผู้เรียน

2.3 ออกแบบโมดูล (Design Module) เป็นการออกแบบโมดูลการเรียน ออกแบบเป็นส่วนๆ ตามลักษณะโครงสร้างบทเรียนและปริมาณเนื้อหา

2.4 ออกแบบบทเรียน (Design Lessons) เป็นการออกแบบในส่วนรายละเอียดของบทเรียนแต่ละโมดูลว่าประกอบด้วยเนื้อหา กิจกรรม ถึงการเรียนการสอน คำถาาน การตรวจปรับ และกระบวนการเรียนรู้อื่นๆ อาทิ ใบบังคับ

2.5 เรียนลำดับการเรียนการสอน (Instructional Sequencing) เป็นการจัดลำดับความสัมพันธ์บทเรียนแต่ละโมดูล เพื่อขัดกระบวนการเรียนรู้ให้ครบตามขอบเขตของเนื้อหา

2.6 เปียนบทดำเนินเรื่อง (Storyboards) เป็นการเปียนบทดำเนินเรื่องของบทเรียนทั้งหมด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนด้วยระบบบันทึกบทเรียนต่อไป

2.7 วิเคราะห์เนื้อหา (Analyze Content) เป็นการวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาบทเรียน เพื่อใช้นำเสนอให้แก่ผู้เรียน

2.8 ระบุการประเมินผล (Specify Assessment) เป็นการกำหนดรูปแบบการประเมินผลรวมทั้งเกณฑ์การพิจารณา และวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน

2.9 ระบุการจัดการบทเรียน (Specify Management) เป็นการกำหนดการจัดการบทเรียน ได้แก่ การจัดการฐานข้อมูล ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนและบทเรียน รวมทั้งการเก็บบันทึกและรายงานผลการเรียนของผู้เรียน

2.10 เลือกแหล่งข้อมูล (Select Resource) เป็นการเลือกแหล่งวัสดุการเรียน การสอนที่จะนำมาใช้ในกระบวนการพัฒนาบทเรียน

3. การพัฒนา (Development)

การพัฒนา ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 การพัฒนาบทเรียน (Lesson Development) เป็นการพัฒนาน้ำหน้าบทเรียนให้เป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ โดยนำเสนอผ่านซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์

3.2 ทดสอบบทเรียน (Lesson Test) เป็นการทดสอบบทเรียนขั้นต้นก่อนเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ในแต่ละส่วนแต่ละโมดูลก่อนนำไปรวมเป็นบทเรียนทั้งระบบ

3.3 การรวมบทเรียน (Integration) เป็นการรวมบทเรียนแต่ละโมดูลหรือแต่ละหน่วยเข้าด้วยกันเป็นบทเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3.4 การยอมรับบทเรียน (Acceptance) เป็นการตรวจสอบบทเรียนอีกครั้งหนึ่งหลังจากร่วมบทเรียนเป็นระบบแล้ว แล้วพิจารณาการยอมรับบทเรียน

3.5 การพนวกวัสดุการเรียนการสอน (Supplementary Materials) เป็นการใส่วัสดุการเรียนการสอนเข้าไปในตัวบทเรียนตามแนวทางที่ออกแบบไว้

3.6 การผนวกแบบทดสอบ (Supplementary Test) เป็นการใส่แบบทดสอบเข้าไปในตัวบทเรียน เพื่อให้บทเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วนทุกขั้นตอน

3.7 การพัฒนาระบบจัดการบทเรียน (Management Development) เป็นการพัฒนาระบบการจัดการบทเรียน ให้มีความสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามความต้องการ

4. การทดลองใช้ (Implementation)

การทดลองใช้ ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

4.1 การเตรียมสถานที่ (Site Preparation) เป็นการเตรียมสถานที่สำหรับทดลองใช้บทเรียน รวมทั้งการเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สำหรับการฝึกอบรมผู้เรียนตามความต้องการ

4.2 การฝึกอบรมผู้ใช้ (User Training) เป็นการดำเนินการฝึกอบรมผู้ใช้ตามกำหนดการในสถานที่ที่เตรียมไว้ในขั้นตอนแรก

4.3 การยอมรับบทเรียน (Acceptance) เป็นการตรวจสอบบทเรียนหลังจากทดลองใช้โดยการสอบถามจากกลุ่มผู้ใช้บทเรียนเพื่อให้พิจารณาบทเรียนให้ผ่านการยอมรับอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะทำการประเมินผล

5. การประเมินผล (Evaluation)

การประเมิน ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

5.1 การประเมินผลกระทบว่างดำเนินการ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลการออกแบบและการพัฒนาบทเรียนว่าแต่ละขั้นตอนได้ผลอย่างไร มีข้อแก้ไข ปรับปรุงประการใดบ้าง

5.2 รายงานการประเมินผลกระทบว่างดำเนินการ (Formative Evaluation Report) เป็นการรายงานผลที่ได้จากการประเมินในขั้นตอนที่ 5.1 ไปยังผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

5.3 การประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินสรุปผลการใช้บทเรียน เพื่อหาคุณภาพของบทเรียน โดยใช้วิธีการทางสถิติ

5.4 รายงานการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation Report) เป็นการรายงานผลสรุปคุณภาพของตัวบทเรียน ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการแจ้งผลการเรียนรู้ไปยังกลุ่มผู้ใช้

การวัดประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บ

1. ความหมายของประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงแนวทางการหาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บ ไว้วัดนี้ ใช้ยก เรื่องสุวรรณ (2551 : 144) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของบทเรียน เป็นการประเมินหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน (E_1) (ระหว่างเรียน) และการทำผลที่เกิดจาก การเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียน (E_2) (หลังเรียน) โดยกำหนดว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ได้มาจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายหน่วยการเรียน คิดเป็นร้อยละ ของคะแนนเต็ม ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ได้มาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียน ทำได้คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม

สมนึก กัททิยธนี และคณะ (2553 : 98-99) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่องหรือไม่ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้คำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบย่อย แบบฝึกทักษะ ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้น สามารถส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการ จัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน โดยเกณฑ์ที่นิยมใช้หลักการเรียนรู้แบบรุ่ง (Mastering Learning) คือ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อย ละ 2.5

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2536 : 7) กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพ เป็นการนำสื่อหรือ ชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสอนขั้นคือการทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่ กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การทำให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาม ปรับปรุงแก้ไข

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตสื่อที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิด การเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้

2. วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บ

ประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บเรื่อง การพยาบาลโรคหัวใจในเด็ก สำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ที่ผู้เข้าสัมภาษณ์มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.32/82.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ซึ่งค่าของ E_2 จะมีค่าต่ำกว่า E_1 เล็กน้อย เนื่องจาก E_1 เกิดจากการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบ หรือแบบฝึกหัด หรือ คำถามระหว่างบทเรียน ซึ่งเป็นการวัดผลในระหว่างการนำเสนอเนื้อหาหรือวัดผลทันทีที่ศึกษา เนื้อหาขั้นตอนแต่ละเรื่อง คะแนนเฉลี่ยจึงมีค่าสูงกว่าค่า E_2 ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนที่ศึกษาเนื้อหาผ่านนานาแผล จึงอาจเกิดความสับสน ความแม่นยำอาจลดลงหรือลืมเลือนไปบ้าง มนต์ชัย เทียนทอง (2548:143)

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2521 : 112-113) กล่าวว่า ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว ชุดการสอนนั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน และ คุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมามีจำนวนมากการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของ ผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และ พฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) 1) การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือประเมินผล ต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลายๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่งานที่มีขอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้ 2) การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอนหลังเรียน และการสอบໄ่า ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียน จะเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำ งานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ ของผลการสอนหลังเรียนของผู้เรียน ทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เกณฑ์ ประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ เป็นการทดสอบว่า สื่อมีสมดุลของประสิทธิภาพในด้านกระบวนการ (Efficiency of Process- E_1) คือ ประเมินการทำงาน กิจกรรมการทำรายงานแบบฝึกปฏิบัติระหว่างการเรียน และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (Efficiency of Product- E_2) คือ เมื่อการเรียนผ่านพ้นไปแล้ว โดยตั้งเกณฑ์กระบวนการ/ผลลัพธ์ หรือ E_1/E_2 ที่คาดหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือทำได้ตามที่ผู้สอนพอย

เกณฑ์ที่นิยมตั้งไว้สำหรับด้านความรู้ (พุทธิพิสัย) คือ $E_1/E_2 = 90/90 \text{ } 85/85$ หรือ $80/80$ ขึ้นอยู่กับระดับพุทธิพิสัย (โครงการศึกษาไว้เพื่อรวมแคนน์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2548:57)

- หากเน้นระดับความจำ และความเข้าใจตั้งค่าที่ $90/90$
  - หากเน้นการนำไปใช้และการวิเคราะห์ตั้งค่าที่ $85/85$
  - หากเน้นการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินตั้งค่าที่ $80/80$ เป็นต้น
- ส่วนเกณฑ์ที่ตั้งไว้สำหรับด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัย อาจตั้งไว้ดังนี้
- $85/85$ เมื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือความชำนาญที่ไม่ต้องใช้เวลาakan ก
  - $80/80$ เมื่อต้องการเวลาในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือฝึกฝน
  - $75/75$ เมื่อต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านจิตพิสัยหรือทักษะพิสัย เป็นเวลานาน และผู้เรียนต้องการเวลาในการฝึกฝนมากขึ้น

ไม่ว่า จะเน้นเนื้อหาสาระด้านใด ก็ไม่ควรตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้ต่ำกว่า $75/75$

การคำนวณหาประสิทธิภาพบทเรียนบนเครื่องเขาย E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรมวงศ์ และคณะ, 2521)

การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ = คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพผลลัพธ์

$\sum F$ = คะแนนรวมของการสอบหลังเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

N = จำนวนนักเรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (PBL) มีชื่อเรียกในภาษาไทยหลายคำ เช่น การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลักการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่าการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานไว้ดังนี้

ทองสุข คำชนะ (2538 : 49) วิภากรณ์ บุญทา (2541 : 33-34) ปั่นนเรศ กาศอุดม (2542 : 20) ออมทรพย์ ณ บางช่าง (2543 : 24) อุดม รัตนอัมพร (2544 : 35) สุภาวดี ดอนเมือง (2544 : 24) ยุรวัฒน์ คล้ายมงคล (2545 : 55) และรังสรรค์ ทองสุกนอค (2547 : 24 - 27) มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับ ความหมายของการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักว่าเป็นวิธีการเรียนวิธีหนึ่งที่ใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงหากาความรู้ใหม่ และใช้ ความรู้เดิมที่มีอยู่ในการแก้ปัญหาซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องพบในการปฏิบัติที่นักวิชาชีวิต ตนเองในการค้นหากาความรู้ใหม่ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเรียน การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักมีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ตามที่ต้องการพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองคิดเป็นแก้ปัญหาเป็นมีการตัดสินใจที่คิดตลอดจนสามารถนำไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ได้และการทำงานเป็นกลุ่ม

Bound and Feletti (1996 : 14) กล่าวว่า การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการสร้างสรรค์ โดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นและมุ่งประเด็นที่กิจกรรม การแก้ปัญหาของผู้เรียน

Barell (1998 : 7) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเป็นกระบวนการของการสำรวจเพื่อจะตอบคำถามสิ่งที่อยากรู้อย่างเห็นข้อสงสัยและความไม่มั่นใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติในชีวิตจริงที่มีความซ้อนปัญหาที่ใช้ในกระบวนการเรียนรู้จะเป็นปัญหาที่ไม่ชัดเจน มีความยากหรือมีข้อสงสัย สามารถตอบคำถามได้หลายคำตอบ

Gallagher (1997 : 332-362) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียน โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้จากการเรียน (Learn to Learn) โดยนักเรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อค้นหาวิธีแก้ปัญหาโดยจะบูรณาการความรู้ที่ต้องการให้นักเรียนได้รับกับการแก้ปัญหาเข้าด้วยกันปัญหาที่ใช้มีลักษณะเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และมีความสัมพันธ์กับนักเรียนการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานจะมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนในด้านทักษะการ

เรียนรู้มากกว่าความรู้ที่นักเรียนจะได้มาและพัฒนานักเรียนสู่การเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้โดยชีวิตตนเองได้

มัณฑรา ธรรมบุศย์ (2545: 13) ได้สรุปความหมายว่า การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกิดจากแนวคิดตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม โดยให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงเป็นบริบทของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ และคิดแก้ปัญหาร่วมทั้งได้ความรู้ตามศาสตร์ในสาขา วิชาที่ตนศึกษาการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐานจึงเป็นผลมาจากการกระบวนการทำงานที่ต้องอาศัยความเข้าใจแก้ปัญหาเป็นฐาน

มนสกรณ์ วิธุรเมธา (2545:14-15) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเป็นเทคนิคที่ใช้ปัญหาหรือสถานการณ์ระดับให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองร่วมกับการทำงานเป็นกลุ่ม อาจารย์เป็นผู้ช่วยเหลือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้

จากการความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะแสวงหาวิธีแก้ปัญหาหลากหลายเน้นการทำงานเป็นกลุ่มการสร้างทักษะการเรียนรู้มากกว่าความรู้ที่นักเรียนจะได้มาเพื่อพัฒนานักเรียนสู่การเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2 ลักษณะของการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานถูกสร้างขึ้นมาจากแนวคิดของ Barrow (1996 : 16) เป็นวิธีการสอนทางเลือกอีกทางหนึ่ง ให้กับนักศึกษาแพทย์เพื่อให้ได้พบกับปัญหาริงๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต โดยกำหนดปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในสายงานด้านการแพทย์แล้วให้นักศึกษาเหล่านี้แก้ปัญหาที่ได้รับอนามัยเองและมีการลงมือกระทำเองมากกว่าที่จะให้เรียนรู้โดยผ่านทางวิธีบอกใจเด่านั้นนักศึกษาจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มในการฝึกปฏิบัติจริงนี้สมมติฐานที่ตั้งไว้ก็คือการเรียนรู้นี้ได้เกิดขึ้นจากเพียงความคิดของครรคนใดคนหนึ่งแต่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันภายในกลุ่ม (LAVE J and WENGER E, 1991 : 5 - 9) เป็นที่ถกเถียงกันว่า การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถประยุกต์ใช้กับการศึกษาแบบอื่นๆ ได้ด้วยโดยอยู่บนพื้นฐานของการคิดและปฏิบัติจริง (Duffy and Cunningham, 1997 : 39 - 43) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยทางด้านการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานทางด้านการแพทย์มานับสนุนว่าแนวคิดในการเรียนแบบนี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะในการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้จริงๆ ดังเช่น การวิจัย ของ (Albanese ,1993 : 98) ได้กล่าวว่า จากการเปรียบเทียบความแน่นของนักศึกษาแพทย์ที่ได้รับการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานและ

นักศึกษาแพทย์กลุ่มปกติพบว่า นักศึกษาแพทย์ที่ได้รับการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีคะแนนสูงกว่านักศึกษาแพทย์กลุ่มปกติในการสอบ วิชา NBME II & III ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานทางการรักษาแบบคลินิก (Clinically Oriented Standardized - Exams) กล่าวคือ นักศึกษาแพทย์ที่ได้รับการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถแสดงถึงผลงานทางการรักษาได้ดีกว่าคนจากนี้จากการประเมินผลต่อมาระบุว่า นักศึกษาเหล่านี้ทักษะทางการเรียนรู้ทักษะในการแก้ปัญหา เทคนิคในการประเมินตนเองวิธี

การเก็บรวม รวมข้อมูลพฤติกรรมทางวิทยาศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ของอารมณ์กับสังคมในการแก้ปัญหาของคนไข้มากขึ้นอีกด้วย

Duch and Barbara (2001 : 11-12) ได้กล่าวถึงลักษณะของปัญหาที่ดีที่จะนำมาใช้ได้ดังนี้

1. อ่ายในความสนใจของผู้เรียน และ สามารถจูงใจให้ผู้เรียน ต้องการที่จะสำรวจ หาความเข้าใจในปัญหานั้น ได้อย่างลึกซึ้งที่สำคัญ คือ จะต้องเชื่อมโยงกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง

2. ทำให้ผู้เรียนตัดสินใจสิ่งต่างๆ โดยอยู่บนரากฐานของความเป็นจริง และ ข้อมูลที่นำมาได้ด้วยความเป็นเหตุเป็นผลจากนี้ลักษณะของปัญหาที่ดี คือ ต้องการให้ผู้เรียนรู้ถึงขั้นตอนที่จะแก้ปัญหาอย่างชัดเจน มีสมมติฐานที่เป็นเหตุเป็นผลรวมถึงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้โดยไม่ลำบากมากนัก

3. ความยาวและความซับซ้อนของปัญหาจะถูกควบคุมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการ ตระหนักถึงการแบ่งงานและวิถีทางที่จะแก้ไขปัญหา ดังนั้น การร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่มจาก สมาชิกทุกคนจึงเป็น สิ่งสำคัญ

4. คำถามเริ่มแรกควรจะเป็นลักษณะเปิดกว้าง (Open – Ended Question) ไม่มี การจำกัดคำตอบที่ถูกต้อง มีเพียงคำตอบเดียวสามารถทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ที่เคยเรียน มาแล้วมาใช้ได้ และการโต้แย้งอภิปรายอาจเกิดขึ้น ได้เพื่อดึงเอาความคิดที่หลากหลายของ ผู้เรียนออกมา

5. ชุดประสังค์ของเนื้อหาวิชาที่เรียนควรรวมอยู่ในปัญหานั้นๆ จึงสรุปได้ว่า ลักษณะของปัญหา ที่ดีนี้จะท้าทายให้ผู้เรียน ได้มีการคิดเห้าใจปัญหาที่จะแก้ไข ได้อย่างลึกซึ้ง รวมถึงผู้เรียนสามารถ เป็นคนที่มีความคิดในเชิงวิเคราะห์ที่สูงขึ้นด้วยในการเรียน โดยใช้ปัญหา เป็นฐานนั้นกระตุ้นให้นักเรียนมีทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินในการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐานจุดประสงค์เพื่อที่จะผลิตผู้เรียนที่สามารถจัดการกับปัญหาที่พบในชีวิต การเรียนและหน้าที่หน้าการงานด้วยความรอบคอบ และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ โดยการใช้ความรู้ที่ร่วบรวมมาเป็นพื้นฐานในการประยุกต์ใช้แก่ ปัญหานี้ทักษะนำพาตัวเองในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังคงดำเนินต่อเนื่องเป็น นิสัยในการชอบเรียนรู้รวมถึงตรวจสอบตัวเอง ได้อย่างต่อเนื่อง มีการประเมินความรู้รวมถึง พัฒนาทักษะในการแก้ไขปัญหาอย่างสม่ำเสมอ และเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ทำงาน ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

อมรพิพัฒ นางช่าง (2543 : 29) สุภาวดี ดอนเมือง (2544 : 51) วิชนีย์ ทศศะ (2547 : 14) มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก ดังนี้

1. ทำความเข้าใจศพท์และความหมายต่างๆ ของถ้อยคำแนวคิดและโน้ตค้น ต่างๆ ให้ชัดเจน โดยอาศัยความรู้พื้นฐาน

2. ระบุประเด็นปัญหาตามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อปัญหาที่ถูกต้อง และ สอดคล้องกัน

3. วิเคราะห์ปัญหา หรือสถานการณ์ โดยใช้ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและ วิจารณญาณ

4. ตั้งสมมติฐาน โดยกำหนดกลไกอย่างสมเหตุสมผล
5. จัดลำดับความสำคัญของสมมติฐานนำมายังงานเพื่อหาข้อยุติสมมติฐานที่ ปฏิเสธได้

6. สร้างวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในการ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์ สมมติฐาน

7. หาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งอื่นนอกจกกลุ่มตำรา เอกสารต่างๆ ทางวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

8. รวบรวมสังเคราะห์ข้อมูลใหม่ ที่ได้พร้อมกับทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ นำมาเสนอต่อสมาชิกกลุ่มเพื่อความสมมูลน์ของข้อมูล

9. สรุปข้อมูลใหม่ที่ได้จากการศึกษาร่วมทั้งแนวทางในการนำความรู้และ หลักการนั้นไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ว่าได้

ชุตima ปัญญาพินิจสูตร (2540 : 11) มีความเห็นว่า ขั้นตอนการเรียนแบบใช้ ปัญญาเป็นหลัก มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ใช้สถานการณ์ในการสนทนเพื่อกระตุ้นความคิด

2. ใช้กลุ่มสร้างบรรยายภาพเพื่อให้มีโอกาสรับอิทธิพลจากผู้อื่น

3. เกิดความขัดแย้งทางความคิดความ เช้าใจ เพื่อจัดระบบความคิดใหม่

4. มีการกระตุ้นประสบการณ์ในบทบาทนั้นบันทึกและประเมินสรุป

สถานการณ์ศึกษาเข้ากลุ่มร่วมอภิปรายในการประชุมกลุ่มและตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะอภิปราย อาจารณ์ แสงรัชมี (2543 : 63) มีความเห็นว่า ขั้นตอนการเรียน แบบใช้ปัญหาเป็นหลักมี 4 ขั้นตอน คือ

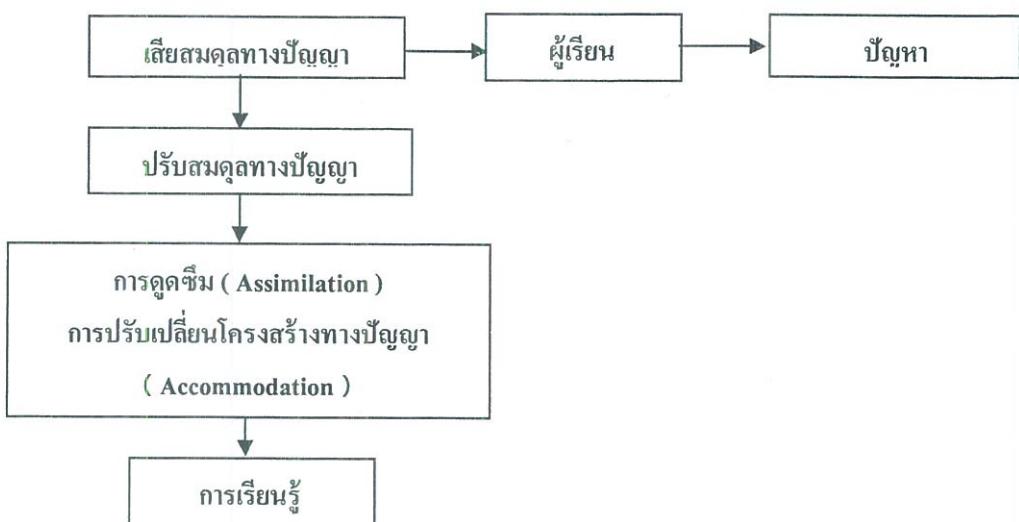
1. นำเสนอสถานการณ์

2. การเรียนเป็นกลุ่มย่อย ได้แก่ ระบุปัญหา วิเคราะห์ปัญหา กำหนดประเด็นการเรียน

3. กิจกรรมการเรียนระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้แก่ บรรยายพิเศษ ห้องสมุด ตำราต่างๆ ศึกษานอกสถานที่เอกสารที่ได้เตรียม

4. การเรียนเป็นกลุ่มย่อย ได้แก่ อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ รวบรวมความรู้ วิเคราะห์ และใช้ความรู้แก่ปัญหาสรุปความรู้

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการลงมือกระทำเพียงเจท (Piaget) เชื่อว่า ถ้าผู้เรียนถูกกระตุ้นด้วยปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive Conflict) ผู้เรียนต้องพยายามปรับโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structuring) ให้เข้าสู่สภาวะสมดุลโดยวิธีการดูดซึม (Assimilation) ได้แก่ การรับข้อมูลใหม่มา จากสิ่งแวดล้อมเข้าไปในโครงสร้างทางปัญญาและปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) คือการเชื่อมโยงโครงสร้างทางปัญญาเดิมหรือความรู้เดิมที่มีมาก่อนกับข้อมูลเข้าสู่สารใหม่ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถปรับโครงสร้างทางปัญญาเข้าสู่สภาพสมดุลหรือเกิดการเรียนรู้ตามแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงการสร้างความรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (スマศี ชัยเจริญ, 2545 : 58)

- หน่วยศึกษานิเทศก์ (2534 : 26) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นกระบวนการที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความคิดหารือแก่ปัญหามีขั้นตอน ดังนี้
1. สังเกต นักเรียนศึกษาข้อมูล รับรู้และทำความเข้าใจในปัญหางานสามารถสรุปและตระหนักในปัญหา
  2. วิเคราะห์ นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อแยกแยะประเด็นปัญหา สภาพสาเหตุ และลำดับความสำคัญของปัญหา
  3. สร้างทางเลือก เปิดโอกาสให้นักเรียน แสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหาอย่างหลากหลาย
  4. ประเมินทางเลือก พิจารณาข้อมูลทางเลือกต่างๆ ประเมินทางเลือก นักเรียน วางแผนบันทึกการปฏิบัติงานเพื่อรายงานตรวจสอบทางเลือกที่ถูกต้อง

พจนารถ บัวเจียว (2535 : 10 - 11) ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาตามแนวคิดของโรเบิร์ต เดวิส และคนอื่นๆ ดังนี้

1. การเรียนรู้ปัญหา ครูเป็นผู้จัดการและสร้างบรรยากาศ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้
2. การกำหนดขอบเขตของปัญหา ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและกำหนดขอบเขตของปัญหาได้อย่างถูกต้อง โดยการใช้สื่อ หรือวิธีการต่างๆ ที่จะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจปัญหาและแสวงหาคำตอบต่อไป
3. ค้นหาข้อแก้ปัญหา เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบ โดยนักเรียน

ร่วมกันอภิปรายหาสาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหา โดยการนำความรู้ ความเข้าใจ และข้อมูลต่างๆ มาใช้

4. เลือกวิธีการแก้ปัญหา ในขั้นตอนนี้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้คัดเลือกและตีความแล้วมาสรุปเพื่อหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่ดี และเหมาะสม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมีความเห็นตรงกันและยอมรับร่วมกัน

5. การนำไปใช้และประเมินผล นักเรียนร่วมกิจกรรมที่แสดงถึงทางเลือกนั้น และร่วมสรุปถึงวิธีการ และข้อมูลที่ได้รับอีกรอบหนึ่ง

ฉันทนา เวชโถสตศักดา (2538 : 18 -19) เสนอว่า ขั้นตอนการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ดังนี้

1. ทำความเข้าใจปัญหาหรือสถานการณ์ที่ได้รับ

2. จำกัดขอบเขตของปัญหา

3. วิเคราะห์ปัญหา

4. ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับปัญหา

5. ดำเนินความสำคัญของปัญหา

6. กำหนดคัวตุประสงค์ของการเรียนรู้

7. รวบรวมข้อมูล ความรู้จากแหล่งต่างๆ

8. สังเคราะห์ข้อมูลใหม่ พร้อมทั้งทดลองสมมติฐาน

9. หาข้อมูลสรุปและสร้างหลักการที่ได้จากการศึกษา

Delisle ได้เสนอการเรียนแบบปัญหาเป็นหลักไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ (ทองสุข คำชนะ,

2538 : 20)

1. การสร้างความเชื่อโยงกับปัญหา

2. การสร้างของเขตในการศึกษา

3. พิจารณาปัญหา

4. ทบทวนปัญหา

5. สร้างผลงาน

6. ประเมินการเรียนรู้และปัญหา

Arends เสนอขั้นตอนการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานไว้ดังนี้

(นิคม มนตรเมือง, 2541 : 25)

1. แนะนำปัญหา เพื่อแจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียนสร้างเจตนาคติต่อการเรียน บอกสิ่งที่นักเรียนต้องทำ
2. กำหนดงานที่ต้องดำเนินการ เพื่อช่วยนักเรียนกำหนดงานที่ต้องทำ
3. รวบรวมข้อมูล เพื่อช่วยนักเรียนรวมรวมข้อมูลหรือดำเนินการทดลองเพื่อค้นหาข้อมูล
4. เตรียมนำเสนอผลงาน เพื่อช่วยนักเรียนวางแผน และเตรียมเสนอผลงาน
5. วิเคราะห์ และประเมินผลการทำงาน เพื่อช่วยนักเรียนวิเคราะห์และประเมินการแก้ปัญหา

สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ผู้จัดได้สังเคราะห์มาดังนี้

- 1) ระบุปัญหา 2) ทำความเข้าใจและเลือกปัญหา 3) คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา 4) พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทางแก้ปัญหา 5) ประเมินแนวทางแก้ปัญหาเพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา และ 6) เสนอแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาแผนปฏิบัติงาน

ทักษะการคิดแก้ปัญหา และทักษะการคิดแบบต่างๆ

1. ความหมายของทักษะการแก้ปัญหา

จากการศึกษาแนวคิดนักวิชาการและงานวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาได้มีสรุปให้ความหมายของการแก้ปัญหาไว้ดังนี้

ทักษะการคิดแก้ปัญหา (Problem Thinking) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจปัญหามองเห็นสาเหตุของปัญหาและผลที่เกิดขึ้นจากปัญหานั้นรวมทั้งสามารถคิดหารือวิธีการแก้ปัญหานั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผลทักษะการแก้ปัญหาประกอบด้วยทักษะการคิดหลากหลายเช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์การคาดคะเนเหตุและผลกระทบทั้งทักษะในการประเมินผลซึ่งดำเนินการแก้ปัญหานั้นต้องปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน เช่น ทำความเข้าใจกับปัญหานำแบบการแก้ปัญหาทบทวนวิธีการแก้ปัญหาและประเมินผลการแก้ปัญหาเป็นต้นซึ่งขั้นตอนในการแก้ปัญหาอาจใช้ขั้นตอนการวิจัย หรือขั้นตอนแบบวิทยาศาสตร์ก็ได้ (варี ธรรมจิตร, 2541 : 73-74)

ทักษะการแก้ปัญหาความสามารถในการแก้ปัญหางองแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันออก ไป เพราะคนเราจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความรู้ประสบการณ์ตลอดจนการได้รับการสูงใจที่ดีหรือไม่เพียงใดซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นปัจจัย

สำคัญต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและวิธีการแก้ปัญหานั้นไม่มีขั้นตอนที่แน่นอนตามตัวเสนอไปดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาปัจจัยต่างๆ อันจะส่งผลให้ความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนดีขึ้นแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาประกอบด้วยความหมายของการแก้ปัญหาความสำคัญของการแก้ปัญหาองค์ประกอบของความสามารถในการแก้ปัญหาการคิดแก้ปัญหาอนาคตการศึกษาอนาคตองค์ประกอบของเทคนิคการแก้ปัญหาอนาคตขั้นตอนการคิดแก้ปัญหาหลักการสอนวิธีค้นคว้าทักษะการคิดประภาคของการคิดมีรายละเอียด

วารี ถิระจิตร (2541 : 73-74) กล่าวว่า ทักษะการคิดแก้ปัญหา หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นและไม่รู้วิธีการที่จะไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดการ ได้หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลพยายามคิด หรือปฏิบัติให้ถึงจุดหมายบางอย่าง แต่ยังทำไม่สำเร็จในขั้นแรกส่วนประเภทของปัญหานั้นอาจเป็นปัญหาที่มีแนวทางการแก้ปัญหาวางแผน ไว้ตายตัว เช่น ปัญหาคำศัพท์สูตรคูณ หรือเป็นปัญหาที่มีแนวทางการแก้ปัญหาแตกต่างกันไป เช่น ปัญหาในชีวิตประจำวันหรือปัญหาที่นักจากการอยากรู้อยากเห็นของตัวเราเป็นปัญหาที่ส่งเสริมให้คนคลาดจืดเรื่อยๆ ช่วยให้เกิดความเจริญขึ้นหลายๆ ด้าน

สุวารี คงมั่น (2545 : 11) ได้ให้ความหมายว่า การแก้ปัญหา คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความรู้ความคิดการสังเกต ประสบการณ์เดิมการใช้หลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนมาใช้ในการแก้ปัญหาที่พบ หรือขัดอุปสรรคให้หมดไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

เปลว บุริสาร (2543 : 27) กล่าวว่า การแก้ปัญหา หมายถึง กระบวนการทำงานของสมองที่ต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมช่วยทั้งทางตรงและทางอ้อมมาจัดเรียงลำดับให้สอดคล้องกับส่วนประกอบของสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในการพิจารณาโครงสร้างของปัญหาเพื่อจัดทำแนวทางปฏิบัติให้ปัญหานั้นหมดไป และบรรลุจุดหมายที่ต้องการ

วชรา เล่าเรียนดี (2554 : 8) ได้ให้ความหมาย การแก้ปัญหาว่า เป็นความสามารถในการเข้าใจปัญหามองเห็นสาเหตุของปัญหา และผลที่จะเกิดขึ้นจากปัญหานั้นรวมทั้งสามารถคิดหาริธีการแก้ปัญหานั้น ได้อย่างมีเหตุผลทักษะการแก้ปัญหาประกอบด้วยทักษะการคิดหลากหลายประเภท เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคาดคะเนเหตุผลรวมทั้งทักษะการเข้าใจกับปัญหาคิดหาทางแก้ปัญหาที่เป็นไปได้หลายแนวทางประเมินผลแนวทางการแก้ปัญหา นำแบบการแก้ปัญหาบททวนวิธีการแก้ปัญหาและประเมินผลการแก้ปัญหา เป็นต้น ซึ่งขั้นตอนในการแก้ปัญหาอาจใช้ขั้นตอนการวิจัยหรือขั้นตอนแบบวิทยาศาสตร์ก็ได้

ชุติมา ทองสุข (2547 : 23) กล่าวถึง ทักษะการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญา ที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ประสบการณ์เดิมมาแก้ปัญหาที่ประสบใหม่ ยิ่งปัญหา слับซับซ้อนยิ่งอาศัยการคิดมาก โดยมีการคิดแก้ปัญหาที่เป็นระบบหรือแบบแผนวิธีการที่จะทำให้การคิดแก้ปัญหารุ่งผล

สายฝน จารีต (2547 : 45) ได้สรุปความหมาย ทักษะการคิดแก้ปัญหา ไว้ว่า การใช้จำนำจากการคิดเชิงวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีเหตุผลในการแสดงหาคำตอบหรือหาทางออก โดยใช้ประสบการณ์และข้อมูลในการพิจารณา เพื่อจัดและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบด้วยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 86) ให้ความหมาย ทักษะการคิดแก้ปัญหา ไว้ว่า เป็นความสามารถทางสมอง ที่จะคิดพิจารณา ไตร่ตรองอย่างพินิจพิเคราะห์ถึงสิ่งต่างๆ ในการจัดภาวะที่ไม่สมดุลที่เกิดขึ้น โดยพยายามปรับตัวหาหนทางคลี่คลายจัดปัดเป้าประเด็นสำคัญ ให้กลับเข้าสู่ภาวะสมดุล

สุกัญญา ศรีสาร (2547 : 68) กล่าวว่า การแก้ปัญหา คือ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ โดยอาศัยความรู้ประสบการณ์และความคิดมาใช้แก้ปัญหา ในสถานการณ์ต่างๆ โดยในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนอย่างมีคุณภาพและประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องมีการเลือกใช้วิธีการหรือกระบวนการในการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดซึ่งครูผู้สอนสามารถที่จะพัฒนาทักษะกระบวนการแก้ปัญหาของผู้เรียน ได้โดยใช้ระบบการสอนที่มุ่งเน้นในเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า ทักษะการคิดแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจปัญหา มองเห็นสาเหตุของปัญหา และผลที่จะเกิดขึ้นจากปัญหานั้นรวมทั้งสามารถคิดหาวิธีการแก้ปัญหานั้น ได้อย่างมีเหตุผลทักษะการแก้ปัญหา มีกระบวนการคิดหาแนวทางปฏิบัติเพื่อจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ให้หมดไปโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์มาช่วยในการแก้ปัญหา สถานการณ์นั้นๆ ความสามารถในการแก้ปัญหา ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และการวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

2. ขั้นตอนของการคิดแก้ปัญหา

ทิศนา แรมมนี (2548: 149) กล่าวถึงการแก้ปัญหาที่สามารถช่วยให้บุคลากร ดำเนินการ ได้อย่างมีระเบียบ ไม่สับสน และสามารถแก้ปัญหาอย่าง ได้ผล มีขั้นตอนดังนี้

1. ระบุปัญหา

2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

3. แสวงหาทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด
4. เลือกทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด
5. ลงมือดำเนินการแก้ปัญหาตามวิธีการที่เลือกไว้
6. รวบรวมข้อมูล
7. ประเมินผล

Weir (1974: 16) ได้เสนอขั้นตอนในการแก้ปัญหาไว้ ขั้นตอน ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ให้ การยอมรับ และใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในการปฏิบัติที่ทำให้สามารถกำหนดระยะเวลา และวิธีการทำงานที่แน่นอนได้ดี ดังนี้

1. ขั้นตั้งปัญหาหรือวิเคราะห์ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการบอกปัญหา ภายในขอบเขตที่กำหนด

2. ขั้นนิยามสาเหตุของปัญหาโดยแยกแยกออกจากลักษณะที่สำคัญ หมายถึง ความสามารถในการบอกสาเหตุที่แท้จริงหรือสาเหตุที่เป็นไปได้ของปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนด

3. ขั้นค้นหาแนวทางแก้ปัญหาและตั้งสมมติฐาน หมายถึง ความสามารถในการ หาวิธี การแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุของปัญหา

4. ขั้นพิสูจน์คำตอบหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถ ใน การอภิปรายผลที่เกิดขึ้นหลังจากใช้วิธีการแก้ปัญหาว่าผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร

Bloom (1956 : 122) กล่าวถึงขั้นตอนการแก้ปัญหา ดังนี้

1. เมื่อนักเรียนได้พบปัญหา นักเรียนจะคิดค้นหาสิ่งที่เคยพบเห็นและเกี่ยวกับ ปัญหา

2. นักเรียนจะใช้ผลจากขั้นที่ 1 มาสร้างรูปแบบของปัญหาขึ้นมาใหม่
3. จำแนกแยกแยะปัญหา
4. การเลือกใช้ทฤษฎี หลักการ ความคิด และวิธีการที่เหมาะสมกับปัญหา
5. การใช้ข้อสรุปกับวิธีการแก้ปัญหา
6. ผลที่ได้จากการแก้ปัญหา

Polya (1957 : 6 - 22) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการแก้ปัญหาไว้ ดังนี้

1. ทำความเข้าใจในปัญหา พยายามเข้าใจในสัญลักษณ์ต่างๆ ในปัญหารูป วิเคราะห์ แปลความ ทำความเข้าใจว่าโจทย์ถามอะไร โจทย์ให้ข้อมูลอะไรมาบ้าง ข้อมูลเพียงพอหรือไม่

2. การแยกแยะปัญหาออกเป็นส่วนย่อย เพื่อสะท้วนในการลำดับขั้นตอนในการแก้ปัญหาและวางแผนว่าจะใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา

3. การลงมือทำตามแผน ขั้นนี้จะรวมถึงการแก้ปัญหาด้วย

4. การตรวจสอบวิธีการและคำตอบ เพื่อให้แน่ใจว่าการแก้ปัญหา

Bruner (1966 : 123 - 126) ได้ศึกษาวิธีการแก้ปัญหาและสรุปได้ว่า การคิดแก้ปัญหาของเด็กบุคคลนั้นต้องการกลไกแห่งความสามารถในการอ้างอิงและจำแนกประเภทของสิ่งเร้าประสบการณ์รับรู้ต่างๆ ที่เป็นปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการจัดประเพณีที่จะนำไปสู่การตอบสนองขั้นสุดท้าย ซึ่งขั้นตอนดังๆ ในการแก้ปัญหามีดังนี้

1. รู้จักปัญหา เป็นขั้นที่บุคคลรับรู้สิ่งเร้าที่ตนกำลังเผชิญอยู่ว่าเป็นปัญหา

2. แสวงหาเค้าเงื่อน เป็นขั้นตอนที่บุคคล ใช้ความพยายามอย่างมากในการระลึกถึงประสบการณ์เดิม

3. ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง เป็นขั้นตอนที่ตอบสนองในลักษณะของการจัดประเพณีหรือแยกโครงสร้างของเนื้อหา

4. การตัดสินการตอบสนองที่สอดคล้องกับปัญหา

Wier (1974 : 18) ได้เสนอขั้นตอนการแก้ปัญหา 4 ขั้นตอนคือ

1. การตั้งปัญหา

2. การวิเคราะห์ปัญหา

3. การนำเสนอวิธีแก้ปัญหา

4. การตรวจสอบผลลัพธ์

รศนา อัชชะกิจ (2537 : 11) การแสดงทรรศนะว่า การแก้ปัญหาเป็นเรื่องจำเป็นที่มนุษย์ทุกเกณฑ์ทุกวัย มิอาจหลีกเลี่ยง ได้ต่างต้องประสบเป็นประจำทุกวันตลอดชีวิต หรืออาจกล่าวได้ว่าหน้าที่ของมนุษย์ คือ การแก้ปัญหา ผู้ที่มีทักษะในการแก้ปัญหาสูงย่อมจะประสบผลสำเร็จ ผลสำเร็จทั้งในชีวิตส่วนตัว ครอบครัว และหน้าที่การงาน การแก้ปัญหามีความสำคัญต่อการอยู่รอดปลอดภัย การดำเนินหน้าที่การงาน ทักษะในการแก้ปัญหาของบุคคลนั้นจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สติปัญญา ความรู้ อารมณ์ ประสบการณ์ การจุงใจ และวิธีแก้ปัญหา จะไม่มีขั้นตอนแน่นอนตายตัว การเรียนการสอนเป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะแก้ปัญหาดีขึ้น ซึ่ง สมพงษ์ จิตรະดับ (2537 : 127) เห็นว่าการสอนที่ฝึกให้นักเรียนเป็นจุดศูนย์กลางฝึกการค้นพบด้วยตนเอง รวมทั้งการยึดความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และให้ทุกอย่างดำเนินไปในรูปแบบของการยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้สำคัญ หรือกระบวนการนั้นเอง

ให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับผู้อื่นการค้นพบด้วยตนเองจะฝึกให้นักเรียนได้คิดและยังจดจำได้อีกด้วย

สามารถสรุปได้ว่าทักษะการคิดแก้ปัญหานั้น โดยส่วนใหญ่จะเริ่มต้นด้วยการตั้งปัญหา หรือเกตุความสงสัยแล้วทำให้อายกค้นหาปัญหา จากนั้นจะเริ่มคิดวิเคราะห์ปัญหาโดยวิธีการต่างๆ อาจใช้ความรู้หรือทฤษฎี เพื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาแก้ปัญหา เพราะจะนั้นทักษะการคิดแก้ปัญหา จึงเป็นการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มต้นถึงถึงกระบวนการเสริมสืบตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ซึ่งจากการสังเคราะห์ข้อมูลของการคิดแก้ปัญหาได้ 6 ขั้นตอน คือ 1) ระบุปัญหา 2) แสวงหาทางแก้ปัญหา 3) รวบรวมข้อมูล 4) ลงมือดำเนินการแก้ปัญหาตามวิธีการที่เลือก 5) เลือกวิธีทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด ไว้ 6) ประเมินผลนำเสนอแนวทางที่ดีที่สุด

3. ทักษะกระบวนการคิดแบบต่างๆ

กระบวนการคิดวิจารณญาณ หมายถึง การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการคิดเพื่อให้ได้ความคิดที่รอบคอบสาเหตุที่จะเชื่อหรือจะทำโดยผ่านการพิจารณาปัจจัยรอบด้านอย่างกว้างไกลลึกซึ้ง และผ่านการพิจารณากลั่นกรอง ไตร่ตรองทั้งทางด้านคุณ – โทษ และคุณค่าที่แท้จริงของสิ่งนั้นมาแล้ว

กระบวนการคิดตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ใช้ในการพิจารณา เลือกตัวเลือกที่มีตั้งแต่ 2 ตัวเลือกขึ้นไปทางเลือกนั้นอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของ หรือแนวปฏิบัติต่างๆ ที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้กระบวนการคิดแก้ปัญหา หมายถึง การแก้ปัญหาเป็นขั้นตอนการเผชิญฝ่าฟันอุปสรรค และแก้ไขสถานการณ์เพื่อให้ปัญหานั้นหมดไป

กระบวนการวิจัย หมายถึง ขั้นตอนที่ใช้หาคำตอบของปัญหาเป็นผลให้พ้องค์ความรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ใช้แก้ปัญหานั้น มีความเป็นลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

กระบวนการคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดที่เปลกใหม่ที่จะนำไปสู่สิ่งต่างๆ ผลผลิตใหม่ๆ ทางเทคโนโลยี และความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งเปลกใหม่

การวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา

การวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาที่สำคัญมีดังนี้

Quellmalz กล่าวว่าการวัดทักษะการคิดแก้ปัญหามีลักษณะดังนี้ (สุกัญญา ศรีสาร,

1. ปัญหาที่นำมาใช้ในการเป็นปัญหาที่สำคัญและเกิดขึ้นบ่อยๆ
2. กำหนดคปัญหาที่มีทางเลือกหรือวิธีการแก้ปัญหาหลายวิธี
3. กำหนดครุปแบบคำานาที่ให้นักเรียนสามารถอธิบายเหตุผลได้
4. กำหนดคำานาให้มีการเชื่อมโยงความคิดและสรุปได้ทั่วๆ ไป
5. วัดทักษะและการแก้ปัญหาแบบรวมๆ

สมรรถภาพด้านการวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา คือ พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสามารถการแก้ปัญหาตามกระบวนการแต่ละขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การทำความเข้าใจปัญหา วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบของปัญหา ได้แก่
    - 1.1 ระบุประเด็นปัญหา
    - 1.2 บอกสาเหตุที่สำคัญของปัญหาได้
    - 1.3 จัดลำดับและสรุปสาเหตุของปัญหาที่ต้องการแก้ไข ได้
    - 1.4 อธิบายผลกระทบที่เกิดจากปัญหานั้น ได้
  2. สร้างแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ได้แก่
    - 2.1 เสนอและสร้างแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม
    - 2.2 บอกความสอดคล้องของวิธีแก้ปัญหากับปัญหาและสาเหตุ ได้
  3. เลือกแนวทางการแก้ปัญหา ได้แก่
    - 3.1. เปรียบเทียบทางเลือกต่างๆ โดยบอกข้อจำกัด ปัจจัยและผลดีที่จะได้รับ
- ของแต่ละทางเลือก
- 3.2. ประเมินและเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด
  - 3.3 บอกขั้นตอนกิจกรรม เลาและวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน ได้
  - 3.4. คาดคะเนผลที่เกิดจากแนวทางที่เลือก ได้
  4. ปฏิบัติแก้ปัญหา ได้แก่
    - 4.1 วางแผนในการแก้ปัญหาในแต่ละขั้นตอน ได้
    - 4.2 บอกและเตรียมสิ่งที่ต้องใช้ในการแก้ปัญหา ได้
    - 4.3 แก้ปัญหาตามขั้นตอนที่กำหนด ได้
    - 4.4. สรุปผลการแก้ปัญหา ได้
  5. ประเมินและปรับปรุง ได้แก่
    - 5.1. เปรียบเทียบผลการแก้ปัญหากับผลที่ต้องการ ได้
    - 5.2. บอกข้อดีข้อเสียของการแก้ปัญหาแต่ละขั้นตอน ได้

- 5.3 บอกสาเหตุที่ปัญหาไม่ได้ผล หรือได้ผลที่ไม่น่าพอใจ
- 5.4 บอกวิธีการแก้ไขปรับปรุงได้
- 5.5 ลงมือปรับปรุงตามวิธีการได้เหมาะสม
- 5.6 ตรวจสอบผลการปรับปรุงได้

จากการศึกษางานวิจัย วรรณภារเล่าฯ ไพศาลพงษ์ (2554 : 61) เรื่องการศึกษาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบกระบวนการแก้ปัญหากับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ได้ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยกำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหามาให้ 12 สถานการณ์ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบวัดการคิดแก้ปัญหาจากสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งผ่านการ พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วนำไปหาคุณภาพของแต่ละข้อกับนักเรียน 30 คน ได้ ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.79 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2-1.0 และหาค่าความ เชื่อมั่นกับนักเรียน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81

สรุปได้ว่า การวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา เป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แสดงว่ามี ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ตามวิธีการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และสมเหตุสมผล คำนวณที่นำไปใช้ควรเป็นคำนวณที่พับเห็นบ่อยๆ อาจจะเป็นเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบันมีความน่าสนใจ ในขณะนี้ ที่มีความสำคัญ เพื่อนำมากำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาพร้อมให้เหตุผล ประกอบ โดยมีการเชื่อมโยงกับความสามารถคิดพร้อมทั้งสามารถสรุปผลของการแก้ปัญหาได้อย่าง เหมาะสม

จากการศึกษางานวิจัยทำให้ทราบว่าการสร้างแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาขึ้นอยู่กับ แบบฝึกหัดมีการสร้างสถานการณ์ปัญหา และข้อสอบให้มีความสอดคล้องกัน ซึ่งควรผ่านการ พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อน แล้วนำไปหาคุณภาพของแต่ละข้อกับนักเรียนก่อน นำไปใช้ สร้างแบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา จำนวน 1 ฉบับ ฉบับละ 6 ข้อๆ ละ 4 คะแนน รวม 24 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา

ขั้นตอนการคิด แก้ไขปัญหาแบบ ปัญหาเป็นฐาน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
ขั้นที่ 1 ระบุปัญหาที่ สำคัญ	สามารถตอบออก ปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ได้ ชัดเจน 7 ปัญหา ขึ้นไป	สามารถตอบออก ปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ได้ ชัดเจน 5-6 ปัญหา	สามารถตอบออก ปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ได้ ชัดเจน 3-4 ปัญหา	สามารถตอบออก ปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ได้ ชัดเจน 1-2 ปัญหา	ไม่สามารถ บอกปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ ได้หรือไม่ ตอบ
ขั้นที่ 2 ทำความเข้า ใจและ เลือกปัญหา	สามารถระบุ ปัญหาที่สำคัญ ที่สุดและระบุ สาเหตุได้ สมบูรณ์ชัดเจน 3 กรณี	สามารถระบุ ปัญหาที่ สำคัญที่สุด และระบุ สาเหตุได้ สมบูรณ์ ชัดเจน 2 กรณี	สามารถระบุ ปัญหาที่ สำคัญที่สุด ระบุสาเหตุได้ แต่ไม่ระบุ สมบูรณ์ ชัดเจน 1 กรณี	สามารถระบุ ปัญหาที่ สำคัญที่สุด แต่ไม่ระบุ สาเหตุ	ไม่สามารถ ระบุปัญหาที่ สำคัญได้ หรือไม่ตอบ
ขั้นที่ 3 คิดหาแนว ทางแก้ไขปัญหา	สามารถเสนอ แนวทางแก้ไข ปัญหาได้ตรง ประเด็นชัดเจน 4 วิธีขึ้นไป	สามารถเสนอ แนวทางแก้ไข ปัญหาได้ตรง ประเด็น ชัดเจน 3 วิธี	สามารถเสนอ แนวทางแก้ไข ปัญหาได้ตรง ประเด็น ชัดเจน 2 วิธี	สามารถเสนอ แนวทางแก้ไข ปัญหาได้ ประเด็น ชัดเจน 1 วิธี	ไม่สามารถ เสนอแนว ทางแก้ไข ปัญหาหรือไม่ เขียนคำตอบ
ขั้นที่ 4 พิจารณา แนวทาง แก้ไขปัญหา โดยกำหนด เกณฑ์ เพื่อประเมิน แนวทาง แก้ปัญหา	สามารถกำหนด เหมาะสม เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ ปัญหาได้ ถูกต้อง 4 ขึ้น	สามารถ กำหนด เกณฑ์ที่เหมาะสม สมที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ ปัญหาได้	สามารถ กำหนด เกณฑ์ ที่เหมาะสมที่ เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ ปัญหาได้	กำหนด เกณฑ์ที่ เหมาะสมที่ เกี่ยวข้อง สอดคล้อง กับปัญหา	ไม่สามารถ กำหนดเกณฑ์ ที่เหมาะสมที่ เกี่ยว ข้องกับ ปัญหาได้

ขั้นตอนการคิด แก้ไขปัญหาแบบ ปัญหาเป็นฐาน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
ขั้นที่ 5 ประเมิน แนวทาง แก้ปัญหา เพื่อเลือก แนวทางที่ดี ที่สุดใน การแก้ปัญหา	เลือกแนว แก้ปัญหาที่ดี ที่สุดโดย ประเมินได้ ถูกต้องสมพันธ์ กับเกณฑ์ตั้งไว้ ครบถ้วน	เลือกแนว แก้ปัญหาที่ดี ที่สุดโดยใช้ การประเมิน ได้ถูกต้องพันธ์ กับเกณฑ์ตั้ง ไว้แต่ไม่ครบ	เลือกแนวทาง แก้ปัญหาที่ดี ที่สุดตาราง การประเมิน [*] ได้ถูกต้องแต่ ไม่สมพันธ์กับ [*] เกณฑ์ที่ตั้งไว้	เลือกแนวทาง แก้ปัญหาที่ดี ที่สุดตาราง การประเมิน [*] ประเมินได้ ครบถ้วน	ไม่สามารถ เลือกแนวทาง แก้ปัญหาที่ดี ที่สุดโดยใช้ ตารางการ ประเมินได้
ขั้นที่ 6 เสนอแนวทาง แก้ปัญหาและ อภิปรายแนว ทางแก้ปัญหา	เสนอ แนว ทางการ แก้ปัญหาได้ ตรงประเด็น มี ผลนำไปใช้ จริงได้ผลลัพธ์ ถูกต้องจัด ลำดับเหมาะสม	เสนอ แนว ทางการ แก้ปัญหาได้ ไม่ตรงมีผล นำไปใช้จริง [*] จัดลำดับยังไง [*] ไม่เหมาะสม	เสนอแนวทาง การแก้ปัญหา [*] ได้ตรงมีผล นำไปใช้จริง [*] จัดลำดับไม่ได้ เหมาะสม	เสนอ แนว ทางการ แก้ไข [*] ปัญหาได้ ตรง [*] นำไปใช้จริง [*] จัดลำดับไม่ได้ เหมาะสม	ไม่สามารถ นำไปใช้ได้ ไม่ถูก หลักการ

โดยมีเกณฑ์การประเมินระดับความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ง31243 วิชา การเขียน
โปรแกรมภาษา C ที่กำหนดให้ ในแบบทดสอบดัง ตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เกณฑ์คะแนนระดับทักษะการคิดแก้ปัญหา

คะแนน	ระดับทักษะการคิดแก้ปัญหา วิชา การเขียน โปรแกรมภาษา C
19-24	ระดับสูง
13-18	ระดับปานกลาง
7-12	ระดับต่ำ
≤ 6	ระดับปรับปรุง

การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research)

1. ความหมายการวิจัยปฏิบัติการ

มีผู้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการไว้จำนวนมาก ซึ่งสามารถจำแนกเป็น ความหมายที่กำหนดขึ้นโดยนักวิจัยทั่วไป และความหมายที่กำหนดขึ้นโดยนักวิจัยปฏิบัติการ ได้ดังนี้

ยาใจ พงษ์บริรูปส์ (2537: 1) ได้ให้ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การวิจัยประเพณีนั่นซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างเป็นระบบผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการจะนำไปสู่การปรับแผนเข้าสู่วิธีใหม่จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริง หรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ (อ้างถึงใน ธีรุตมิ เอกะกุล, 2553 : 2) กล่าวว่าการวิจัยปฏิบัติการเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยประยุกต์ การวิจัยแบบนี้เน้นที่การก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรง ต่อการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ และมุ่งหวังวิธีการส่งเสริมให้มีการนำผลการวิจัยไปปฏิบัติให้เกิดผล ซึ่งจะปรากฏผลลัพธ์ในรูปของการปรับปรุงสิ่งที่ทำการวิจัยนั้นๆ

วิชัย วงศ์ใหญ่ (อ้างถึงใน ธีรุตมิ เอกะกุล, 2553 : 2) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการหมายถึง การแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาทางการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริง มีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเรียน และสามารถดำเนินการวิจัยได้หลายระดับทั้งในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน กลุ่มผู้ร่วมงานการวิจัยอาจรวมถึงครุ นักเรียน ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (อ้างถึงใน ธีรุตมิ เอกะกุล, 2553 : 3) ได้กล่าวว่าการวิจัยปฏิบัติการเป็นการปรับปรุงผลงานการปฏิบัติงาน หรือเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะจุดเฉพาะที่และแนวทางเรื่องมากกว่าเพื่อผลิตหรือสร้างความรู้ดังนั้นการวิจัยปฏิบัติการจึงมุ่งเน้นการนำความรู้ทฤษฎีมา 적용ผลงาน หรือมาตรฐานการกับความรู้จากการปฏิบัติเพื่อแก้ไข หรือแสวงหาคำตอบที่ชัดเจนอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที

Marsh and Stafford (1984 : 149) อ้างถึงใน ธีรุตมิ เอกะกุล, 2553 : 4) ได้กำหนดความหมายของการวิจัยปฏิบัติการว่า หมายถึง รูปแบบการแก้ไขปัญหา ซึ่งสามารถช่วยเหลือครุ ในการนำหลักสูตรไปใช้

Carr and Kermmis (1986 : 162) ; Kemmis and Mc Taggart (1990 : 5) (อ้างอิงถึงใน ธีรุตมิ เอกะกุล, 2553 : 4) ได้ร่วมกันกำหนดนิยามของการวิจัยปฏิบัติการว่า เป็นรูปแบบของ

การรวบรวมคำตามที่เกิดจากการสะท้อนกลับผลจากการปฏิบัติงานของตนเอง โดยผู้มีส่วนร่วมในสถานการณ์ของสังคมเพื่อทำการปรับปรุงหลักการและความถูกต้องทางสังคมหรือการจัดการศึกษาร่วมทั้งเป็นการสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานและสถานการณ์ที่เป็นอยู่

Wiersma (อ้างอิงใน รีรุตติ เอกะกุล, 2553 : 5) มีความเห็นที่แตกต่างออกไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการสรุปอ้างอิง โดยกล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยประยุกต์เป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยครูหรือผู้บริหารเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมีจุดเน้นที่ข้อสรุปของปัญหาในปัจจุบันของแต่ละห้องที่ ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพียงเล็กน้อยในการสรุปอ้างอิงจากความหมายของการวิจัยปฏิบัติการดังกล่าว สรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การรวบรวม หรือการแสวงหาข้อมูลโดยใช้ขั้นตอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันนำไปสู่การแก้ปัญหาสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ทั้งในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานโดยผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการซ้ำหลายครั้งจนกระทั่งผลการปฏิบัติงานบรรลุตามจุดประสงค์ หรือแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้สำเร็จ

2. รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ถุ่มด ว่องวนิช (2546) ได้กำหนดรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ (Formal and Informal Research) คือ

2.1 การวิจัยแบบเป็นทางการ (Formal Research) เป็นงานวิจัยที่มีแบบแผนการวิจัยครั้งครั้ง มีลักษณะการดำเนินงานและการนำเสนอเหมือนงานวิจัยเชิงวิชาการ (Academic Research) ของนักวิจัยมืออาชีพนักวิชาการ ในมหาวิทยาลัยหรือของนักศึกษาที่ทำเป็นวิทยานิพนธ์มีการออกแบบการวิจัยที่รัดกุมเพื่อให้ตอบคำถาม ได้ชัดเจนและมีรูปแบบการนำเสนอรายงานผลการวิจัยที่กำหนดชัดเจน ส่วนใหญ่จำแนกเนื้อหาออกเป็น 5 บท

2.2 การวิจัยแบบไม่เป็นทางการ (Informal Research) เป็นงานวิจัยที่ไม่มีการขึ้นแบบการวิจัยอย่างครั้งครั้งเหมือนการวิจัยเชิงวิชาการ นุ่งเน้นตอบคำถามวิจัยมากกว่ามีรูปแบบ

การวิจัยแบบเป็นทางการข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคือพยานมูลที่มีอยู่แล้วจาก การเรียนการสอนตามปกติการนำเสนอผลการวิจัยรอบคุลมเพียงประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการนำเสนอ งานวิจัยแบบนี้บางครั้งพบว่ามีการรายงานผลเพียง 1-2 หน้า

จากการศึกษารูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการข้างต้น สรุปได้ว่า รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบทางการ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีแบบแผนการวิจัยครั้งครั้ง และรูปแบบการวิจัยเชิง

ปฏิบัติการเป็นแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ไม่มีด้วยแบบการวิจัยอย่างเคร่งครัดเหมือนการวิจัยเชิงวิชาการ นุ่งเน้นตอบคำถามวิจัยมากกว่าขีดรูปแบบการวิจัยแบบเป็นทางการ

3. ลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการ

มาใจ พงษ์บริรูปน์ (2537) ได้นำเสนอลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้ดังนี้

3.1 เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม และมีการร่วมมือ (Participation and Collaboration) ใช้ในการทำงานเป็นกลุ่มผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีส่วนสำคัญและมีบทบาทเท่ากันทุกกระบวนการของ การวิจัยทั้งการสนับสนุนความคิดเห็นเชิงทฤษฎี และการปฏิบัติตามดุลจargon รวมทั้งนโยบายการวิจัย

3.2 เน้นการปฏิบัติการ (Action Orientation) การวิจัยชนิดนี้ใช้การปฏิบัติเป็นสิ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และศึกษาผลของการปฏิบัติเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนา

3.3 ใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Orientation) การวิเคราะห์และปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง จากที่สังเกตได้จะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผลเพื่อการปรับแผนการปฏิบัติ

3.4 ใช้วงจรการปฏิบัติ (The Action Research Spiral) ตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Re-Planning) เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจและได้ข้อเสนอเชิงทฤษฎีเพื่อเผยแพร่ต่อไป

กรุณาดูและเคนมิส (อ้างถึงใน ธีรภูมิ เอกภฤต, 2553 : 19) ได้จำแนกการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ในการจัดประเภทดังนี้

1) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบวิชีการ (Technical Action Research) เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตของโครงการ โดยมีหลักการสำคัญว่า ทำอย่างไรจึงจะควบคุมสภาพแวดล้อมให้ได้ผล เพื่อทำให้ได้ผลผลิตตามความต้องการของโครงการ ผู้ปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งและขึ้นอยู่กับนักวิจัยในฐานะผู้ให้ความสนับสนุน

2) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบการปฏิบัติ (Practical Action Research) เป็นการวิจัยปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจ และการพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานผู้ปฏิบัติการเป็นผู้เรียนโครงการและบทบาทของนักวิจัย คือ การกระตุ้น และช่วยเหลือให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเข้าใจ และทำการปรับปรุงการปฏิบัติงาน

3) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบอิสรภาพ (Emancipatory Action Research) เป็นการวิจัยปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองความต้องการขององค์กร โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจและพัฒนาเช่นเดียวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบการปฏิบัติแต่มีจุดเด่นที่

แตกต่างออกไปคือ มีการเมืองและสังคมเข้ามามาก่อนข้องบทบาทของนักวิจัยในลักษณะนี้ คือ เป็นผู้ดำเนินการที่มีความมั่นใจว่าเงื่อนไขต่างๆ ได้รับการกำหนดและรักษาไว้ซึ่งมีความจะเป็น ต่อการพัฒนาองค์กร

ในการเลือกใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการประเภทใดนั้น ขึ้นอยู่กับผลที่ได้จากการวิจัยว่า สามารถตอบสนองความต้องการของนักวิจัยได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากหลักการพื้นฐาน 5 ประการดังนี้ Calhoun (1993, อ้างถึงใน ธีรรุติ เอกภกุล, 2553 : 20)

- 1) จุดประสงค์และกระบวนการ (Purpose and Process)
- 2) การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก (Outside Support)
- 3) การใช้ข้อมูล (Data Utilized)
- 4) ผู้ใช้ผลการวิจัย (Audience)
- 5) ผลข้างเคียง (Side Effects)

4. ขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ

Kemmis และ McTaggart (อ้างถึงใน ยาจิ พงษ์บริบูรณ์, 2537 : 6-10) ได้นำเสนอ ขั้นตอนในการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

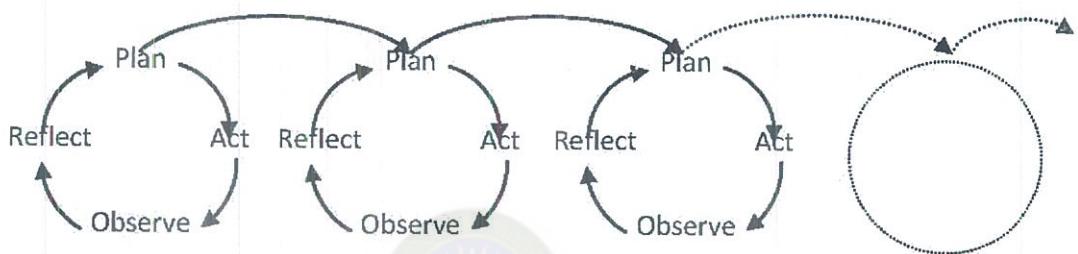
ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหาที่ต้องการให้มีการแก้ไข ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องวางแผนร่วมกัน สำรวจสภาพการณ์ของปัญหาว่ามีอย่างไร ปัญหาที่ต้อง แก้ไขคืออะไร ปัญหานี้เกี่ยวข้องกับใครบ้าง วิธีการแก้ไขต้องปฏิบัติอย่างไร การแก้ไขต้องมี การแก้ไขในเรื่องใดบ้าง ในขั้นวางแผนจะมีการปรึกษาร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การใช้แนวคิดวิเคราะห์สิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจะช่วยให้มองเห็นสภาพการณ์ปัญหาชัดเจนขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) เป็นการกำหนดแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรม ในขั้นวางแผนมาดำเนินการลงมือปฏิบัติ โดยใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ประกอบด้วย ผลการ ปฏิบัติจะเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) เป็นขั้นการสังเกตกระบวนการของการ ปฏิบัติ ผลของการปฏิบัติ สภาพแวดล้อมและข้อจำกัดในการปฏิบัติ โดยใช้วิธีการสังเกตควบคู่ ไปด้วย พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยสิ่งที่สังเกตคือ กระบวนการของการ ปฏิบัติ

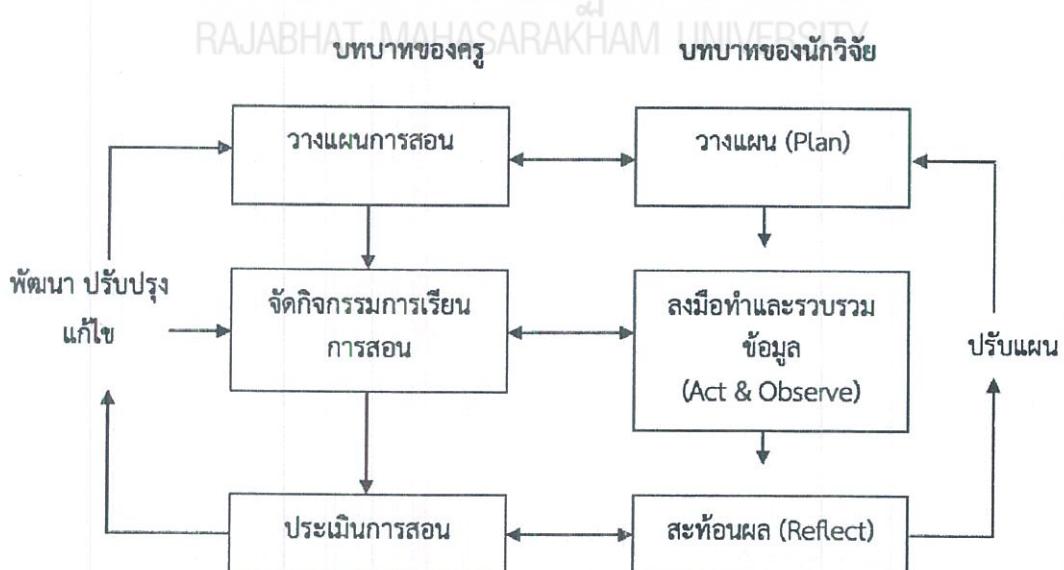
(The action process) และผลของการปฏิบัติ (The effect of action) การสังเกตจะรวมถึงการ รวบรวมผลการปฏิบัติที่เห็นด้วยตา การได้ฟัง การใช้เครื่องมือ แบบสอบถามวัดผลออกมา ในเชิงตัวเลขหรือใช้แบบสำรวจ แบบสอบถามวัดสิ่งที่ต้องการทราบความเปลี่ยนแปลงด้วย

ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) เป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือการประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการ ปัญหา หรือสิ่งที่จำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ผู้วิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องตรวจสอบกระบวนการ ปัญหา หรืออุปสรรคต่อการปฏิบัติการในแง่มุมต่างๆ โดยผ่านการถก/อภิปรายปัญหา การประเมินโดยกลุ่มจะทำให้ได้แนวทางของการพัฒนาขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมและเป็นพื้นฐานข้อมูลที่นำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนปฏิบัติต่อไปซึ่งขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 4 ขั้นตอนแสดงการวนรอบของแต่ละวงจรการวิจัยดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการปฏิบัติการในชั้นเรียน

จากการแสดงบทบาทของครูและนักวิจัยที่มีความสอดคล้องกันตามวงจร PAOR กิตติพร ปัญญาภูโภค (2541 : 15) แสดงความสัมพันธ์กันขององหน้าที่ความรับผิดชอบและบทบาทแต่ละบุคคล ดังรูปภาพที่ 3

ภาพที่ 3 บทบาทของครูและนักวิจัยที่มีความสอดคล้องกันตามวงจร PAOR

ที่มา : กิตติพร ปัญญาภูโภค (2541)

5. การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อวงการวิชาชีพครูเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากครูจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอყากรู้อยากเรียน การพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน การเพิ่มสัมฤทธิ์ผลการเรียน และการสร้างบรรยายการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเปลี่ยนแปลงบทบาท ศัลย์เดิมของครูที่มีความเชี่ยวชาญ และสนับสนุนในการสอน โดยเน้นเนื้อหาสาระของบทเรียน จึงทุ่มเทการศึกษา กันกว่า หาข้อมูล ทฤษฎี ที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรมากกว่าการศึกษาวิธีการ พัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนผลงานของอาจารย์ส่วนใหญ่จึงเป็นผลงานหนังสือ ตำรา บทความหรือเอกสารทางวิชาการมากกว่าผลงานวิจัย (วัสดุภาฯ เทพหัสดิน ณ อุษณา, 2544 : 76)

5.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

มีนักการศึกษาให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ที่สำคัญๆ ดังนี้

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนของบริบทของชั้นเรียน (สุวัฒนา สุวรรณเขตนิยม, 2538 : 6 - 11)

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การศึกษาของครูซึ่งจัดทำเป็นผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือพัฒนาการเรียนและคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) เพื่อพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน (ประวิต เอราวรรณ, 2542 : 3)

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือ สำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตนเอง ให้ทั้งตนเอง และกลุ่มเพื่อร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาส วิพากษ์ คุณประราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของครูและผู้วิจัย (สุวิมล วงศ์วนิช, 2548 : 21)

จากความหมายการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักการศึกษาดังกล่าวพสรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาที่

เกิดขึ้นในห้องเรียนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่รับผิดชอบโดยครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือวิชานั้นๆ และนำผลการปฏิบัติการมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนซึ่งเป็นการวิจัยที่ทำอย่างเร็วนำผลการปฏิบัติการไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลถ้ามีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

5.2 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนมีจุดเด่นที่แตกต่างจากการวิจัยอื่นๆ ดังนี้

- 5.2.1 ครูเป็นผู้วิจัยเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่วงการวิชาชีพครู
- 5.2.2 ผลการวิจัยสามารถแก้ปัญหาผู้เรียนได้ทันเวลาและตรงจุด
- 5.2.3 การวิจัยช่วยเชื่อมช่องว่างระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ
- 5.2.4 การเพิ่มศักยภาพการคิดสะท้อน (Reflective Thinking) ของครูต่อปัญหาที่เกิดในห้องเรียน
- 5.2.5 การเพิ่มพัฒนาการคิดสะท้อนในวงการการศึกษา
- 5.2.6 การเปิดโอกาสให้ครูก้าวหน้าทางวิชาการ
- 5.2.7 การพัฒนาและทดสอบการแก้ปัญหาในชั้นเรียน
- 5.2.8 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเรื่องการเรียนการสอน และทางแก้ปัญหา
- 5.2.9 การนำเสนอข้อค้นพบและการรับฟังข้อเสนอแนะจากกลุ่มครุ
- 5.2.10 การวิจัยและพัฒนาเป็นวงจร (Cycle) เพื่อทำให้ข้อค้นพบสมบูรณ์

ชั้น

โดยที่จุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้ การเขียนรายงานการวิจัยซึ่งขึ้นอยู่กับผู้วิจัยว่าจะนำผลวิจัยไปทำอะไร แต่ลักษณะของการวิจัยต้องสอดคล้องตามที่ได้กล่าวแล้ว

การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน

1. ความหมายของการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน

ความหมายและนิยามของการปรับปรุงเทียบคะแนนสอบของนักเรียน ที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมอง และมวลประสบการณ์ ทั้งปัจจุบัน ที่เด็กได้รับการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลทางการเรียน โดยนำคะแนนทดสอบก่อน และหลังเรียนมาเปรียบเทียบ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 29)

ภาณุ พิศสุขวัฒนาณัณห์ (2539 : 57-64) ได้ให้ความหมายของการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน ว่า เป็นวิธีการทำคะแนนจากแบบทดสอบสองชุดที่วัดในวิชาเดียวกัน ให้เป็นคะแนนสมมูล (Equivalent scores) ที่เปรียบเทียบกัน โดยตรง โดยเสนอวิธีการให้ผู้สอบ โดยเสนอวิธีการให้ผู้สอบกลุ่มเดียวกัน ทำแบบทดสอบสองชุดก่อนเรียน หลังเรียน และใช้วิธีจ่ายๆ กือ เทียบคะแนนแต่ละชุด ให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้วนำคะแนนมาเทียบ แต่ต้องตรวจสอบให้แน่ใจก่อนว่า คะแนนสองชุดนี้ มีการกระจายของคะแนนเป็นโโค้งปกติ

Petersen & other ที่ให้นิยาม ของการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน ว่า เป็นกระบวนการเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการเทียบคะแนนจากแบบทดสอบฉบับหนึ่งก่อนเรียนไปยังแบบทดสอบอีกฉบับหนึ่งหลังเรียน โดยที่แบบทดสอบทั้งสองฉบับต้องวัดคุณลักษณะเดียวกัน (Petersen & other ,1982 : 242)

ศิริชัย กาญจนวนวัติ (2541 : 2) ซึ่งได้ให้นิยามว่า เปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน เป็นเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนทดสอบหลังเรียน วัดคุณลักษณะเดียวกัน ให้เป็นคะแนนที่สมมูลกันเพื่อทำให้คะแนนสามารถเปรียบเทียบกันได้โดยตรง

Angoff (1984 : 85) ให้ความหมายของการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน ว่า หมายถึง กระบวนการเทียบคะแนนของแบบทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนของแบบทดสอบ อีกฉบับหนึ่งซึ่งวัดสิ่งเดียวกัน เพื่อให้คะแนนแปลงจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับนั้น สามารถเทียบเท่ากัน และใช้แทนกันได้

เมื่อสรุปความหมายของการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลทางการเรียน ที่ได้แบบทดสอบชุดเดียวกัน หรืออาจจะเป็นแบบทดสอบต่างชุดกัน โดยนำค่าคะแนนทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมาคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำมาเปรียบเทียบกัน

2. จุดมุ่งหมายของการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน

การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถในด้านใดมากน้อยเพียงใด เช่นมีพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ระดับใด นั่น คือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียน ในด้านพุทธพิสัยนั้นเอง ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการที่เรียน คือ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 20-23)

2.1 การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ให้เห็นเป็นผลงานประกายออกมากที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศิลปะศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2.2 การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาร่วมทั้งพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำโดยรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญญาบัตร ซึ่งต้องการวัดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ และความสามารถในการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบซึ่งมีรูปแบบตอบอยู่ 2 แบบคือ

1) แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง

2) แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำตอบที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบคือ

2.1) แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง

2.2) แบบจับคู่

2.3) แบบเดิมค่า

2.4) แบบเลือกคำตอบ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นพุตติกรรมหรือความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอนเป็นพุตติกรรมที่พัฒนาจากการฝึกอบรมสั่งสอนโดยตรงอันประกอบด้วยพุตติกรรม 6 ประการคือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า ดังนี้ในการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรให้ครอบคลุมพุตติกรรมทั้ง 6 ด้าน

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

จากการศึกษาค้นคว้างานเอกสารและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และผู้วิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายแนวคิดและทฤษฎีไว้ดังนี้

Wolman (1973 : 384) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ

Vroom (1964 : 99) ได้กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติตัด้านบวกจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติตัด้านลบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ

สุรังค์ โค้วตระกูล (2541 : 35) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

Morse ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความดึงเครียดของบุคคลให้น้อยลง ได้ ถ้าความดึงเครียดมีมากก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจ ซึ่งความดึงเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ หากมนุษย์มีความต้องการมากก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง แต่ถ้าเมื่อได้ความต้องการได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดความพอใจ (กมลมาศ อุเทนสุต, 2548 : 57)

จากนิยามดังกล่าวข้างต้น สรุปความหมายของความพึงพอใจ ได้ว่า ความรู้สึกทางบวก เป็นทัศนคติในสิ่งหนึ่ง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติตัด้านบวกจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติตัด้านลบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ

2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพอใจต่อการเรียนรู้

ในการพัฒนาบทเรียนบนเว็บ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียน ผู้ศึกษาด้านคว้าได้ศึกษาด้านคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพอใจต่อการเรียนเพื่อนำมาปรับใช้ในการพัฒนาบทเรียนบนเว็บ ดังนี้

ไชยศ เรืองสุวรรณ (2551 : 138-139) กล่าวถึง การประเมินข้อมูลจากแบบสอบถามว่าส่วนใหญ่แบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า มีลักษณะเป็นช่องแสดงระดับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อข้อความนั้น ๆ โดยทั่วไปมีอยู่ 5 ระดับ เช่น หากที่สุดมาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ในกรณีที่ข้อมูลจะกำหนดเป็นคะแนนโดยใช้หลักดังนี้

5 หมายถึง หากที่สุด	ระดับคะแนน 4.50–5.00
4 หมายถึง หาก	ระดับคะแนน 3.50–4.49
3 หมายถึง ปานกลาง	ระดับคะแนน 2.50–3.49
2 หมายถึง น้อย	ระดับคะแนน 1.50–2.49
1 หมายถึง น้อยที่สุด	ระดับคะแนน 1.00–1.49

วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 23-25) กล่าวว่า แนวการตั้งหรือการกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของการให้ค่าคะแนนนิยมใช้กัน 2 แบบ คือแบบ "อิงเกณฑ์" กับแบบ "อิงกลุ่ม" โดยแบ่งออกได้ ดังนี้

1. แบบอิงเกณฑ์ (Criterion reference) หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ตายตัวไว้ตามค่าที่กำหนด ใช้ในกรณีที่การวัดหรือการใช้ค่าของข้อมูล ได้กำหนดความหมายไว้ตัวตัวแล้ว เช่น 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2 หมายถึง น้อย 3 หมายถึง ปานกลาง 4 หมายถึง หาก และ 5 หมายถึง หากที่สุด เป็นต้น กรณีเช่นนี้เมื่อหาค่าเฉลี่ยของมาแล้วควรแปลความหมาย ดังนี้

กรณีแบ่งเป็น 5 ระดับ

- 1.00 - 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด
- 1.50 - 2.49 หมายถึง น้อย
- 2.50 - 3.49 หมายถึง ปานกลาง
- 3.50 - 4.49 หมายถึง หาก
- 4.50 - 5.00 หมายถึง หากที่สุด

กรณีแบ่งเป็น 3 ระดับ

- 1.00 - 2.00 หมายถึง น้อย

2.01 - 4.00 หมายถึง ปานกลาง

4.01 - 5.00 หมายถึง มาก

หรือ ถ้าไม่ต้องการให้กลุ่มปานกลางมีมากเกินไป อาจใช้ตามนี้

1.00 - 2.33 หมายถึง น้อย

2.34 - 3.66 หมายถึง ปานกลาง

3.67 - 5.00 หมายถึง มาก

การแปลความหมายตามเกณฑ์ข้างต้นหรือที่เรียกว่าแปลผลแบบอิงเกณฑ์ จะใช้กับเรื่องอื่นๆ ในทำนองเดียวกันนี้ก็ได้ เช่น ระดับความสนใจ (มากที่สุด-น้อยที่สุด) ความคิดเห็นเชิงเจตคติ (เห็นด้วยมากที่สุด - ไม่เห็นด้วยมากที่สุด) แต่ควรใช้ในกรณีที่มีการทำหนดความหมายของตัวเลือกหรือคำตอบไว้แน่นอนแล้ว และกำหนดคะแนนไว้เป็น 5 4 3 2 1 เท่านั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สุพจน์ คงจันกลาง และ คณะ (2556 : 98-102) ได้ทำวิจัย เรื่อง บทเรียนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ $80.92/86.75$ ดังนี้ประสิทธิผลของบทเรียนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่พัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.78 นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มีความสามารถในการแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่า ก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยปัญหาเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมปรารถนา เพื่อนรัมย์ (2549:78-80) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการเรียนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้วยบทเรียนบนเครือข่ายที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนามีประสิทธิภาพเท่ากับ $85.76/82.26$ ดังนี้ประสิทธิผลของบทเรียนบนเว็บ

แบบทดสอบโดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่พัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.78 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ณะทันน นันพฤกษา (2555: 89-91) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บตามรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีการเตรียมศักยภาพทางการเรียนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (CoPBL) วิชาคอมพิวเตอร์ ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาขึ้นพบว่าความคิดเห็นของผู้เรียนว่ามีที่มีต่อบทเรียนบนเว็บอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.14) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บตามรูปแบบ CoPBL พบว่า บทเรียนบนเว็บที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของเมกุยแกนส์มีค่าเท่ากับ 1.02 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า มาตรฐานที่ 1.00 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บตามรูปแบบ CoPBL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการเปรียบเทียบผลทดสอบความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บตามรูปแบบ CoPBL มีความสามารถทางการคิดวิเคราะห์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อบทเรียนบนเว็บอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.31)

มนนา บรรพสุทธิ (2553 : 101-102) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถคิดแก้ไขปัญหาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยปัญหาเป็นฐานผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดแก้ปัญหาทักษะชีวิตของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับ ปานกลาง และพัฒนาการของความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพิ่มสูงขึ้นในแต่ละแผนกิจกรรมแนะนำโดยนักเรียนมีพัฒนาการในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 1 คือพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทางแก้ปัญหาและเสนอแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาแผนปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่าเป็นอันดับสุดท้ายและความคิดเห็นของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานอยู่ ในระดับ เห็นด้วยมากทั้ง 3 ด้าน โดยนักเรียนเห็นด้วยมากเป็นอันดับที่ 1 คือ ด้านบรรยายการเรียนรู้ของลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับตามลำดับ

ปราลี หินแก้ว (2552 : 102-103) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่องทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองไผ่พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 21 คน พบว่า 1) การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหานิห้องถิน เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนอย่างรู้สึก愉快เห็น กระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทดลอง และลง มือปฏิบัติ สร้างความรู้จากการกระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง กับชีวิตประจำวัน สรุป นำเสนอผลงานได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น กล้า แสดงออก 2) นักเรียนร้อยละ 80.95 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ได้คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คะแนนเฉลี่ย 30.05 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน 3) นักเรียนร้อยละ 85.71 ของนักเรียนทั้งหมด ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คะแนนเฉลี่ย 29.76 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน

สมบัติ เพ่าพงษ์คล้าย (2546 : 89-91) ได้ศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง โดยการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ เรื่องเศรษฐกิจชุมชน พึ่งตนเองของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่อง เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของ นักเรียน หลังการทดลองสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Candeia (1998 : 77) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักกับการเรียนแบบบรรยายที่มีผลต่อคะแนนสอบในข้อสอบแบบตัวเลือกของนักศึกษาผู้ช่วย พยาบาล

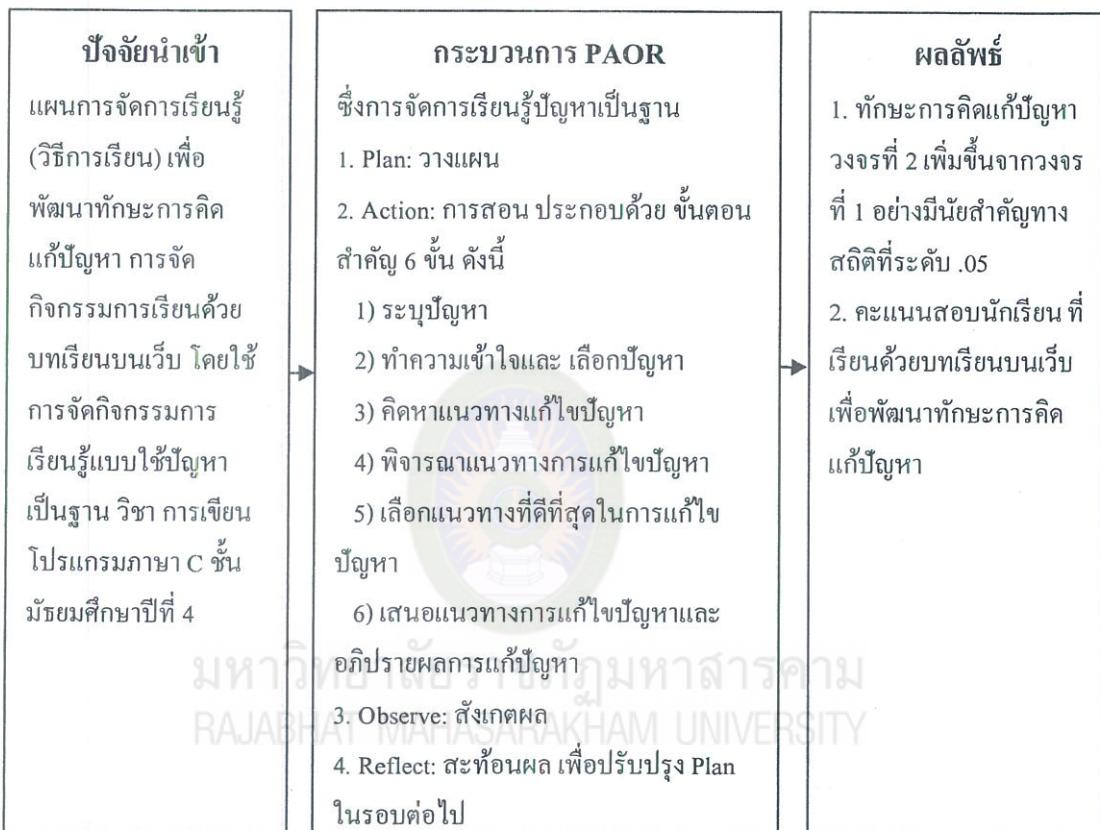
ชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเดียวกันแต่อยู่คนละเขตโดย แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่เรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักและกลุ่มที่เรียนแบบบรรยายทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน 10 รายการ ผลการวิจัยพบว่าなくศึกษาผู้ช่วยพยาบาลกับนักเรียนที่เรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักมีคะแนน สูงกว่า กลุ่มที่เรียนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จากการวัดความพึงพอใจต่อวิธีการการเรียนทั้งสองแบบพบว่ากลุ่มที่เรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักมีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของการเรียนสั้นสนนมากกว่าไม่คุ้นเคยกับการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักมาก่อน

Faulkner (1989 : 1907-1915) ได้ทำวิจัย เรื่อง ผลการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก ต่อลักษณะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนการสอนประกอบด้วยการนำเสนอสถานการณ์ปัญหา ระบุปัญหา วิเคราะห์ปัญหางานดีประดีนการเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ รวมรวมความรู้ วิเคราะห์ และใช้ความรู้แก่ปัญหา สรุปความรู้ผลการวิจัย พบร่วมนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติกับการเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักในระดับมาก

Cindy E. Hmelo-Silver (2004 : 235-266) ได้เสนองานวิจัยในหัวข้อเกี่ยวกับ Problem-Based Learning: What and How Do Students Learn สรุปได้ว่า การเรียนแบบให้ปัญหาเป็นฐานมีประวัติมานาน จากทฤษฎีทางจิตวิทยา ให้ข้อเสนอแนะการจัดการเรียนของนักเรียนผ่านประสบการณ์การแก้ไขปัญหานักเรียนจะได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาและกลยุทธ์การคิด การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีป้าหมายเพื่อพัฒนาในด้านการมีความรู้ที่ยืดหยุ่น มีทักษะการแก้ปัญหามีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทักษะการร่วมมือกัน มีแรงจูงใจ และการอภิปราย งานวิจัยพบว่าธรรมชาติของการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานมีป้าหมายสำคัญ 3 เป้าหมาย คือ เนื้อหาความรู้กลยุทธ์การคิดและทักษะการแก้ปัญหา และแรงจูงใจ งานวิจัยส่วนมากเกี่ยวกับด้านการแพทย์และการศึกษานี้องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง การพัฒนาที่เรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้จัดมีกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษางานวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษางานวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. วิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

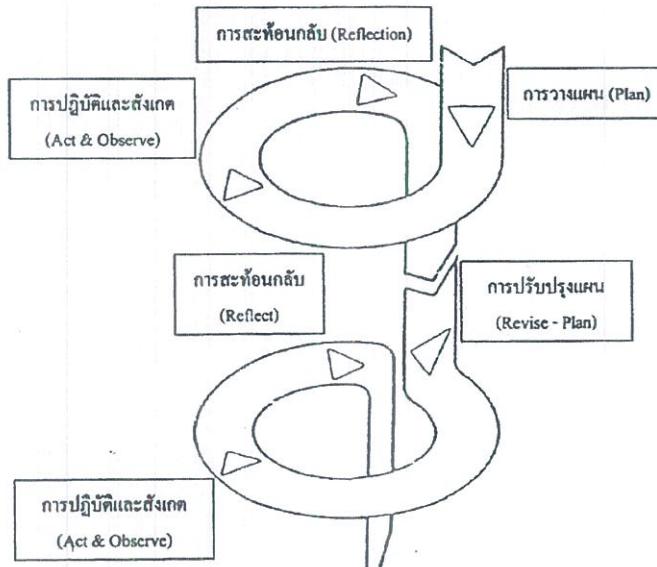
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/15 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามหลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นวิธีการดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติ (Action Research Spiral) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ (Kemmis and Mc Taggart ยังถึงใน ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537:18)

- ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan)
- ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Action)
- ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe)
- ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect)

ภาพที่ 5 รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart
(อ้างถึงใน ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537 : 6-10)

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการนี้ มีการวางแผนพัฒนาภารกิจกรรมการเรียนรู้ 2 วงจร วงจรที่ 1 ใช้แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 และ วงจรที่ 2 ใช้แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 4 ขั้น คือ

วงจรที่ 1

ขั้นที่ 1 วางแผน (Plan) P1 ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ทำการวิเคราะห์สภาพปัจุบันเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกิดขึ้นในห้องเรียนในเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C จากการสำรวจรวบรวมปัจุบันที่ต้องการแก้ไขปรับปรุงหรือพัฒนาโดยอาศัยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียน หรือการสังเกตในชั้นเรียนสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาหัวหน้ากลุ่มสาระครุ และผู้มีส่วนได้เสียเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ปัจุบันนำสู่การวางแผนเพื่อการแก้ปัญหา

2) ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็น

ฐานเพื่อผ่านมาประกอบการพัฒนาบทเรียนบนเว็บ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ ต่อบทเรียนบนเว็บ รวมทั้งหาแนวทางและแก้ปัญหาในการวิจัย

3) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทำการสร้างแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐานจากนั้นสร้างสื่อบบทเรียนบนเว็บ โดยคำนึงการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐานตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจำนวน 3 แผน รวม 6 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระสำคัญผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระกิจกรรม การเรียนรู้สื่อการเรียนรู้การวัดผล และการประเมินผล โดยคำนึงการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

3.1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้นักเรียน แบ่งกลุ่มเพื่อปฏิบัติกรรม

3.2) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้คำนึงการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยในการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยกิจกรรมการแก้ปัญหาที่เป็นงานเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มที่เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน คือ

กิจกรรมเดี่ยว คือ นักเรียนแต่ละคนทำการล็อกอินเข้าสู่ระบบบทเรียนบนเว็บ จากนั้นนักเรียนทำกิจกรรมการแก้ปัญหาที่เป็นกิจกรรมเดี่ยว โดยที่ระบบจะนำเสนอปัญหาไว้มีเครื่องมือต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบทเรียน ในความรู้ โปรแกรม สื่อการเรียนที่เป็นเสียง คลิปวีดีโอ รูปภาพ ข้อความ และอื่นๆ

กิจกรรมกลุ่ม ที่เรียนรู้บัญชาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน คือ หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมเดี่ยวเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ระบุปัญหา คือ นักเรียนศึกษานำปัญหาในบทเรียนบนเว็บจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุปัญหาในระบบที่เป็นปัญหาหลักที่สำคัญ

2. ทำความเข้าใจและเลือกปัญหา คือ สามารถในกลุ่มทำความเข้าใจปัญหาร่วมกัน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนช่วยกันลงมติ นำเสนอปัญหาหลักของแต่ละคน โดยร่วมกันเลือกปัญหาหลักที่สำคัญของกลุ่มแล้วใส่คำตอบที่เป็นปัญหาหลักพร้อมเหตุผลที่เลือกลงไว้ในระบบ

3. คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา คือ เมื่อได้ปัญหาหลักของกลุ่มแล้วนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มทำการคิดหาแนวทางแก้ปัญหาของแต่ละคน โดยที่แต่ละคนก็คิดวิธีแก้ปัญหาของตนเอง

จากนั้นกลุ่มก็จะได้แนวทางแก้ปัญหาที่ต่างกัน 4 วิธีในระบบบทเรียนบนเว็บ (ในการณ์ที่มีสมาชิกกลุ่ม 4 คน) และแต่ละคนก็จะนำแนวทางแก้ปัญหาของตนมาอภิปราย เสนอแนวทางแก้ปัญหาของตนเองให้กับสมาชิกในกลุ่ม

4. พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทางแก้ปัญหา คือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันเสนอเกณฑ์ที่จะใช้เลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดในระบบบทเรียนบนเว็บ โดยระบุว่าการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดควรมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง

5. ประเมินแนวทางแก้ปัญหาเพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุด คือ สมาชิกกลุ่มแต่ละคนทำการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันตั้งไว้ในระบบ จากนั้นทำการรวมคะแนนที่ได้ของแต่ละวิธี เลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มในระบบบทเรียนบนเว็บ

6. เสนอแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาแผนปฏิบัติงาน คือ นักเรียนร่วมกันนำเสนอ เลือกรูปแบบการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มรวมถึงเหตุผลที่ที่เลือก แนวทางนี้ในระบบบทเรียนบนเว็บ

4) ขั้นสรุปผลการเรียนรู้นักเรียนและครุอภิปรายสรุปรวมกันและตรวจผลงาน

ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ได้ดังแสดงในภาพที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า 课堂เรียนนี้มีจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้
- 1.2 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 3-4 คน ให้นักเรียนเลือกประชานและเลขานุการกลุ่ม
- 1.3 ครูสอนนำเสนอสถานการณ์ปัญหาผ่านบทเรียนบนเว็บ Kw-Lms โดยให้นักเรียนดู สถานการณ์ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา

2. ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินการ ตามขั้นการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน

- 2.1 นักเรียนแต่คนลงชื่อเข้าสู่บทเรียนบนเว็บใบงานที่ 1 เรื่อง แนวคิดในการเขียนโปรแกรมทำกิจกรรมเดียว
- 2.2 เข้ากิจกรรมแก้ปัญหาแบบค่วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมใน โดยการศึกษาใบความรู้ สื่อต่างๆ ผ่านบนเรียนบนเว็บ Kw-Lms และเกิดกระบวนการแก้ปัญหาตามลำดับ ดังนี้
  - 1) ระบุปัญหา
  - 2) ทำความเข้าใจ และเลือกปัญหาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์
  - 3) คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา
  - 4) พิจารณากำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทางแก้ปัญหา
  - 5) เลือกแนวทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

3. ขั้นสรุปผลการเรียนรู้

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายขั้นตอนกระบวนการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการ (Act) A1 ดำเนินการปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ที่ 1-3 เพื่อเริ่มต้น วงจรแรกของการวิจัยผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เน้นบทบาทการเป็นผู้มีส่วนร่วมและเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้มีการปฏิบัติตาม แผนปฏิบัติการ (Action Plan) ตามหลักการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดเตรียมไว้โดยใช้

บทเรียนบนเว็บ ในขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยในการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยกิจกรรมการแก้ปัญหาที่เป็นงานเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มที่เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน คือ กิจกรรมเดี่ยว คือ นักเรียนแต่ละคนทำการลือกอินเข้าสู่ระบบบทเรียนบนเว็บ จากนั้น นักเรียนทำกิจกรรมการแก้ปัญหาที่เป็นกิจกรรมเดี่ยว โดยที่ระบบจะนำเสนอบัญหาไว้มีเครื่องมือต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบทเรียน ในความรู้ โปรแกรม สื่อการเรียนที่เป็นเสียง คลิปวีดีโอ รูปภาพ ข้อความ และอื่นๆ และกิจกรรมกลุ่ม ที่เรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน ดังที่นำเสนอไว้ในขั้นที่ 1 วางแผน (Plan) ดังนี้

1) ระบุปัญหา คือ นักเรียนศึกษาปัญหาในบทเรียนบนเว็บจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุปัญหาในระบบที่เป็นปัญหาหลักที่สำคัญ

2) ทำความเข้าใจและเลือกปัญหา คือ สมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจปัญหาร่วมกัน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนช่วยกันลงมติ นำเสนอปัญหาหลักของแต่ละคน โดยร่วมกันเลือกปัญหาหลักที่สำคัญของกลุ่มแล้วใส่คำตอบที่เป็นปัญหาหลักพร้อมเหตุผลที่เลือกลงไปในระบบ

3) คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา คือ เมื่อได้ปัญหาหลักของกลุ่มแล้วนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มทำการคิดหาแนวทางแก้ปัญหาของแต่ละคน โดยที่แต่ละคนก็คิดวิธีแก้ปัญหาของตนเอง จากนั้นกลุ่มก็จะได้แนวทางแก้ปัญหาที่ต่างกัน 4 วิธีในระบบบทเรียนบนเว็บ (ในกรณีที่มีสมาชิกกลุ่ม 4 คน) และแต่ละคนก็จะนำเสนอแนวทางแก้ปัญหาของตนเองกิปราย เสนอแนวคิดแก้ปัญหาของตนเองให้กับสมาชิกในกลุ่ม

4) พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทางแก้ปัญหา คือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันเสนอเกณฑ์ที่จะใช้เลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดในระบบบทเรียนบนเว็บ โดยระบุว่าการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดควรมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง

5) ประเมินแนวทางแก้ปัญหาเพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุด คือ สมาชิกกลุ่มแต่ละคนทำการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันตั้งไว้ในระบบ จากนั้นทำการรวมคะแนนที่ได้ของแต่ละวิธี เลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มในระบบบทเรียนบนเว็บ

6) เสนอแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาแผนปฏิบัติงาน คือ นักเรียนร่วมกันนำเสนอ เลือกรูปแบบการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มรวมถึงเหตุผลที่ได้เลือกแนวทางนี้ในระบบบทเรียนบนเว็บ

ซึ่งครุ透งานและให้คะแนนรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในบทเรียนบนเว็บ KW-Lms

“มุ่งการเปลี่ยนแปลงและมุ่งให้เกิดการกระทำเพื่อบรรลุผล”พยาบาลไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ ที่ได้อ่านง่ายๆ หรือสำเร็จรูปเกินไปอย่างให้กำลังใจและกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติอย่างจริงจังกับนักเรียนและให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยให้ทำข้อสอบก่อนเรียนต้นคานที่ 1 ในแต่ละแผนท้ายแผนที่ 1-3 ที่จะมีการบันทึกท้ายแผนเพื่อบันทึกปัญหาที่เจอนในห้องเรียนและแนวทางการแก้ไขปัญหาไว้

ขั้นที่ 3 สังเกตการณ์ (Observe) O1 เป็นการสังเกตผลการปฏิบัติระหว่างที่ดำเนินการสอนในแผนจัดการเรียนที่ 1-3 ทำการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดการสอนโดยใช้แผนที่ 1-3 การสังเกตผลในขั้นตอนนี้ถือเป็นการสังเกตผลที่ต่อเนื่องยาวนานและซับซ้อนเป็นการสังเกตผล ในขั้นตอนการปฏิบัติ (ขั้นตอนที่ 3) ที่ใช้ระยะเวลาที่ยาวนานกว่าขั้นตอนอื่นมีกิจกรรมเกิดขึ้นมากหลายสlab ซับซ้อน และต่อเนื่องผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยต้องมีการสังเกตผล (Observing) เป็นกิจกรรมควบคู่กัน (Parallel) กับทุกโครงการ และทุกกิจกรรมเข่นเดียวกับขั้นตอนการเตรียมการ และขั้นตอนการวางแผนเพื่อบันทึกผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ไปเป็นระยะๆ โดยอาจใช้เทคนิควิธีและเครื่องมือต่างๆ บันทึกเสียง ถ่ายภาพ วิดีโอ สัมภาษณ์ สังเกต แล้วบันทึกไว้

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) R1 จะเป็นการรวบรวมเอาข้อมูลผลของการปฏิบัติตามแผนที่ 1-3 จากที่ทำการบันทึกไว้ท้ายแผนและการสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียนของนักเรียนจากนั้นทำการรวบรวมเพื่อสะท้อนผลเพื่อนำปัญหาไปปรับเพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 นำข้อมูลจากการสังเกตผล มาถอดเดียงอภิปรายร่วมกันอย่างใช้หลักความมีเหตุมีผลที่มีจุดมุ่งหมาย โดยใช้การบูรณาการ สถาบันผู้บริหารสถานศึกษา ครุ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ ปัญหา นำเสนอการวางแผน เพื่อการแก้ปัญหาโดยกำหนดรูปแบบวิธีการสอน เพื่อสรุปว่าสิ่งที่ร่วมกันคาดหวังไว้ก่อนหน้านี้น้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรมีอะไรที่ประสบผลสำเร็จเพระะไรอะไรที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเพระะไรหากจะดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นต่อไปอีกจะไรที่ยังเหมาะสมสมอยู่ควรดำเนินการต่อเนื่องจะไรที่ไม่เหมาะสมควรตัดออกและจะไรที่ควรนำมาเสริมเข้าไปอีกและจากผลการปฏิบัติงานร่วมกันมาตั้งแต่ต้นนี้ได้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในระดับตัวบุคคล และระดับกลุ่มเพื่อปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนใช้นำไปสอนในวงรถด้ไปอย่างต่อเนื่องตลอดช่วง

วงจรที่ 2

ขั้นที่ 1 วางแผน (Plan) P2 (R1 --> P2) นำผลสะท้อนจากการงงานที่ 1 มาปรับແລະ พัฒนาแผน (RePlan) การปฏิบัติเพื่อปรับปรุงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วให้ดีขึ้น ในการวางแผนเตรียมการ สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย อันได้แก่ สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ 4-6 เนื่องจากผล การสะท้อนผลจากการที่ 1 พนปัญหา คือ

- 1) นักเรียนยังไม่เข้าใจปัญหา วิเคราะห์ปัญหา และระบุปัญหาได้ไม่ชัดเจน
- 2) นักเรียนแก้ปัญหาในขั้นที่ 3 การแก้ปัญหาได้แต่ครูต้องอธิบายหาຍรอบนักเรียนทำความเข้าใจแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ได้ไม่ค่อยดี
- 3) จำนวนสมาชิกกลุ่มละ 4 คน ย่ออะเกินไป สมาชิกในกลุ่มบางคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มน้อย

จากการปฏิบัติการที่ 1 จากการดำเนินการปรับแผนการดำเนินงานในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ดังนี้

- 1) เพิ่มตัวอย่างสถานการณ์ปัญหา ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเขียนโปรแกรมไปพร้อมกับครูเพื่อให้นักเรียนได้เขียนปัญหาเอง
- 2) ครูเพิ่มใบความรู้ ตัวอย่างที่คล้าย กับปัญหาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจการแก้ปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- 3) เพิ่มกิจกรรมการแก้ปัญหาเป็นแบบฝึกปฏิบัติแบบเป็นคู่ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกแก้ไขปัญหาช่วยกันเป็นคู่เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามากยิ่งขึ้น

จากนั้นจัดทำบทเรียนบนเว็บอัพเดตข้อมูลต่างๆ ลงในระบบ KW-Lms สื่อการเรียนรู้ ภาพเสียง ข้อความ กราฟิกต่างๆ ใบกิจกรรมมีการเพิ่มตัวอย่างลงไปใน PowerPoint เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานรวมถึงการสร้างต่อหนบทเรียนบนเครื่องข่ายดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจำนวน 3 แผน รวม 6 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระสำคัญผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้การวัดผล และการประเมินผลโดยดำเนินการ จัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน

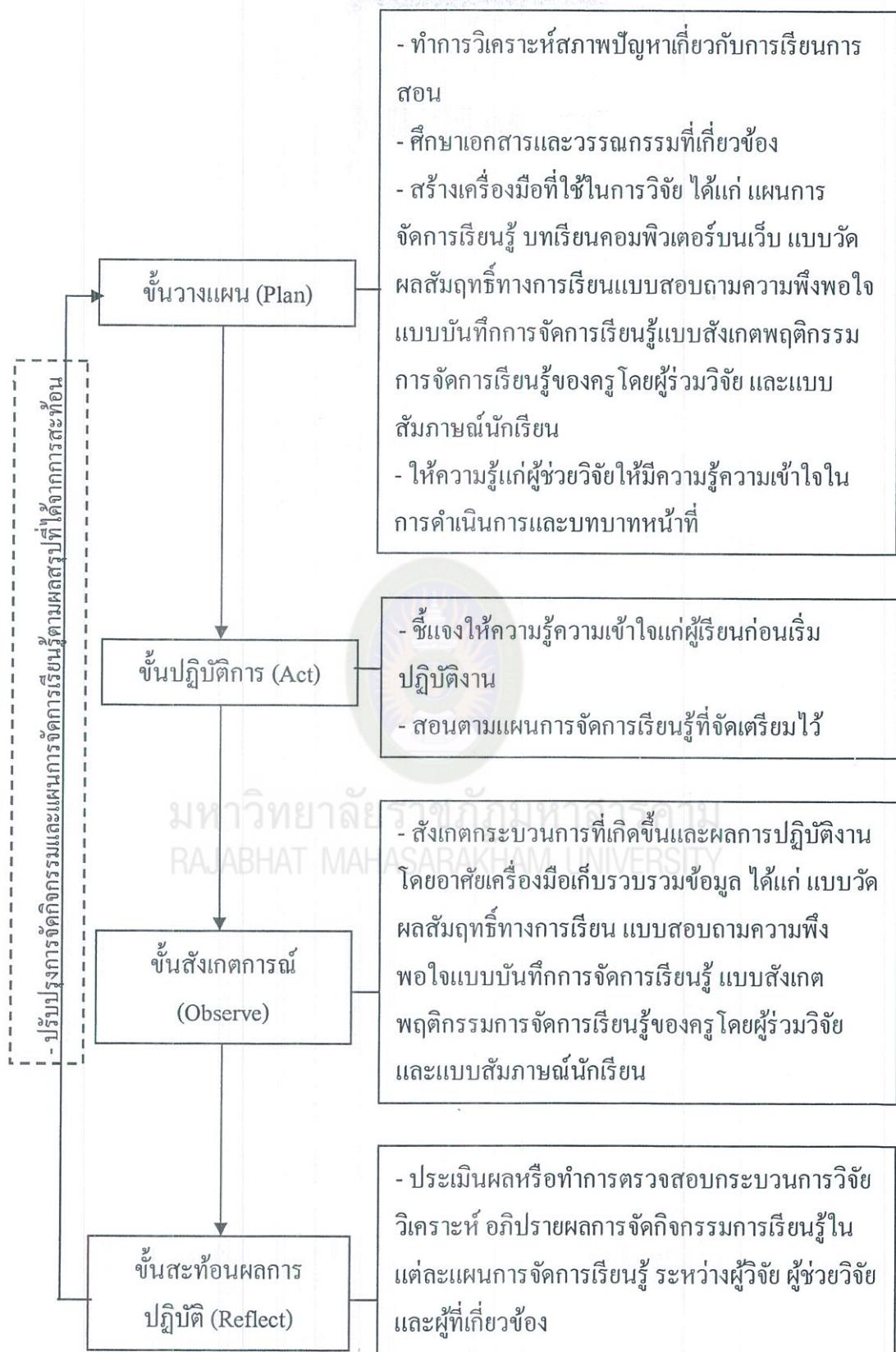
ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการ (Act) A2 ปฏิบัติการตามแผนการเรียนรู้ที่ 4-6 เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหา ที่เกิดจากการรอบที่ 1 โดยปฏิบัติการสอนในวงจรที่ 2

ขั้นที่ 3 สังเกตการณ์ (Observe) O2 สังเกตผลการปฏิบัติระหว่างที่ดำเนินการสอน ในแผนจัดการเรียนที่ 4-6 ทำการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดการสอนโดยใช้แผนที่ 4-6 แล้วบันทึกไว้

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) R2 สะท้อนผลของการปฏิบัติตามแผนที่ 4-6 จากที่ทำการบันทึกไว้ท้ายแผนและการสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียนของนักเรียนจากนั้น ทำการรวบรวมเพื่อสะท้อนผลตรวจสอบว่าสามารถแก้ไขปัญหารืออนับเรียนมีพัฒนาการตามที่คาดประดิษฐ์ของการวิจัยว่าเกิดการแก้ปัญหาแล้วหรือยังถ้าปัญหาถูกแก้ไขแล้วสามารถสรุปผลการวิจัยได้ซึ่งการสะท้อนผลนั้นผู้วิจัยจะทำการวัดประเมินสังเกตจาก O2 นำมาสะท้อนผลพุดคุยกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการ วิจัยว่าเกิดการพัฒนาการการแก้ไขปัญหารือไม่ย่างไร อีกทั้งเพื่อเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอบหลังเรียนแล้วจึงสรุปผลการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ว่าสามารถพัฒนาการแก้ปัญหาด้วยด้วยการจัดการแบบใด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 7 แสดงขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของการใช้งาน ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

1.2 บทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 23 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.4 แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้สำหรับครุสังเกตบันทึกพฤติกรรมกิจกรรมการเรียน ปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาหลังการสอนทุกครั้ง

2.5 แบบสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อสะท้อนผลท้ายวารอบการเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้

ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หลักสูตร สถานศึกษา

เนื้อหาวิชาการเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เอกสารหนังสือ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

1.1.2 กำหนดเนื้อหา วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เพื่อการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง แนวคิดในการเขียนโปรแกรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ประวัติของภาษา C และองค์ประกอบที่

สำคัญของภาษา C

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง โครงสร้างภาษา C

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ตัวแปรและชนิดของข้อมูลในภาษา C

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำดำเนินการและนิพจน์ในภาษา C

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง พังก์ชันแสดงผลลัพธ์

ตารางที่ 5 โครงสร้างการแบ่งแผนการเรียนการจัดการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	ความรู้พื้นฐาน โปรแกรมภาษา C	4 ชม.
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	แนวคิดในการเขียนโปรแกรม	2 ชม.
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	ประวัติของภาษาและองค์ประกอบของภาษา C	2 ชม.
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	โครงสร้างภาษา C	2 ชม.
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	โครงสร้างภาษา C	2 ชม.
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ตัวแปรและชนิดของข้อมูลในภาษา C	2 ชม.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	ตัวแปรและชนิดของข้อมูลในภาษา C	2 ชม.
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ตัวดำเนินการและนิพจน์ในภาษา C	2 ชม.
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	ตัวดำเนินการและนิพจน์ในภาษา C	2 ชม.
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	ฟังก์ชันรับข้อมูลและฟังก์ชันแสดงผลลัพธ์	2 ชม.
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	ฟังก์ชันแสดงผลลัพธ์	2 ชม.

1.1.3 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ในขั้นตอนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียน เนื่องจากในขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan) ของการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น เราได้ออกแบบให้การจัดกิจกรรมการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนซึ่งมี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ และขั้นสรุป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้นักเรียน แบ่งกลุ่มเพื่อปฏิบัติกิจกรรม

2) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยในการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยกิจกรรมการแก้ปัญหาที่เป็นงานเดียวและกิจกรรมกลุ่มที่เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน

2.1) กิจกรรมเดียว คือ นักเรียนแต่ละคนทำการถืออินเข้าสู่ระบบบทเรียนบนเว็บ จากนั้น นักเรียนทำกิจกรรมการแก้ปัญหาที่เป็นกิจกรรมเดียว โดยที่ระบบจะนำเสนอบัญหาไว้มีเครื่องมือต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบทเรียน ในความรู้ โปรแกรม สื่อการเรียนที่เป็นเสียง คลิปวีดีโอ รูปภาพ ข้อความ และอื่นๆ

2.2) กิจกรรมกลุ่ม ที่เรียนรู้ปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน คือ หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมเดียวเสร็จแล้วนักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่มโดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน ดังนี้

1 ระบุปัญหา คือ นักเรียนศึกษาปัญหาในบทเรียนบนเว็บจากนั้นให้ นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุปัญหาในระบบที่เป็นปัญหาหลักที่สำคัญ

2 ทำความเข้าใจและเลือกปัญหา คือ สมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจปัญหาร่วมกัน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนช่วยกันลงมติ นำเสนอปัญหาหลักของแต่ละคน โดยร่วมกัน

เลือกปัญหาหลักที่สำคัญของกลุ่มแล้วใส่คำตอบที่เป็นปัญหาหลักพร้อมเหตุผลที่เลือกลงไว้ในระบบ

3 คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา คือ เมื่อได้ปัญหาหลักของกลุ่มแล้วนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มทำการคิดหาแนวทางแก้ปัญหาของแต่ละคน โดยที่แต่ละคนก็คิดวิธีแก้ปัญหาของตนเอง จากนั้นกลุ่มก็จะได้แนวทางแก้ปัญหาที่ต่างกัน 4 วิธีในระบบบทเรียนบนเว็บ (ในกรณีที่มีสมาชิกกลุ่ม 4 คน) และแต่ละคนก็จะนำแนวทางแก้ปัญหาของตนมาอภิปราย เสนอแนวทางคิดแก้ปัญหาของตนเอง ให้กับสมาชิกในกลุ่ม

4 พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทางแก้ปัญหา คือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันเสนอเกณฑ์ที่จะใช้เลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดในระบบบทเรียนบนเว็บ โดยระบุว่าการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดควรมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง

5 ประเมินแนวทางแก้ปัญหาเพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุด คือ สมาชิกกลุ่มแต่ละคนทำการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันตั้งไว้ในระบบ จากนั้นทำการรวมคะแนนที่ได้ของแต่ละวิธี เลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มในระบบบทเรียนบนเว็บ

6 เสนอแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาแผนปฏิบัติงาน คือ นักเรียนร่วมกันนำเสนอ เลือกรูปแบบการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มร่วมถึงเหตุผลที่ที่เลือกแนวทางนี้ในระบบบทเรียนบนเว็บ

2.3) ขั้นสรุปผลการเรียนรู้นักเรียนและครูอภิปรายสรุปร่วมกันและตรวจผลงาน (ซึ่งแสดงถึงความต้องการจำลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามภาคผนวก ๔)

2.4) เสนอแผนการจัดกิจกรรม วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหา เป็นฐาน ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด อันได้แก่ ดร. จำรงค์ กิติสกัด นางวิชญารัตน์ ธรรมาวิวัฒน์กุล และ นางสุพิดา โนพันธ์ และประเมินผลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และชุดประส่งท์การเรียนรู้ โดยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างจุดประสงค์เนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (มาตรฐาน นิตพันธุ์ 2547 : 177) โดยทำแบบสำรวจรายการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ข้อความ ในแต่ละข้อโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแนวใจว่าแผนจัดการเรียนรู้เขียนได้เหมาะสม

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้เขียนได้เหมาะสม

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้เขียนไม่เหมาะสม

$$\begin{aligned}
 I.O.C &= \frac{\sum X}{N} \\
 I.O.C &= \text{ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการเรียนกับจุดประสงค์} \\
 \sum X &= \text{ผลคะแนนรวมความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ} \\
 N &= \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การยอมรับแบบทดสอบ ดังนี้

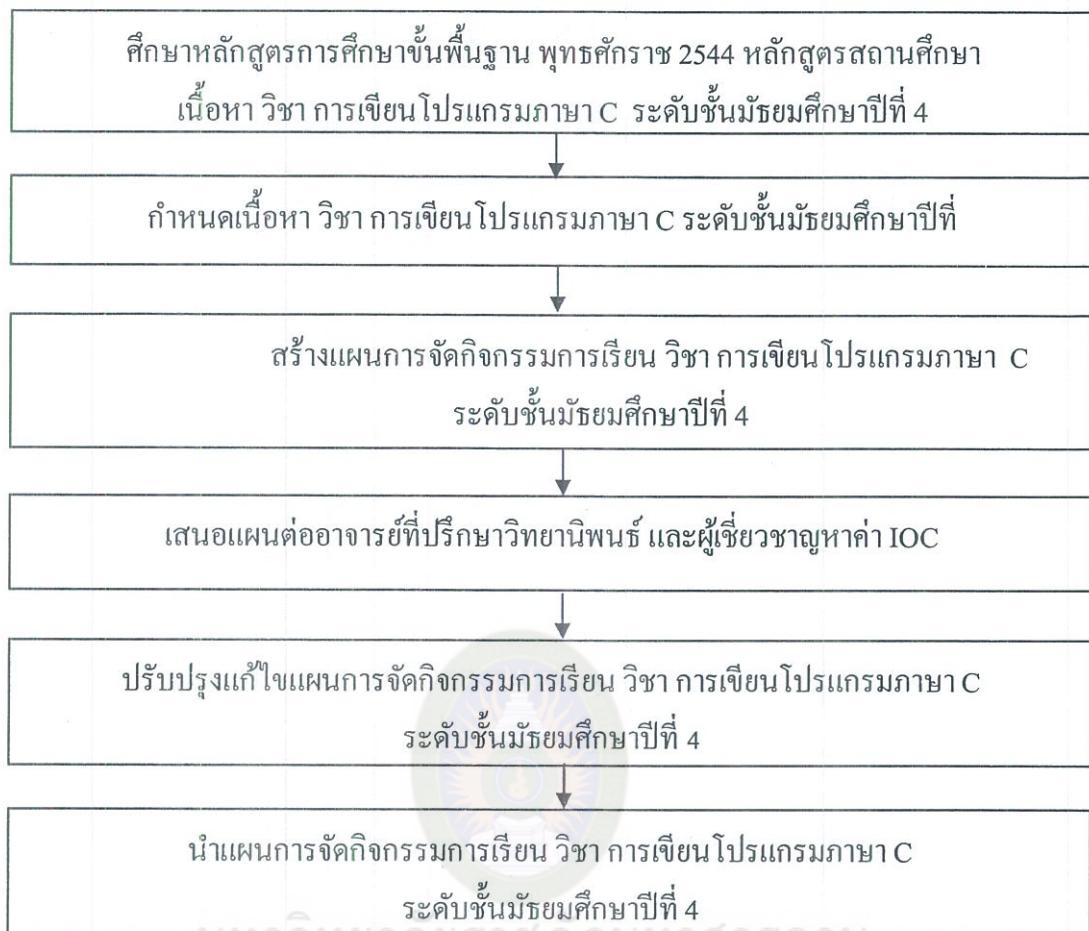
1. แผนการเรียนที่มีค่า I.O.C ตั้งแต่ 0.50 – มีค่าความ 1.00

สอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะในเรื่องการวัดผลประเมินผลให้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ใช้ได้

2. แผนการเรียนที่มีค่า I.O.C ต่ำกว่า แสดงว่าแผน 0.50 การเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ต้องปรับปรุงยังใช่ไม่ได้ (มาเรียน นิตพันธุ์ 2549 : 176-177)

2.5) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับวิธีการวัดประเมินผลให้ตรงกับผลการเรียนรู้ที่ตั้งไว้

2.6) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานที่ปรับปรุงด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาแล้ว ไปเป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/15 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2557 จำนวน 32 คน

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.2 การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บ

การสร้างบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามรูปแบบการสอน ADDIE มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (มนต์ชัย เทียนทอง, 2554 : 124-132)

1.2.1 การวิเคราะห์

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2) วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล

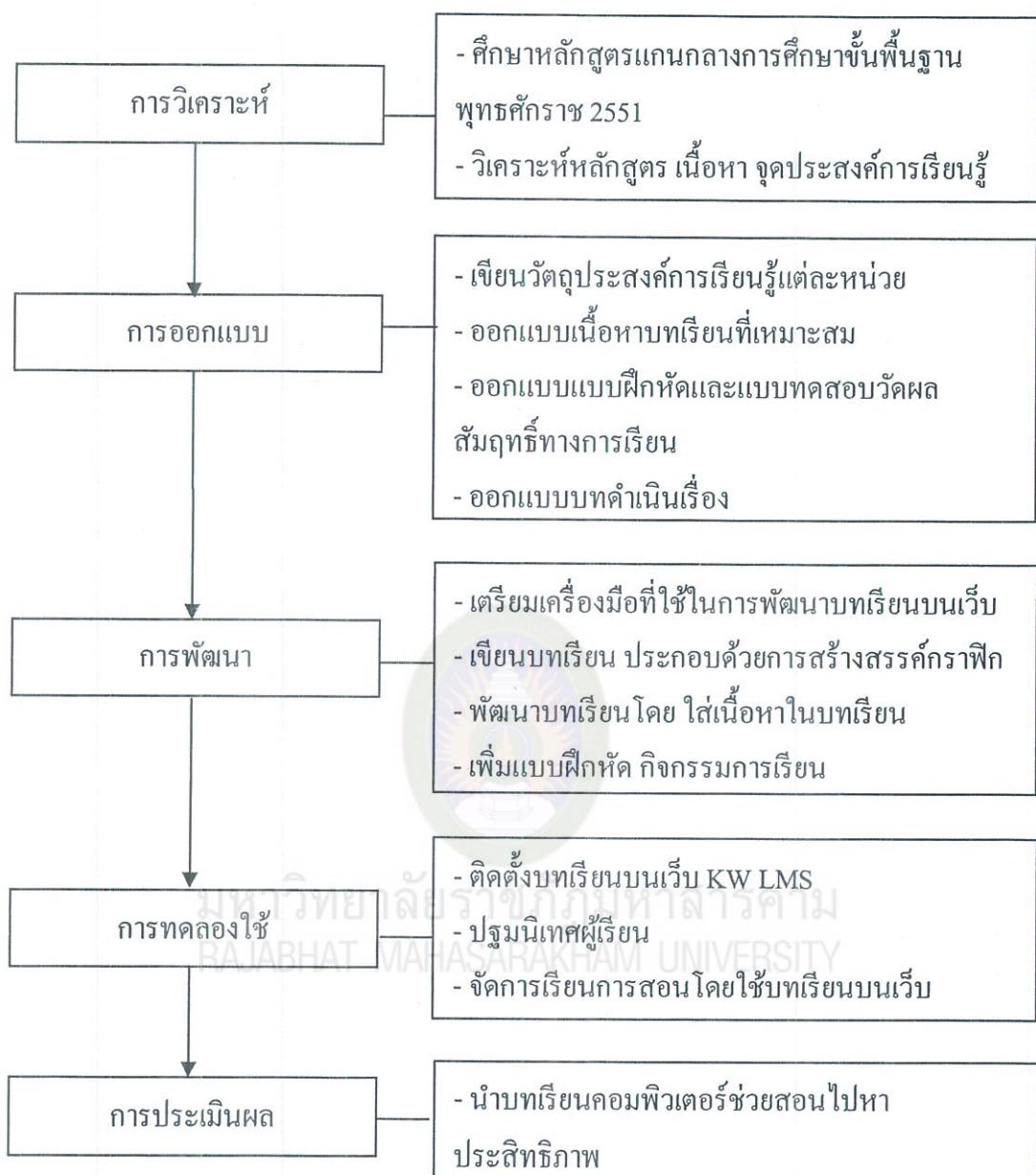
2.2.2 การออกแบบ

- 1) เจียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้แต่ละหน่วย
- 2) ออกแบบเนื้อหาบทเรียนที่เหมาะสม
- 3) ออกแบบแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4) ออกแบบบทดำเนินเรื่อง

การออกแบบบทเรียนบนเว็บนั้นต้องเป็นตามกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ที่ได้ออกแบบกิจกรรมไว้ในขั้นที่ 1 การออกแบบ (Plan) ของขั้นการทำวิจัยในชั้นเรียน ในหน้าที่ 62 และมีการออกแบบบทเรียนบนเว็บให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอนในขั้นที่ 2 ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในหน้าที่ 71

3) การพัฒนา

- 3.1) เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาบทเรียนบนเว็บ สื่อการเรียนรู้ ภาพเสียง ข้อความ วีดีโอ กราฟิกต่างๆ ไปความรู้ ใบกิจกรรม
- 3.2) เจียนบทเรียน ประกอบด้วยการสร้างสรรค์กราฟิก การสร้างปฏิสัมพันธ์ บทเรียน และการสร้างบทเรียนพร้อมแบบทดสอบ
- 3.3) ดำเนินการพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วย การจัดการเรียนรู้แบบปัญหา ตามขั้นตอนการออกแบบบทเรียนที่ได้ออกแบบบทเรียนบนเว็บ ไว้ตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานในขั้นที่ 2 การออกแบบ
- 3.4) ติดตั้งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเว็บ KW LMS
- 4) การทดลองใช้
  - 4.1) ประเมินนิเทศผู้เรียน
  - 4.2) จัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนบนเว็บเป็นสื่อ
- 5) การประเมินผล
  - 5.1) นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินในแต่ละด้าน
  - 5.2) นำผลการประเมินที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

ภาพที่ 9 การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามรูปแบบการสอน ADDIE

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา

แบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้จัดสร้างขึ้น เป็นแบบอัตโนมัติ จำนวน 1 ฉบับ ฉบับละ 6 ข้อๆ ละ 4 คะแนน รวม 24 คะแนน โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 สาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีตัวชี้วัดที่ 6 การเขียนโปรแกรมภาษา C และในเรื่อง องค์ประกอบของการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถที่จัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

2) วิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะการคิดแก้ปัญหา วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C

3) สร้างแบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา จากการศึกษาขั้นตอนในการคิดแก้ปัญหา 6 ขั้นตอน ดังนี้

- 3.1) ระบุปัญหาสาเหตุ
- 3.2) แสวงหาทางแก้ปัญหา
- 3.3) รวบรวมข้อมูล
- 3.4) ลงมือดำเนินการแก้ปัญหาตามวิธีการที่เลือก
- 3.5) เลือกทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด ไว้
- 3.6) ประเมินผลนำเสนอแนวทางที่ดีที่สุด

เนื่องจากการวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา เป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แสดงว่ามีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ตามวิธีการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และสมเหตุสมผล สถานการณ์ปัญหาที่นำไปใช้ อาจจะเป็นเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบันมีความน่าสนใจในขณะนั้น ที่มีความสำคัญ เพื่อนำมากำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาร่วมให้เหตุผลประกอบ โดยมีการ เชื่อมโยงกับความคิดพร้อมทั้งสามารถสรุปผลของการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ในการสร้างแบบทดสอบที่วัดทักษะการคิดแก้ปัญหา เนื่องจากผู้จัดทำได้ใช้นักเรียนบนเว็บ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ระบุปัญหา คือ นักเรียนศึกษาปัญหาในบทเรียนบนเว็บจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุปัญหาในระบบที่เป็นปัญหาหลักที่สำคัญ

2. ทำความเข้าใจและเลือกปัญหา คือ สมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจปัญหาร่วมกัน จากนั้นนักเรียนแต่ละคนช่วยกันลงมติ นำเสนอปัญหาหลักของแต่ละคน โดยร่วมกันเลือกปัญหาหลักที่สำคัญของกลุ่มแล้ว ใส่คำตอบที่เป็นปัญหาหลักพร้อมเหตุผลที่เลือกลงไว้ในระบบ

3. คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา คือ เมื่อได้ปัญหาหลักของกลุ่มแล้วนักเรียน

แต่ละคนในกลุ่มทำการคิดหาแนวทางแก้ปัญหาของแต่ละคน โดยที่แต่ละคนก็คิดวิธีแก้ปัญหาของตนเอง จากนั้นกลุ่มก็จะได้แนวทางแก้ปัญหาที่ต่างกัน 4 วิธีในระบบบทเรียนบนเว็บ (ในกรณีที่มีสมาชิกกลุ่ม 4 คน) และแต่ละคนก็จะนำแนวทางแก้ปัญหาของตนมาอภิปราย เสนอ แนวคิดแก้ปัญหาของตนเองให้กับสมาชิกในกลุ่ม

4. พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินแนวทาง แก้ปัญหา คือ สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันเสนอเกณฑ์ที่จะใช้เลือกแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดในระบบบทเรียนบนเว็บ โดยระบุว่าการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดควรมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง

5. ประเมินแนวทางแก้ปัญหาเพื่อเลือกแนวทางที่ดีที่สุด คือ สมาชิกกลุ่มแต่ละคนทำการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันตั้งไว้ในระบบ จากนั้นทำการรวมคะแนนที่ได้ของแต่ละวิธี เลือกแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มในระบบบทเรียนบนเว็บ

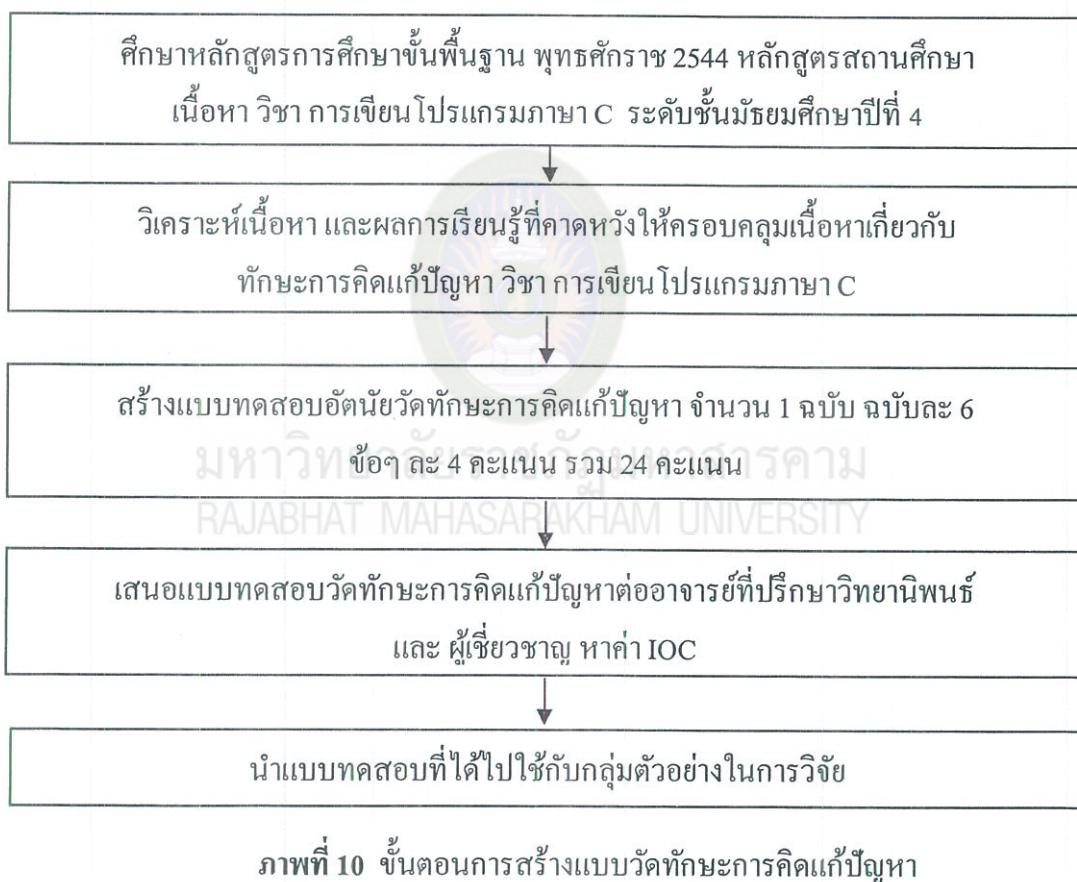
6. เสนอแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนาแผนปฏิบัติงาน คือ นักเรียนร่วมกันนำเสนอ เลือกรูปแบบการนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่มรวมถึงเหตุผลที่ได้เลือกแนวทางนี้ในระบบบทเรียนบนเว็บ

พระองค์นี้ในการสร้างแบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาจึงเป็นต้องใช้การสร้างปัญหาและออกแบบรูปแบบกิจกรรมให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก็จะมีเนื้อหาที่เรียนแตกต่างกัน จึงได้จัดทำแบบทดสอบการวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาในทุกๆ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 1 ฉบับ ฉบับละ 6 ข้อๆ ละ 4 คะแนน รวม 24 คะแนน โดยที่ปัญหานี้จะเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และจะเป็นแบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา 6 ข้อ ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้นตอนตามหลักการคิดแก้ปัญหา และการจัดกิจกรรมการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานโดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับ เพื่อให้คะแนนวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา 6 ขั้นตอน ดังตารางที่ 3 ในหน้าที่ 55 และตารางที่ 4 เกณฑ์คะแนนระดับทักษะการคิดแก้ปัญหา ในหน้าที่ 56 (4) เสนอแบบทดสอบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา และเกณฑ์การประเมินผลให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ 3 คนประเมินหากา IOC คือ 1) เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผลตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา การวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Construct Validity) และนำมาปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง การใช้ภาษาในการตั้งคำถามและเกณฑ์การประเมิน

คะแนนซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขตามคำแนะนำแล้วนำแบบทดสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

4) นำแบบทดสอบที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/15 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2557 จำนวน 32 คน

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ ฉบับละ 6 ข้อๆ ละ 4 คะแนน รวม 24 คะแนน โดยมีขั้นตอนดำเนินการแสดงดังภาพที่ 10

2 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 23 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของ พิชิต ฤทธิ์จรัญ (2550) ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี

2. วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C.

3. กำหนดชนิดของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 23 ข้อและข้อสอบแบบอัตนัย 2 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 25 ข้อ

4. สร้างแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 23 ข้อและข้อสอบแบบอัตนัย 2 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 25 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

5. ตรวจทานแบบทดสอบให้ถูกต้องครบถ้วนให้ตรงตามเนื้อหา และจุดประสงค์

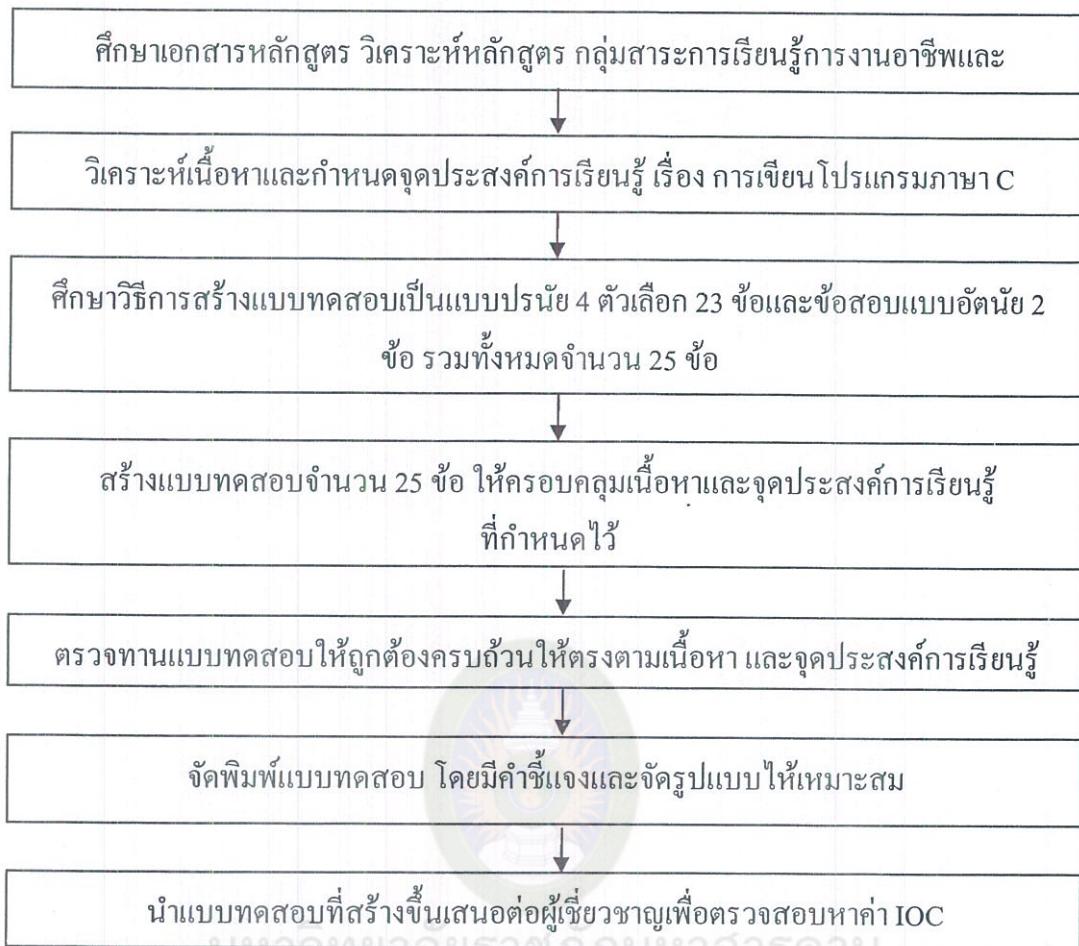
6. ผู้เชี่ยวชาญบันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นในแต่ละข้อ เกี่ยวกับค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC : Item Objective Concurrence) โดยใช้แบบตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ เกณฑ์ในการตรวจพิจารณา มีดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าแบบทดสอบออกได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบออกได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบออกได้ตรงตามจุดประสงค์

7) คัดเลือกแบบทดสอบที่มีคุณภาพ คือ มีค่าสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 25 ข้อ นำมาจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดำเนินการแสดงดังภาพที่ 11

มาตรวัดมาตรฐานทางความ

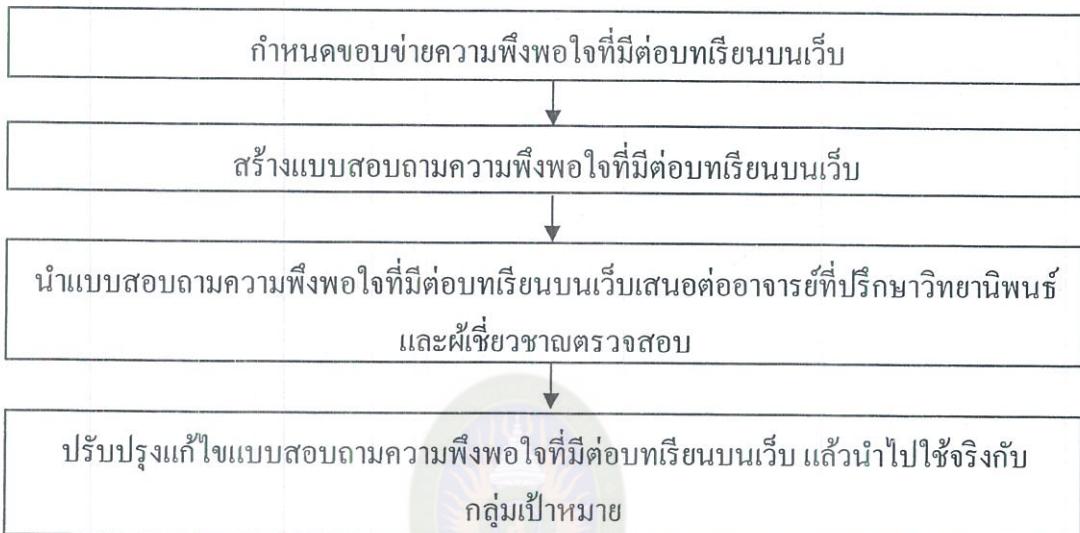
ภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บ

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนที่มีต่อบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนดังนี้

- 3.1 กำหนดขอบข่ายความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บ
- 3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บ
- 3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บตามข้อแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติต่อไป โดยมีขั้นตอนดำเนินการแสดงดังภาพที่ 12

ภาพที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนบนเว็บ

4. แบบบันทึกการจัดการเรียนรู้

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการณ์บรรยายการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการรวมทั้งข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไปซึ่งใช้ในการบันทึกหลังจากเสร็จสิ้นหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งเพื่อนำไปประกอบการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป มีขั้นตอนดังนี้

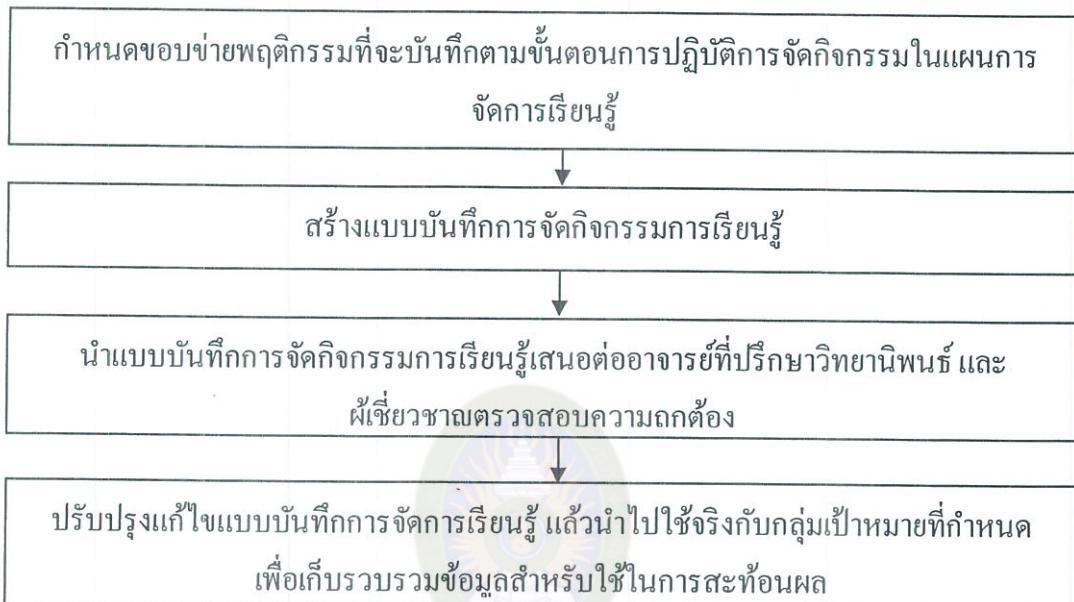
4.1 กำหนดขอบข่ายพฤติกรรมที่จะบันทึกตามขั้นตอนการปฏิบัติการจัดกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหา เป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.2 สร้างแบบบันทึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูสังเกตบันทึก พฤติกรรม กิจกรรมการเรียน ปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาหลังการสอนทุกครั้ง

4.3 นำแบบบันทึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

4.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ตามข้อแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติต่อไป

โดยมีขั้นตอนดำเนินการแสดงดังภาพที่ 13

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

5. แบบสัมภาษณ์นักเรียน

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสัมภาษณ์นักเรียนนำไปสะท้อนผลทางการเรียนของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพการณ์บรรยายกาศในการเรียนรู้พุติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป ซึ่งใช้ในการบันทึกหลังจากเสร็จสิ้นหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง เพื่อนำไปประกอบการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป มีขั้นตอนดังนี้

5.1 กำหนดขอบข่ายพฤติกรรมที่จะบันทึกตามขั้นตอนการปฏิบัติการจัดกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหา เป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

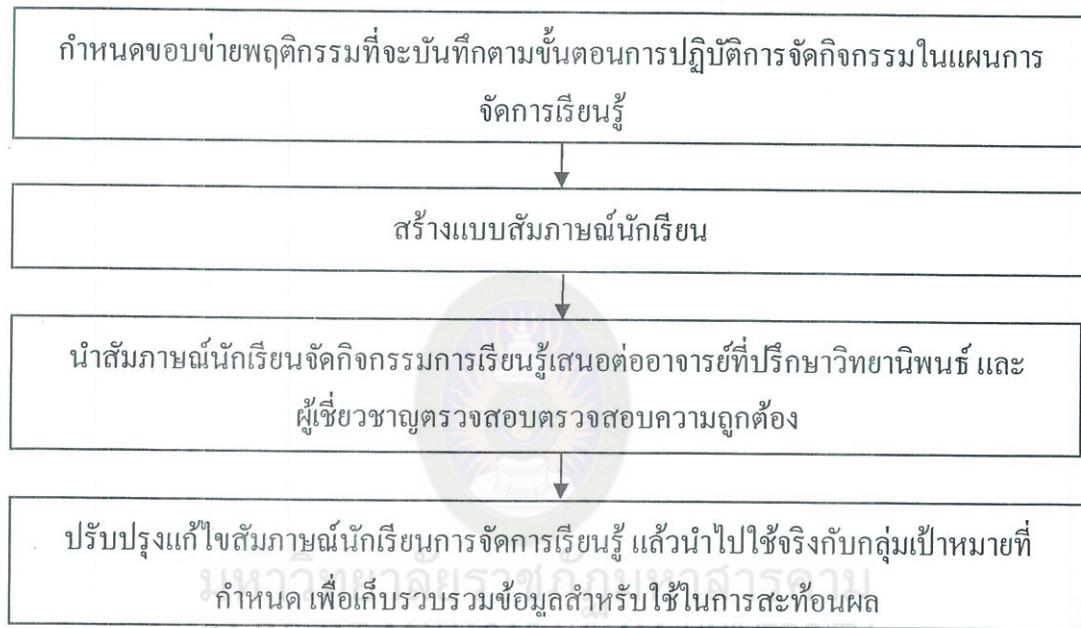
5.2 สร้างสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูสังเกตบันทึกพุติกรรม กิจกรรมการเรียน ปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาหลังการสอนทุกครั้ง

5.3 นำสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

5.4 ปรับปรุงแก้ไขสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตาม

ข้อแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติต่อไป

โดยมีขั้นตอนดำเนินการแสดงดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใช้แบบสัมภาษณ์ทางเดียวในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 และแจ้งให้ทราบถึงขอบเขตเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผล และการประเมินผล ข้อตกลงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีพื้นฐานใน การเขียนโปรแกรมภาษา C มากน้อยเพียงใด

3. นำคะแนนสอบก่อนเรียนมาใช้ในการจัดกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มสามารถดูแล ช่วยเหลือในการเรียนรู้ร่วมกันได้

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผนรวม 12 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 2 วงจร คือ วงจรที่ 1 ดำเนินการโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 วงจรที่ 2 ดำเนินการโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 พร้อมทั้งใช้บทเรียนบนเว็บที่พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C เป็นตัวของการสอน

5. ผู้จัดการแบบสำรวจรวมข้อมูลจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกแผนจากการบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การสังเกต สัมภาษณ์ การถ่ายภาพ และบันทึกวีดีโอ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสะท้อนผลร่วมกับครูพี่เลี้ยง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในวงจรต่อไป

6. หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกแผนจากการบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ แบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การสังเกต สัมภาษณ์ การถ่ายภาพ และบันทึกวีดีโอ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสะท้อนผลร่วมกับครูพี่เลี้ยง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษา ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความรู้หลังเรียน (Post-test) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C จากนั้นให้นักเรียนทำแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา และตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อนักเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บที่พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C

7. นำผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ไปหาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บและการใช้คะแนนทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียน (นำคะแนนที่ได้ไปวัดระห์ผลและแปลผลข้อมูล)

วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดการได้ดำเนินการแบ่งวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ และแบบสัมภาษณ์นักเรียนของผู้จัดการโดยจะเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 นำบทเรียนบนเว็บไปหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ 85/85 เกณฑ์ การยอมรับประสิทธิภาพบทเรียนบนเว็บดังนี้ หลังจากการทดลองภาคสนาม เมื่อได้ค่า E_1/E_2 แล้วจึงนำค่าที่ได้มามเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 85/85 ตามเกณฑ์

2.2 นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ไปทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเก็บคะแนนการวิเคราะห์ t - test แบบ Pair Sample T-test เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (One Sample) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/15 จำนวน 32 คน จากค่าคะแนนเฉลี่ยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นำแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ไปทดสอบกับนักเรียนหลังเรียน คำนวณหา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ไปให้นักเรียนทำแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1. การประเมินคุณภาพบทเรียนบนเว็บโดยนำข้อมูลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้
(สมเด็จ ตีแสง และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550)

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีคุณภาพดีมาก
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีคุณภาพดี
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีคุณภาพปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีคุณภาพน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีคุณภาพน้อยมาก

2. การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียน เปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหางานรอบที่ 1 และ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติแบบ Pair Sample T-test *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สมเดช สีแสลงและสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550)

3. การคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้สูตร (สมเดช สีแสลงและสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550 : 54-57)

$$\begin{array}{lcl} \bar{X} & = & \frac{\sum X}{N} \\ \text{เมื่อ} & \bar{X} & = \text{คะแนนเฉลี่ย} \\ & \sum X & = \text{ผลคะแนนรวม} \\ & N & = \text{จำนวนนักเรียน} \end{array}$$

4. การวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ โดยนำข้อมูลจากการตรวจแบบสอบถามไปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ยดังนี้ (สมเดช สีแสลง และสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550)

4.51 – 5.0	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจที่สุด

5. การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$\begin{array}{lcl} S.D. & = & \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N}} \\ \text{เมื่อ} & S.D. & = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ & X & = \text{คะแนนที่ได้} \\ & \bar{X} & = \text{ค่าคะแนนเฉลี่ย} \\ & N & = \text{จำนวนนักเรียน} \end{array}$$

6. การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับมาตรฐาน (I.O.C) (Rowinelli and Hambleton , 1977 ที่ang ใน สุวัน สายยศ อังคณา สายยศ, 2543:67)

$$I.O.C = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	I.O.C	=	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับมาตรฐานประสงค์
	$\sum X$	=	ผลคะแนนรวมความคิดเห็นผู้เขียนช่วย
	N	=	จำนวนผู้เขียนช่วย

เกณฑ์การยอมรับแบบทดสอบ ดังนี้

- 1) ข้อสอบที่มีค่า I.O.C ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีความเที่ยงตรงใช้ได้
- 2) ข้อสอบที่มีค่า I.O.C ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

7. การคำนวณหาประสิทธิภาพทรีyenบนเครื่องข่าย E_1/E_2 (ชัยยงค์ พระมหาวงศ์ และคณะ, 2521:35-36)

7.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	=	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	=	คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน
	A	=	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน
	N	=	จำนวนผู้เรียน

7.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	=	ประสิทธิภาพผลลัพธ์
	$\sum F$	=	คะแนนรวมของการสอบหลังเรียน
	B	=	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ
	N	=	จำนวนนักเรียน

เกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพบทเรียนบนเว็บดังนี้ หลังจากการทดลองเมื่อได้ค่า E_1/E_2 และวิจัยนำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 85/85 ตามเกณฑ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

I.O.C แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

S.D. แทน ถ่วงเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E_1 แทน ประสิทธิภาพกระบวนการเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บ

E_2 แทน ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของบทเรียนบนเว็บ

t แทน สถิติที่ทดสอบใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตใน t - distribution

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

N แทน จำนวนนักเรียน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนา

ทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้

ข้อที่ 4 สะท้อนผลของข้อมูล จากการปฏิบัติการที่ 1

1.1. ครูผู้ร่วมวิจัยมีความคิดเห็นว่า

ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียนในการทบทวนความรู้เดิมใน课堂เรียนที่แล้ว โดยการใช้คำถามและแผนภาพประกอบที่เป็นภาพรวมของเรื่องที่เรียนผ่านมาซึ่งเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนที่ดี จากนั้นก็มีการสอนที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้นักเรียนมองเห็นภาพความรู้ใน课堂เรียนนี้ ครูสอนเนื้อหาที่สั้นๆ กระชับ ไม่มีข้อความซ้ำซ้อน มีการจัดเตรียมใบความรู้และแหล่งสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม ไว้ในระบบ KW-Lms มีใบกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมปัญหาให้นักเรียนได้ศึกษามีหัวใจในการเรียนเดี่ยวจากนั้นนักเรียนจะเข้ากิจกรรมกลุ่มละ 4 คนเพื่อร่วมกันอภิปรายผลเลือกปัญหาที่สำคัญและแนวทางแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดของกลุ่ม แล้วนำเสนอ เป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกัน ได้ลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเอง แต่เนื่องจากในใบกิจกรรมเป็นสถานการณ์ปัญหาที่ต้องอ่านทำความเข้าใจและวิเคราะห์เป็นอย่างดีจึงจะสามารถทำใบกิจกรรมนั้นๆ ได้ ครูควรอธิบายให้มีความชัดเจนในทุกๆ กิจกรรมก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำ เพราะจากที่ครูอธิบายที่ละเอียดปัญหาในขณะที่นักเรียนทำปัญหาที่ 1 ยังไม่เสร็จ จากนั้นครูอธิบายปัญหาที่ 2 ก็จะไม่มีคนที่ไม่ฟังและไม่รู้เรื่อง ครูต้องอธิบายอีกรอบซ้ำๆ ครูควรเพิ่มปัญหาและตัวอย่างการแก้ปัญหาคล้ายๆ กันก่อนเพื่อให้นักเรียนได้มีแนวทาง ครูจะได้มีต้องเนื้อหาอธิบายซ้ำๆ ไปซ้ำมาหลายรอบ เมื่อใกล้หมดเวลาครูกับนักเรียนร่วมกันสรุปปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันซึ่งทำให้มีนักเรียนที่ไม่ให้ความร่วมมือกันอภิปราย

(ครุวัชรศักดิ์ : 11 ธันวาคม 2557)

1.2 นักเรียนมีความคิดเห็นว่า

นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าของการเรียนแบบนี้ เพราะสนุกทำให้ได้คิดแก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนกระบวนการ กิจกรรมปัญหาที่ครูนำมาเล่าน่าสนใจ เมื่อครูอธิบายครูก็จะเป็นผู้เน้นจุดสำคัญ ครูอธิบายได้ลึกและเข้าใจ มีตัวอย่างประกอบ

“ครูสอนเข้าใจมากค่ะชอบเวลาครูอธิบายปัญหาเล่าเรื่องรวมสนุกมากค่ะ เมื่อเราเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับความสามารถทำงานเข้าใจและทำงานได้ถูกต้องค่ะทำให้หนูได้ฝึกคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบค่ะ หนูชอบมากเลยค่ะครูสอนสนุกใจดีด้วย” (นางสาวกัญญารัตน์ : 4 ธันวาคม 2557)

2. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องตัวแปรและชนิดของข้อมูลในภาษาซี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องตัวดำเนินการและนิพจน์ในภาษาซี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องฟังก์ชันแสดงผลลัพธ์

ผลจากการนำความคิดเห็นที่ได้จากการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการที่ 1 ไปปรึกษากับผู้ร่วมวิจัยได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ควรนำไปปรับปรุงในวงจรการปฏิบัติการที่ 2 ได้แก่

2.1 นักเรียนยังไม่เข้าใจปัญหา วิเคราะห์ปัญหา และระบุปัญหาได้ไม่ชัดเจน

2.2 นักเรียนแก้ปัญหานอกขั้นที่ 3 การแก้ปัญหาได้แต่ครู่ต้องอธิบายหลายรอบ

นักเรียนทำความเข้าใจแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ได้ไม่ค่อยดี

2.3 จำนวนสมาชิกกลุ่มละ 4 คน เยอะเกินไปสมาชิกในกลุ่มน้ำหนักมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มน้อย

จากวงจรปฏิบัติการที่ 1 ผู้วิจัยได้นำผลจากการนำความคิดเห็นที่ได้จากการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการที่ 2 ไปใช้ในการปรับแผนการดำเนินงานในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ดังนี้

2.3.1 เพิ่มตัวอย่างสถานการณ์ปัญหา ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเรียน

โปรแกรมไปพร้อมกับครูเพื่อให้นักเรียนได้เชื่อปัญหาของ

2.3.2 ครูเพิ่มใบความรู้ ตัวอย่างที่คล้ายกับปัญหาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจการแก้ปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3.3 เพิ่มกิจกรรมการแก้ปัญหาเป็นแบบฝึกปฏิบัติแบบเป็นคู่ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกแก้ไขปัญหาช่วยกันเป็นคู่เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามากขึ้น

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลของข้อมูล จากการปฏิบัติการที่ 2

3. ครูผู้ร่วมวิจัยมีความคิดเห็นว่า

จากที่เสนอให้ครูเพิ่มสื่อการสอนที่เป็นใบความรู้ และมีตัวอย่างของปัญหา หลากหลายรูปแบบจากนั้นครูกับนักเรียนร่วมกันแสดงวิธีการคิดแก้ปัญหาร่วมกัน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมนั้นเป็นสิ่งที่ดี นักเรียนเข้าใจและมองเห็นปัญหาได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากเข้าเนื้อหาในส่วน การเขียนโปรแกรมที่ยากและปัญหามีความซับซ้อนขึ้นก็มีการปรับกระบวนการเรียนเป็นแบบคู่ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการทำงานร่วมกันเนื่องจากปัญหาที่ครูให้นั้นเป็น ลักษณะปัญหาที่เน้นให้นักเรียนปฏิบัติจริงเชอปัญหาโดยตรง ซึ่งนักเรียนก็สามารถแก้ปัญหาได้ โดยการทดลองเขียนโปรแกรมอธิบายโค๊ดโปรแกรมทุก步รหัสด้วยตนเองทำให้ นักเรียนเกิดทั้งทักษะการคิดแก้ปัญหาและการปฏิบัติการเขียนโปรแกรมได้จากการสังเกตจะเห็นได้ว่านักเรียนให้ความร่วมมือกันดีคือทุกคนมีหน้าที่ของตัวเองอย่างชัดเจนครูสังเกตว่าการ เรียนเขียนโปรแกรมเกิดทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหาที่ดีของนักเรียนตามครูน้อยลงก้มหน้า ก้มตาเขียนโปรแกรมมากขึ้น (ครุวัชรสกัด : 16 มกราคม 2558)

4. นักเรียนมีความคิดเห็นว่า

นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจเมื่อครูสอน และชอบการเขียนโปรแกรมมากขึ้น เพราะสามารถแก้ไขปัญหางานมือปฏิบัติการในการเขียนโปรแกรมเพื่อแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง ได้มากขึ้น สนุกดีทำให้ได้คิดแก้ไขปัญหาย่างเป็นขั้นตอนกระบวนการถ้าเราไม่เข้าใจครูก็มีใน ความรู้ที่เป็นตัวอย่างที่มีความชัดเจนได้ฝึกปฏิบัติในการเขียนโค๊ดโปรแกรมภาษา C ที่เราไม่เคยทำมาก่อนรู้สึกท้าทายในการเขียนโปรแกรม ว่าจะเราจะแก้ปัญหาแต่ละปัญหาย่างไร ครู ให้อิสระในการเขียนโปรแกรม เพราะนัก โปรแกรมเมอร์สามารถเขียนโปรแกรมได้หลายวิธี เพื่อให้ได้ผลลัพธ์เหมือนกัน ไม่มีคำตอบผิดหรือถูกทำให้เราไม่ต้องกลัวว่าเราจะทำผิดเมื่อครู อธิบายครูก็จะเป็นผู้เน้นจุดสำคัญๆ ครูอธิบายได้สั้นและเข้าใจมีตัวอย่างประกอบเสมอข้อมูล จากแบบสัมภาษณ์นักเรียนซึ่งผลจากการตอบแบบสัมภาษณ์บางส่วนมีดังต่อไปนี้

“หนูชอบเรียนวิชานี้มากค่ะ ครูสอนสนุกอธิบายได้เข้าใจไม่เคร่งเครียดเกินไปอัน ไหนที่ไม่เข้าใจครูก็จะยกตัวอย่างจนเข้าใจ มีปัญหามาให้นักเรียนฝึกคิดตลอดเลยแต่สนุกมาก ค่ะ ได้ลงมือปฏิบัติเขียนโปรแกรมแก้ปัญหาเองด้วย” (นางสาววิลาสินี : 15 มกราคม 2558)

“ชอบเขียนโปรแกรมมาก สนุกมาก ๆ ท้าทายดีได้เจอบัญหาแก้ปัญหาครูสอนเข้าใจ แล้วก็แนะนำนักเรียนได้ดีมากเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจครูก็จะอธิบายยกตัวอย่าง เราเข้าใจครูไม่ บอกคำตอบแต่ครูจะถามๆ เราเพื่อให้เราเกิดการเขื่อมโยงความรู้สู่คำตอบหนูชอบค่ะ”

(นางสาวกัญญารัตน์ : 15 มกราคม 2558)

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน

เป็นการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อที่จะตรวจสอบว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นมาดังนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยการพิจารณาจากค่าคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน เทียบกับคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งค่าคะแนนจากการทำการทดสอบก่อนเรียน คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนการทดสอบหลังเรียนแสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบบัญชาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

คน ที่	คะแนน ก่อน เรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียนทั้ง 6 แผนการเรียนรู้							คะแนน รวม (30)
		กิจกรรม ที่ 1 (40)	กิจกรรม ที่ 2 (40)	กิจกรรม ที่ 3 (40)	กิจกรรม ที่ 4 (40)	กิจกรรม ที่ 5 (40)	กิจกรรม ที่ 6 (40)	คะแนน รวม (240)	
1	6	34	39	38	38	37	38	224	29
2	18	35	39	37	38	38	38	225	25
3	8.4	34	38	36	35	37	39	219	25
4	9.6	35	40	36	38	39	38	226	25
5	7.2	34	35	37	36	39	39	220	27
6	7.2	35	39	38	37	38	39	226	25
7	10.8	34	35	38	36	39	38	220	26
8	10.8	36	36	39	36	37	39	223	24
9	12	33	35	34	34	37	39	212	25
10	13.2	35	38	38	36	38	38	223	25

คณ. ที่	คะแนน ก่อน เรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียนทั้ง 6 แผนการเรียน							คะแนน หลัง เรียน (30)
		กิจกรรม ที่ 1 (40)	กิจกรรม ที่ 2 (40)	กิจกรรม ที่ 3 (40)	กิจกรรม ที่ 4 (40)	กิจกรรม ที่ 5 (40)	กิจกรรม ที่ 6 (40)	รวม (240)	
11	4.8	36	38	39	38	39	37	227	23
12	12	34	37	38	36	38	39	222	26
13	10.8	33	34	38	37	39	38	219	28
14	10.8	33	35	39	36	38	39	220	24
15	10.8	33	35	38	39	37	38	220	25
16	22.8	35	39	37	38	36	37	222	27
17	18	33	35	38	39	37	39	221	27
18	15.6	33	36	36	38	38	39	220	27
19	12	34	38	37	37	37	39	222	25
20	16.8	33	39	39	38	36	39	224	25
21	12	34	38	37	38	37	37	221	25
22	13.2	33	34	38	38	39	38	220	26
23	13.2	33	36	37	37	36	39	218	26
24	12	33	36	38	39	39	38	223	25
25	8.4	34	36	37	38	36	37	218	26
26	12	33	35	38	37	37	36	216	25
27	13.2	33	37	39	38	38	37	222	27
28	7.2	33	33	37	39	38	38	218	21
29	9.6	33	33	36	39	38	37	216	25
30	9.6	35	36	38	38	36	38	221	26
31	7.2	33	38	37	36	38	39	221	25

คน ที่	คะแนน ก่อน เรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียนทั้ง 6 แผนการเรียนรู้								คะแนน หลัง เรียน (30)
		กิจกรรม ที่ 1 (40)	กิจกรรม ที่ 2 (40)	กิจกรรม ที่ 3 (40)	กิจกรรม ที่ 4 (40)	กิจกรรม ที่ 5 (40)	กิจกรรม ที่ 6 (40)	คะแนน รวม (240)		
32	13.2	35	38	39	37	39	38	226	25	
รวม	368.4	1084	1170	1201	1194	1205	1221	7075	815	
เฉลี่ย	11.51	33.875	36.56	37.53	37.31	37.65	38.15	221.09	25.5	
ร้อย ละ	38.37	84.69	91.40	93.83	93.28	94.13	95.38	92.12	84.9	
S.D.	3.7	0.96	1.88	1.49	1.23	1.02	0.82	3.22	1.43	

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนโดยเฉลี่ยรวมระหว่างเรียนเท่ากับ 221.09 คะแนนจากคะแนนเต็ม 240 คิดเป็นร้อยละ 92.12 ของคะแนนเต็มและมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.47 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.93 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 7 ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C

แบบทดสอบย่อท้ายหน่วยการเรียน			คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์		
คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ย (E_1)	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ย (E_2)
240	221.09	92.12	30	25.47	84.90

จากตาราง 7 พบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ $92.12/84.90$ แสดงว่าบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 8 ค่าคะแนนการทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหาแต่ละกิจกรรม วงรอบที่ 1

กิจกรรมที่ 1-3 เทียบกับคะแนนการทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหางานรอบที่ 2

กิจกรรมที่ 4-6

คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนจากแบบทดสอบ					
		คิดแก้ปัญหา			วงรอบที่ 2		
		วงรอบที่ 1		กิจกรรม 3	กิจกรรม 4	กิจกรรม 5	กิจกรรม 6
1	24	15	18	14	24	24	23
2	24	15	18	14	24	24	23
3	24	19	15	17	24	24	24
4	24	18	17	17	15	24	24
5	24	13	15	15	24	24	24
6	24	13	15	15	24	24	24
7	24	19	15	17	24	24	24
8	24	19	19	17	23	24	22
9	24	19	19	17	23	24	22
10	24	19	19	17	23	24	22
11	24	19	19	17	23	24	22
12	24	15	15	15	23	24	24
13	24	15	18	14	24	24	24
14	24	20	18	15	24	24	24
15	24	20	18	15	24	24	24
16	24	18	17	17	23	24	23
17	24	18	17	17	23	24	23
18	24	18	17	17	23	24	23
19	24	18	17	15	24	24	24
20	24	15	14	14	24	24	23
21	24	18	17	15	24	24	24

คณที่	คะแนน เต็ม	คะแนนจากแบบทดสอบ คิดแก้ปัญหา					
		vòngรอบที่ 1			วงรอบที่ 2		
		กิจกรรม 1	กิจกรรม 2	กิจกรรม 3	กิจกรรม 4	กิจกรรม 5	กิจกรรม 6
22	24	15	15	15	23	24	24
23	24	13	15	15	24	24	24
24	24	19	15	17	24	24	24
25	24	18	17	15	24	24	24
26	24	15	15	15	23	24	24
27	24	18	17	17	23	24	23
28	24	20	18	15	24	24	24
29	24	13	15	15	24	24	24
30	24	15	15	15	23	24	24
31	24	19	15	17	24	24	24
32	24	20	18	15	24	24	24
รวม	768.00	548.00	532.00	502.00	747.00	768.00	753.00
$\bar{x}$	24.00	17.13	16.63	15.69	23.34	24.00	23.53
S.D.	0	2.3149	1.5360	1.1302	1.5734	0	0.7064

จากการที่ 8 จะได้เห็นค่าของคะแนนทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเปรียบเทียบกันทั้ง 2 วงรอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าคะแนนการวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนโดยรวมจะเห็นค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้น ได้ชัดเจนในวงรอบที่ 2 ซึ่งเมื่อนำมาแสดงดัง ตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าคะแนนการทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหาของวงรอบที่ 1 เทียบกับคะแนนการทดสอบระดับทักษะการคิดแก้ปัญหาของวงรอบที่ 2

คณที่	คะแนนจากแบบทดสอบ คิดแก้ปัญหา					t	p		
	วงรอบที่ 1		วงรอบที่ 2						
	รวม	$\bar{x}$	รวม	$\bar{x}$					
1	47	15.67	71	23.67		24.12	.000*		
2	47	15.67	71	23.67		24.12	.000*		

คนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ คิดเก้าบัญชา				t	p		
	วงรอบที่ 1		วงรอบที่ 2					
	รวม	$\bar{x}$	รวม	$\bar{x}$				
3	51	17.00	72	24.00	6.06	.000*		
4	52	17.33	63	21.00	1.10	.000*		
5	43	14.33	72	24.00	14.50	.000*		
6	43	14.33	72	24.00	14.50	.000*		
7	51	17.00	72	24.00	6.06	.000*		
8	55	18.33	69	23.00	14.00	.000*		
9	55	18.33	69	23.00	14.00	.000*		
10	55	18.33	69	23.00	14.00	.000*		
11	55	18.33	69	23.00	14.00	.000*		
12	45	15.00	71	23.67	26.00	.000*		
13	47	15.67	72	24.00	24.12	.000*		
14	53	17.67	72	24.00	4.36	.000*		
15	53	17.67	72	24.00	4.36	.000*		
16	52	17.33	70	23.33	10.39	.000*		
17	52	17.33	70	23.33	10.39	.000*		
18	52	17.33	70	23.33	10.39	.000*		
19	50	16.67	72	24.00	1.10	.000*		
20	43	14.33	71	24.00	24.12	.000*		
21	50	16.67	72	23.67	1.10	.000*		
22	45	15.00	71	24.00	26.00	.000*		
23	43	14.33	72	24.00	14.50	.000*		
24	51	17.00	72	24.00	6.06	.000*		
25	50	16.67	72	23.67	1.10	.000*		
26	45	15.00	71	23.33	26.00	.000*		
27	52	17.33	70	24.00	10.39	.000*		
28	53	17.67	72	24.00	4.36	.000*		
29	43	14.33	72	23.67	14.50	.000*		
30	45	15.00	71	24.00	26.00	.000*		
31	51	17.00	72	24.00	6.06	.000*		

คนที่	คะแนนจากแบบทดสอบ คิดแก้ปัญหา				t	p		
	วงรอบที่ 1		วงรอบที่ 2					
	รวม	$\bar{x}$	รวม	$\bar{x}$				
32	53	17.67	72	24.00	4.36	.000*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบร้า ทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วงรอบที่ 2 เพิ่มขึ้นจาก และวงรอบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานก่อนเรียน และหลังเรียน

การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน		คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	คะแนนมาตรฐาน	t	p
1.	ก่อนเรียน	11.51	3.70	19.2650	.000*
2.	หลังเรียน	25.47	1.43		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบร้า คะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าผลการทดสอบความพึงพอใจของนักเรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับความพึงพอใจ
1 เนื้อหาการดำเนินเรื่อง			
1.1 ปริมาณของเนื้อหา	4.34	.348	มาก
1.2 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.53	.189	มากที่สุด
1.3 การดำเนินเรื่องน่าสนใจ	4.56	.180	มากที่สุด
2 ภาพ ภาษาและเสียง			
2.1 ขนาดของภาพที่ใช้ประกอบบทเรียน	4.28	.312	มาก
2.2 รูปภาพที่ใช้ประกอบบทเรียน	4.22	.301	มาก
2.3 ความชัดเจนของภาษาที่ใช้	3.97	.430	มาก
3 ตัวอักษร และสี			
3.1 รูปแบบของตัวอักษร	4.50	.172	มากที่สุด
3.2 สีขนาดของตัวอักษร	4.25	.308	มาก
3.3 สีพื้นหลังและภาพ	4.28	.312	มาก
4 แบบทดสอบ			
4.1 ความน่าสนใจเกี่ยวกับวิธีการตอบโต้	4.22	.301	มาก
4.2 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ	4.38	.235	มาก
4.3 การรายงานผลคะแนน	4.53	.189	มากที่สุด
5 การจัดการบทเรียน			
5.1 สะดาวกในการใช้บทเรียน	4.56	.165	มากที่สุด
5.2 ความชัดเจนของคำสั่งการใช้งานบทเรียน	4.47	.196	มาก
5.3 โดยภาพรวมความน่าสนใจของบทเรียน	4.31	.392	มาก
$\bar{X}$ รวม	4.07	.403	มาก

เกณฑ์ค่าคะแนนเฉลี่ยคือ

4.51 – 5.0	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ซึ่งค่าคะแนนในการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านต่างๆ มีค่าค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.07 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับแรก ดังนี้ เนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีความชัดเจนน่าสนใจ ตัวอักษรสีสูปแบบตัวอักษรขนาดสีพื้นหลัง และการจัดบทเรียนมีส่วนประกอบใช้งานชัดเจนน่าสนใจ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 11 ข้อ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้การศึกษาการพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีขั้นตอนดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 85/85
2. เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

- ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.12/84.90
- ผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วงจรที่ 2 เพิ่มขึ้นจากการที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนในแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์บนเว็บ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านต่างๆ มีค่าค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.07 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับแรก ดังนี้ เนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีความชัดเจนน่าสนใจ ตัวอักษรสีรูปแบบตัวอักษรขนาดสีพื้นหลัง และการจัดบทเรียนมีสัดส่วนใช้งานชัดเจนน่าสนใจ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 11 ข้อ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

- บทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.12/84.90 หมายความว่า บทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ระหว่างเรียนเฉลี่ยร้อยละ 92.12 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังเรียนเฉลี่ย 84.90 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดของโรงเรียน 85/85 ซึ่งจากผลการวิจัยข้างต้น 85 ตัวแรก (E_1) คือ ผู้เรียน

ทั้งหมดทำแบบทดสอบย่อหัวข้อความเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.44 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 85 ตัวหลัง (E_2) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.90 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ แสดงว่าบทเรียนบนเว็บ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 85/85 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ คงจัน กลาง และคณะ (2556 : 98-102) ได้ทำวิจัยเรื่องบทเรียนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหา เป็นฐานกับการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนบนเว็บแบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.92/86.75 และสมประสิทธิภาพเพื่อนรัมย์ (2549 : 85) พบว่า บทเรียนบนเครือข่าย เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.76/82.26

การทิบบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหา เป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 อาจเนื่องจาก การพัฒนาบทเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยได้พัฒนาตามขั้นตอนในการพัฒนาบทเรียนบนเครือข่าย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นการวิเคราะห์เนื้อหาและโครงสร้างเรื่องที่จะนำมาผลิตสื่อการสอน (Analyze) ขั้นที่ 2 ออกแบบ (Design) ขั้นที่ 3 พัฒนา (Develop) ขั้นที่ 4 นำไปใช้/ทดลองใช้ (Implement/Tryout) และขั้นที่ 5 ประเมินและปรับปรุงแก้ไข (Evaluate and Revise) (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2554 : 96) และทุกขั้นตอนได้ผ่านการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผ่านผู้เชี่ยวชาญช่วยประเมินตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือให้มีคุณภาพที่เหมาะสมและถูกต้องก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. การเปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วงจรที่ 2 เพิ่มขึ้นจากการที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งก็คือ บทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ส่งผลให้ทักษะการคิดแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นในวงรอบที่ 2 สูงกว่า วงรอบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับงานวิจัยของ (มณฑนา บรรพสุทธิ, 2553 : 101-102) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนา ความสามารถคิดแก้ไขปัญหาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ ด้วยปัญหาเป็นฐานผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทักษะชีวิตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสมบูรณ์ เมื่อพงษ์คด้าย (2546: 89-91) ที่ศึกษาความสามารถใน

การแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องเศรษฐกิจชุมชนพื้นตนของโดยการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่เป็นการบูรณาการสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่ทันสมัย ซึ่งการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานนั้นเป็นการเรียนการสอนที่เริ่มที่การใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นการคิดของนักเรียนให้เกิดความสนใจอย่างรู้อยากรู้อยากเห็น มีความกระตือรือร้นในการทำงานสนุกสนานกับการเรียนสามารถเข้าใจในเรื่องที่เรียนและจำได้หลังจากเรียนผ่านไปแล้ว เนื่องจากเมื่อเจอนปัญหาแก้ปัญหาด้วยตนเอง และที่สำคัญคือนักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นกระบวนการร่วมกับการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มจะมีการกำหนดหน้าที่แบ่งความรับผิดชอบของแต่ละคน ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราลี ทินແล้า (2552) ที่กล่าวว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นตัวกระตุ้นที่ให้นักเรียนอย่างรู้อยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทดลอง และลงมือปฏิบัติ สร้างความรู้จากการร่วมกันเพื่อแก้ปัญหา อภิปรายและนำเสนอสรุปปัญหาร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งก็คือ การเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานหลังจากที่ได้ทำการทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ค่าของคะแนนสอบหลังเรียนเพิ่มมากขึ้น จากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชวาลย์ สงวนศักดิ์ (2552 : 79) และกิตติพงษ์ พน นคร (2553) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเว็บที่ใช้การจัดการเรียนแบบปัญหาเป็นฐานทำให้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียน

การสอนที่มีการใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เมื่อเจอบัญหาแก่ปัญหาด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ช่วย อีกทั้งแบบฝึกกิจกรรมต่าง ๆ ในความรู้สื่อการเรียนรู้ต่างๆ มีความชัดเจนและเข้าใจง่ายที่สำคัญคือนักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดแก่ปัญหาอย่างเป็นกระบวนการ ร่วมกับการทำงานเป็นกลุ่ม ในการช่วยกันเรียนช่วยกันคิดแก่ปัญหาส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติที่ส่งผลดีต่อตัวนักเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องต่าง ๆ และร่วมกันแก้ไขปัจจุบัน ให้การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมสมกับนักเรียนส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ช่วยเหลือกันทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่ม สอดคล้องกับ ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537) ที่กล่าวว่า หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการเมื่อนำมาแก่ปัญหาในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างเต็มที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมรวมถึงสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก่ปัญหา การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยรวม คือ 4.07 มีค่าความพึงพอใจเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดและรองลงมา 3 ลำดับแรก ดังนี้ เนื้อหาและการดำเนินเรื่องมีความชัดเจนน่าสนใจตัวอักษรศิรุปแบบตัวอักษรขนาดตีพิมพ์หลัง และการจัดบทเรียนมีสะกดใช้งานชัดเจนน่าสนใจ และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 11 ข้อ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนแบบปัญหาเป็นฐาน ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดแก่ปัญหา ครูผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้มีการนำการจัดกิจกรรมการเรียนแบบนี้ไปใช้

1.2 การนำเสนอปัญหาให้มีความน่าสนใจ การเล่าเรื่องราว หรือเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบันทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและจดจำบทเรียนดียิ่งขึ้น

1.3 การออกแบบใบกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมแก่ปัญหาการเขียนโปรแกรม โดยจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้การฝึกปฏิบัติในการแก่ปัญหาให้นักเรียนได้ทดลองเขียนโปรแกรมเองทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาบทเรียนให้ครบถ้วนทุกหน่วยการเรียนเพื่อให้ได้เนื้อหาบทเรียนครบสมบูรณ์

2.2 ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานในเนื้อหาวิชาหรือเรื่องอื่นๆ ควรแยกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มสาระอื่น ๆ เพื่อเป็นการบูรณาการร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สามารถเชื่อมโยงร่วมกันได้

2.3 ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานกับการพัฒนาการคิดค้านอื่นๆ เช่น การคิดสร้างสรรค์ การระบุปัญหา เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

กมลมาศ อุเทนสุต พันโททัยสิง.(2548). “การพัฒนาระบบบริการแผนกผู้ป่วยนอกเพื่อความพึงพอใจของผู้รับบริการในโรงพยาบาลค่ายกฤษณ์สีวรา จังหวัดสกลนคร”. วิทยานิพนธ์ ศิลปะ ศาสตร์ มหาบัณฑิต (สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).

กิตตานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา โสต ทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติพงษ์ ณ นคร. (2553). การสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านระบบการจัดการเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่องระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์. คอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์.

กิตติพงษ์ ปัญญาภิญญา. (2549). วิจัยเชิงปฏิบัติการ : แนวทางสำหรับครู เชียงใหม่ : นันท พันธ์ พรินติ้ง.

คุ่มีนักเรียน ปีการศึกษา 2557. (2557). หลักสูตรโรงเรียนกัลยาณวัตรตามหลักหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงเรียนกัลยาณวัตร. ขอนแก่น. ครุวัชรสกัด. (2558). แบบสัมภาษณ์นักเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C . รายวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา. โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น. (บันทึกเมื่อ 16 มกราคม 2558)

ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2542). การสอนผ่านเครือข่าย เวิลด์ ไวน์. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 27 (33), 35 - 44

ฉันธนา เวชโอลสก์ศักดา. (2538). “การใช้แหล่งสารนิเทศ ปัญหาการใช้แหล่งสารนิเทศและ ความสามารถในการค้นหาสารนิเทศของนักศึกษาแพทย์หลักสูตรดังเดิม และ หลักสูตรแบบใช้ปัญหาเป็นหลักคณะแพทยศาสตร์มหा�วิทยาลัยขอนแก่น”, ปริญญา

นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณาธิการศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

ชัชวาลย์ สงวนศักดิ์. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ E-Saan ClassNet วิชา ว31103 วิทยาศาสตร์พื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. โรงเรียนกัลยาณวัตร. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอนแก่นเขต 1. กระทรวงศึกษาธิการ.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษาทั่วถึงการสอนระดับอนุบาล.

กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิช.

_____. (2536). การศึกษาทางไกลกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ใน ประมวลสาระชุด วิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 12. นนทบุรี. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชุตima ทองสุข. (2547). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้แบบฝึกทักษะการทดลอง. ปริญญาโทนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชุตima ปัญญาพินิจนุกร. (2540). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนจริยธรรมทางการพยาบาลโดยบูรณาการแนวคิดเชิงพุทธและการเน้นปัญหาเป็นหลัก. วิทยานิพนธ์ปัญญาศึกษา ศุภณิต สาขาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ไชยศ เรืองสุวรรณ. (2551). การพัฒนาคอร์สแวร์และบทเรียนบนเครือข่าย. พิมพ์ครั้งที่ 12. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

_____. (2554). การออกแบบพัฒนาโปรแกรมบทเรียนและบทเรียนบนเว็บ.
พิมพ์ครั้งที่ 15 ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.

ทองสุข คำชนะ. (2538). ผลของการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหา เป็นหลักที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลผู้สูงอายุของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพวรรณ อุ่ทองทรัพย์. (2548). เอกสารประกอบการประชุมโครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายการประเมิน : การกำหนดกรอบโครงการสร้าง เครื่องมือ คู่มือการประเมินระดับท้องถิ่น เล่มที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษา.

- ทิศนา แย่มณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรรุติ เอกะกฤต . (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- อะหนัน นันทพฤกษา. (2555). การพัฒนาที่เรียนบนเว็บที่มีกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก ตามรูปแบบ CoPBL ที่ส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิชาคอมพิวเตอร์ ชั้นประถมศึกษาปี 4. มหาสารคาม. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นางสาวกัญญารัตน์.(2557). แบบสัมภาษณ์นักเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C . รายวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา. โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น. (บันทึกเมื่อ 4 ธันวาคม 2557)
- ______. (2558). แบบสัมภาษณ์นักเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C . รายวิชา การเขียน โปรแกรมภาษา. โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น. (บันทึกเมื่อ 15 มกราคม 2558)
- นางสาววิภาสินี . (2558). แบบสัมภาษณ์นักเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C . รายวิชาการเขียน โปรแกรมภาษา. โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น. (บันทึกเมื่อ 15 มกราคม 2558)
- นิคม มูลเมือง. (2539). การส่งเสริมสุขภาพ : แนวคิดก้าวหน้าของผู้ประกอบอาชีพทางสุขภาพ. ชลบุรี. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประพันธ์คิริ สุเสาร์จ. (2541). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการคีกษาแห่งชาติ.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2542). การวิจัยปฏิบัติการการเรียนรู้ของครูและการสร้างพลังร่วมในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- ปราณี ทีบแก้ว. (2552). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PROBLEM-BASED LEARNING: PBL). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์รัฐบาลบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- ปืนนรศ กасดุลม. (2542). สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก ของ อาจารย์พยาบาล สังกัดสถาบันพระมาราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล
- เบโล บุรีสาร. (2543). การศึกษาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การ จัดประสบการณ์แบบโครงการ. ปริญญาอิพนธกศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พจนารถ บัวเจีย. (2535). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิ เคราะห์ที่ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยการสอนแบบ แก้ปัญหาที่ ให้วิธีแบบโนนิโสมนสิการ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิ โรฒประสานมิตร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์. (2539). การประเมินแฟ้มงาน. ศึกษาศาสตร์ปริญญา. 11 (2), 57-64.
- มนตนา บรรพสุทธิ. (2553). การพัฒนาความสามารถคิดแก้ไขปัญหาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยปัญหาเป็นฐาน. ปริญญาศึกษาศาสตร์มหัลกศิษ สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปกร กรุงเทพฯ.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2545). การออกแบบกรอบสware และการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอน. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- . (2548). การออกแบบและพัฒนาคอร์สware สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน : Courseware design and development for computer instruction. พิมพ์ ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตตำราเรียนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร เหนือ. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มนสกรณ์ วิทูรเมธ. (2545). การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 7 มีนาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://library.rsu.ac.th/library-Rangsitjournal7.htm>
- มัณฑรา ธรรมบุศย์. (2545). การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้ PBL (Problem-Based Learning). วารสารวิชาการ, 5(2) กุมภาพันธ์, 11-17.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพาณิช.

ยุร่วตัน คล้ายมงคล. (2545). การพัฒนาระบบการการเรียนการสอนโดยใช้การประยุกต์แนวคิดการใช้แก๊ปญหาเป็นหลักในการเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รศนา อัชชะกิจ. (2537). กระบวนการแก้ปัญหา และตัดสินใจเชิงวิทยาศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รังสรรค์ ทองสุกนกอก. (2547). “ชุดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ (Problem base learning) เรื่อง ทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4”. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

วรรณภา เหล่าไพศาลพงษ์. (2554). การศึกษาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบกระบวนการแก้ปัญหากับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วชรา เเล่เรียนดี. (2554). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 7. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

waree ถิรจิต. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นางสาววิลาสินี . (2558). แบบสัมภาษณ์นักเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C . รายวิชาการเขียนโปรแกรมภาษา C. โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น. (บันทึกเมื่อ 15 มกราคม 2558)

นางสาวกัญญารัตน์ (2558). แบบสัมภาษณ์นักเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C . รายวิชาการเขียนโปรแกรมภาษา C. โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น. (บันทึกเมื่อ 15 มกราคม 2558)

วิชุดา รัตนเพียร. (2542). “การเรียนการสอนผ่านเว็บ : ทางเลือกใหม่ของเทคโนโลยีการศึกษาไทย”. สารสารคุณศาสตร์. 27 (3) : หน้า 29 - 35

- วิชนีย์ ทศศ. (2547). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก และแบบสืบเสาะหา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิภากรณ์ บุญทา. (2541). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักใน วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยชนี และคณะ. (2553). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. ก้าวสินธุ์ : ประสาน การพิมพ์
- สมบัติ เพื่อพงค์คล้าย. (2546). การส่งเสริมความรู้และความสามารถในการแก้ปัญหาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองโดยการเรียนรู้แบบใช้ ปัญหาเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ สอนบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมปรารณฯ เพื่อนรัมย์. (2549). ผลการเรียนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้วย บทเรียนบนเครือข่ายที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมพงษ์ จิตรดับ. (2537). การสอนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สายฝน จารีต. (2547). การศึกษาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมคำถก ปลายเปิดแบบเร้า ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนหนองกุ่มพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอนแก่นเขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอนแก่น.
- สุกัญญา ศรีสาร. (2547). การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการคิดแก้ปัญหานาคต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพจน์ ดอกจันกลาง และคณะ. (2556). การศึกษาผลการเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บ แบบผสมผสานโดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับ การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีและ สื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

- สุภาวดี ดอนเมือง. (2544). ประสิทธิผลการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักวิชาพยาบาลโรงเรียนอายุรเวช กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2545). ทฤษฎีการออกแบบการสอนในกระบวนการทัศน์ใหม่. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- สุรangs โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิยม. (2538). “แนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน”. น. 6-11. ใน ลัดดา ภู่เกียรติ. (บรรณาธิการ). เส้นทางสู่การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: บริษัทบพิธการพิมพ์.
- สุวารี คงมั่น. (2545). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยการสอนแบบแก้ปัญหาในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ แขนงงานบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิทย์ บุลคำ. (2547). ครบเครื่องเรื่องการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิมล วงศ์วนิช. (2546). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก : ระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : สกศ.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, และอุษา ชูชาติ. (2544). ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพ : วัฒนาพาณิช.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2534). คู่มือผู้บริหารโรงเรียน : การดำเนินการนิเทศภัยในโรงเรียน ประถมศึกษา พ.ศ. 2534. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.
- อมรทิพย์ ณ บางซื่ง. (2543). ประสิทธิผลของการสอน เรื่อง การบริการอนามัยครอบครัวโดยวิธีการสอน แบบใช้ปัญหาเป็นหลักในนักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ.
- วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหิดล.
- อนิรุทธิ์ ศตมั่น, สุรพล บุญเลือ, และทิพย์รัตน์ สิทธิวงศ์. (2552). การพัฒนาระบบการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับการเรียนรู้แบบนำเสนองของนิสิตระดับอุดมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อุดม รัตนอัมพร โภสภณ. (2544). ผลของการสื่อสารในเวลาเดียวกันและต่างเวลา กันในการเรียนรู้ผ่านเว็บ โดยใช้ปัญหาเป็นหลักที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Albanese, M.A. (1993). **Problem-based learning: A review of literature on its outcomes and implementation issues.** Academic medicine: Journal of the Association of American Medical Colleges, 68 (1), 52-81.

Angoff W.H.. (1984). **Scales, Norms, and Equivalent Scores**, Princeton, NJ : Educational Measurement,

Barell, John. (1998). PBL: An Inquiry Approach. Arlington Heights, Ill.: Skylight Training and Publishing, Inc.,

Barrow,H.S. 1996. **Problem-Based Learning in Medicine and Beyond: A Brief Overview.** San Francisco: Josser-Bass.

Bloom, B.S. (1956). **Taxonomy of educational objectives book 1: cognitive domain.** London: Longman.

Boud, D., and Feletti, G. 1996. **The Challenge of Problem Based Learning.** London : Kogan Page.

Bruner, J. S. (1966). **Toward a Theory of Instruction**, Cambridge, Mass.: Belkapp Press.

Candeia.(1998). **Developing PBL Project** [Online]. accessed 21 August 2014.
Available <http://www.pbl.org/pbl/change.html>.

Cindy E. Hmelo-Silver. (2004). **Problem-based learning : What and How Do Students Learn?** Educational Psychology Review, 16(3), 235-266.

Duch, Barbara. (2001). **A Key Factor in PBL.** [Online]. Available :<http://www.udel.edu/pbl/html> (2014, June 12)

Duffy, T.M., & Cunningham, D. J. (1997). **Constructivism: Implications for the design and delivery of instruction.** In David Jonassen (Ed.). *Handbook of research in education, communication, and technology*. New York: Macmillan.

Faulkner, D.B., McKeith, F.K., Berger, L.L., Kesler, D.J., and Parrett, D.F. (1989).

“Effect of testosterone propionate on performance and carcass characteristic of heifers and cows.” J. Anim. Sci. 67: 1907-1915.

Gallagher, S. A. (1997). **Problem-Based Learning: Where did it come from,**

What does it do, and Where is it going?. Journal for the Education of the Gifted, 20(4), 33² 362.

Khan, Badrul H. 1997. **Web-Based Instruction.** Englewood Cliffs, New Jersey :

EducationalTechnology Publications.

LAVE J and WENGER E. (1991). **Situated Learning: legitimate peripheral participation.**

Cambridge: Cambridge University Press.

Penner, L.A: Midili, A.R. & Kegelmeyer, J. (1997). **Beyond Job Attitudes : A**

Personality and Ssocial Psychology Perspective on the Causes of Organizational Citizenship Behavoir. Human Performance. 10(2) : 111-132

Petersen, N.S., Marco, C.L., and Stewart, E.E. (1982). **A test of the adequacy of**

linear Score equating methods. In P.W. Holland, and D.B. Rubin (ed),

Test Equating, pp. 71-135. New York: Academic press.

Polya, George. (1957). **How to Solve It: A New Aspect of Mathematical Method**

New York: Doubleday and Company Garden City.

Relan, A. and Gillani. (1997). **B.B. WebYBased Information and the Traditional**

Classroom: Similarities and Differences. In Khan, B.H., (Ed). Web z based

instruction (pp.43 -45). Englewood Cliffs, N.J.: Educational Technologies

Publications, 1997.

Vroom, H Victor. (1964). **Work and Motivation.** Now York : Wiley and Sons Inc.

Weir, J.J. (1974). **Problem Solving is Everybody's Problem.** The Science

Teacher.

Wolman, B.B. (1973). **Dictionary of behavioral Science.** London. Litton

Educational Publishing. Inc.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เขียนวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร. จำนงค์ กิติสกัด ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ครุชำนาญการ โรงเรียนกัลยาณวัตร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอนแก่น เขต 25
2. นางวิชญารัตน์ ธรรมาวิวัฒน์กุล ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและความถูกต้องทางด้านแบบวัดและประเมินผล ครุชำนาญการ โรงเรียนกัลยาณวัตร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานขอนแก่น เขต 25
3. นางสุพิดา โนพันธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและความถูกต้องทางด้านแบบวัดและประเมินผล ครุเชี่ยวชาญ โรงเรียนกัลยาณวัตร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานขอนแก่น เขต 25
- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
4. ดร.เพ็มพร ลักษณาวรรณกุล. ผู้เชี่ยวชาญด้านบทเรียนบนเว็บ อาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
5. นายธนัชพงษ์ วงศ์คำหาญ ผู้เชี่ยวชาญด้านบทเรียนบนเว็บ และความถูกต้องทางด้านแบบวัดและประเมินผล อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
6. นายกฤติเดช จันทร์เพ็ง ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ครุเชี่ยวชาญ โรงเรียนกัลยาณวัตร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานขอนแก่น เขต 25

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๒๐๘๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกัลยาณวัตร

ด้วย นางสาวมนฤทัย นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๕๑๐๘๐๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษาออกแบบการเรียนรู้ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาที่เรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๔ โรงเรียนกัลยาณวัตร จำนวน ๓๒ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๑๒ - ๕๕๓๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๒๐๘๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกัญชาณวัตร

ด้วย นางสาวนฤทัย นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๕๑๐๐๘๐๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษากองเวลาการศึกษา ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ^๑
และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนกัญชาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย^๒
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๔ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตาม
วัตถุประสงค์ดัง上

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ln

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรษ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๑๒ - ๕๕๓๙

ที่ ศช ๐๕๔๐.๐๑/๒ ๒๐๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร. จำนงค์ กิตติสกุล

ด้วย นางสาวมนฤทัย นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๕๑๐๐๘๐๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษากองเวศราษฎร์ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับขั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงไกรรขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องขององค์ประกอบการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ ไพรวรรษ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๒๐๘๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางวิชญารัตน์ ธรรมาวัฒน์กุล

ด้วย นางสาวนฤทัย นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๕๑๐๘๐๑๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษาก่อเวลาการ สูงยืนมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาบทเรียนบนเน็ตเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงคร่ำขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ไทรศัพท์, ไทรสาร ๐ - ๔๓๓๒ - ๕๕๓๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๒๐๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสุพิดา โนพันธุ์

ด้วย นางสาวมนกุฎี นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๕๑๐๘๙๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงไกรขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๑ ๒๐๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐

๙) พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.เพ็มพร ลักษณารรณกุล.

ด้วย นางสาวมนฤทัย นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๑๐๐๘๐๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษากองเวลาการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ปัญหานปีฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุความตั้งใจประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงไกร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องคำนวณทาง ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทรวรรษ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ไทรศรีพท., ไทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๔๔๗๘

ที่ พร ๐๕๔๐.๐๑/๑ ๒๐๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายธนชพงษ์ วงศ์หาญ

ด้วย นางสาวนฤทัย นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๕๐๐๘๐๑๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษาอกเวลาการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ปัญหานปีนฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงโปรดเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องคำนวณทางภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรารณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๒๐๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกฤตติเดช จันทร์เพ็ง

ด้วย นางสาวมนฤทัย นามศรี รหัสประจำตัว ๕๖๘๕๑๐๘๐๘๐๒๒๒ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ศึกษา รูปแบบการศึกษากองเวลาการสอน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาบทเรียนบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕”
เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบเรียง บรรลุความตั้งใจประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรษ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๑-๕๕๓๙

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

	โรงเรียนกัลยาณวัตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ
	วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา (ง31243)	จำนวน 1 หน่วยกิต
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง แนวคิดในการเขียนโปรแกรม	จำนวน 2 คาบ
วัน/เวลา	วันพุธที่สุดวัน เวลา 14.55 - 16.45 น .ม.4/15 29/พ.ย./2557 ห้อง 522	
ผู้สอน	นางสาวมนฤทัย นามศรี	

สาระสำคัญ

แนวคิดในการเขียนโปรแกรม คือ การพัฒนาโปรแกรม ซึ่งขึ้นตอนในการพัฒนาโปรแกรมประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ วิเคราะห์ปัญหา , วางแผนและออกแบบระบบ , เขียนโปรแกรม (coding) , ทดสอบโปรแกรม และจัด ทำคู่มือ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจเห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้การ สื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีคุณธรรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้ (K-P-A)

เมื่อผู้เรียนทำกิจกรรม แล้วผู้เรียนสามารถ

1. อธิบายแนวคิดในการเขียนโปรแกรมได้ (K)
2. สามารถเขียน Flowchart เพื่อลำดับขั้นการทำงานได้ (P)
3. สามารถแก้ปัญหาโดยใช้ Flowchart จากปัญหาที่ครุภักดีให้ได้ (P)
4. ตั้งงานตรงเวลา (A)
5. มีจิตสำนึกรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในห้องเรียน(A)

สาระการเรียนรู้

1. ด้านองค์ความรู้ (K : Knowledge)

- แนวคิดในการเขียนโปรแกรม
- การเขียน Flowchart

2. ทักษะกระบวนการ (P : Process)

- ทักษะการปฏิบัติงาน
- ทักษะการแก้ปัญหา

3. คุณลักษณะ (A : Attribute)

- การฝึก ความรับผิดชอบ ความสามัคคี และความตรงต่อเวลา
- ปฏิบัติตามกฎระเบียบการเข้าใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
- มีจิตสำนึกรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ (30 นาที)

1. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า 课堂เรียนนี้มีจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้จะเรียนรู้เรื่องแนวคิดในการเขียนโปรแกรมซึ่งก่อนอื่นการเขียนโปรแกรมภาษา C ได้ต้องรู้วิธีการพัฒนาเพื่อที่จะได้ แนวคิดในการเขียนโปรแกรม และสามารถนำไปใช้เขียนโปรแกรมภาษาซีได้อย่างมีขั้นตอน ครูแจ้งบทบาทสม zad กลุ่มให้ นักเรียน ทราบ

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลองความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 3-4 คน แล้วให้ นักเรียนเลือกประชานและเลขานุการกลุ่ม

3. ครูสอนเรื่อง แนวคิดในการเขียนโปรแกรม โดยใช้ PowerPoint สื่อประกอบการเรียนรู้เรื่อง แนวคิดในการเขียนโปรแกรม และเสนอสถานการณ์ปัญหา ผ่านบทเรียนบนเว็บ Kw-Lms โดยให้นักเรียนดูสถาน การณ์ปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา กียงกับ สถานการณ์ปัญหา เรื่อง แนวคิดการเขียนโปรแกรม จากใบงานที่ 1 แล้วให้ นักเรียน ฝึกระบุปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

ขั้นสอน (60 นาที)

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับ ใบงานที่ 1 เรื่อง แนวคิดในการเขียนโปรแกรม
 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมใน ใบงานที่ 1 เรื่อง แนวคิดในการเขียนโปรแกรมการตัด เกรด โดยการศึกษาใบความรู้ สื่อต่างๆผ่านบนเว็บ Kw-Lms และเกิดกระบวนการแก้ปัญหาตามลำดับ ดังนี้

5.1 ระบุปัญหา โดยนักเรียนในกลุ่มทุกคนอ่านสถานการณ์จำลองในใบงานที่ 1 เรื่อง แนวคิด ในการเขียนโปรแกรมແລ້ວช่วยกันระบุปัญหา

5.1.1 ความเข้าใจ และเลือกปัญหาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์โดยนักเรียนในกลุ่ม ทุกคนช่วยกันพิจารณาปัญหาในข้อ 1 ແລ້ວระบุปัญหาที่สำคัญ

5.1.2 คิดหาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาในข้อ 2 ให้ได้มากที่สุด

5.1.3 พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมิน แนวทางแก้ปัญหาโดยให้นักเรียนในกลุ่มทุกคนกำหนดเกณฑ์

5.1.4 เลือกแนวทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

5.1.5 เสนอแนวทางแก้ปัญหา และอภิปรายผล

6. นักเรียนแก้ปัญหาเขียน Flowchart แสดงการตัดเกรด โดยคำนึงถึงความถูกต้องของเครื่องหมาย ตามหลักการเขียน Flowchart ตัวแทนกลุ่มทุกกลุ่มเสนอแนวทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด พร้อมอธิบายเหตุผล

ขั้นสรุป (10 นาที)

7. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายขั้นตอนกระบวนการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเมื่อนักเรียนสามารถเขียน Flowchart เสร็จແລ້ວครูทำการแนะนำ และแสดงตัวอย่าง Flowchart การตัดเกรดให้นักเรียนคุ้มเพื่อเป็นการเปรียบเทียบกับ Flowchart ของนักเรียน และ อธิบายเพิ่มเติมหากนักเรียนมีข้อสงสัย

8. นักเรียนสามารถแก้ไข Flowchart การตัดเกรด ก่อนส่งครูได้ เพื่อที่จะได้คะแนนเพิ่มมากขึ้น

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา ระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้แบบบัญหาเป็นฐาน**

ค่าดัชนีความสอดคล้องของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียน วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C

<p>โดยที่มีเกณฑ์การประเมินค่าความสอดคล้อง (I.O.C) ของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้</p> <p>ให้คะแนนเท่ากับ -1 = ยังไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์</p> <p>ให้คะแนนเท่ากับ 0 = ไม่แน่ใจ ว่ามีความสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์</p> <p>ให้คะแนนเท่ากับ +1 = แน่ใจว่า มีความสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์</p>
--

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ เชี่ยวชาญ			ΣX	I.O.C	ผล การ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แผนการจัดกิจกรรมแนะนำแผนที่ 1	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัด และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3. เนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5. สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ เชี่ยวชาญ			ΣX	I.O.C	ผล การ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
6. การวัดและประเมิน	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
แผนการจัดกิจกรรมแนะนำแผนที่ 2	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3. เมื่อท่า	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5. สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6. การวัดและประเมิน	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ เชี่ยวชาญ			ΣX	I.O.C	ผล การ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แผนการจัดกิจกรรมแนะนำแนวแผนที่ 3	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัด และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3. เนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5. สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6. การวัดและประเมิน	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
แผนการจัดกิจกรรมแนะนำแนวแผนที่ 4	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ เชี่ยวชาญ			ΣX	I.O.C	ผล การ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	1	2	3			
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัด และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3.เนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.การวัดและประเมิน	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
แผนการจัดกิจกรรมแบบแนวแผนที่ 5	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
1.สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
2.ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัด และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3.เนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ เขียนราย			ΣX	I.O.C	ผล การ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6. การวัดและประเมิน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
แผนการจัดกิจกรรมແນะແນວแผนที่ 6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับการวัด และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. เนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ เขียนช่วย			ΣX	I.O.C	ผล การ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	1	2	3			
5.1 สอดคล้องกับมาตรฐานค่าประสิทธิภาพเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6. การวัดและประเมิน	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.1 สอดคล้องกับมาตรฐานค่าประสิทธิภาพเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้
6.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1	ใช่ได้

เกณฑ์การตัดสินความเหมาะสมของเนื้อหา

ตั้งแต่ 1.00-0.05 หมายถึง ใช่ได้หรือ มีคุณภาพ

ต่ำกว่า 0.05 หมายถึง ควรปรับปรุง ไม่มีคุณภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

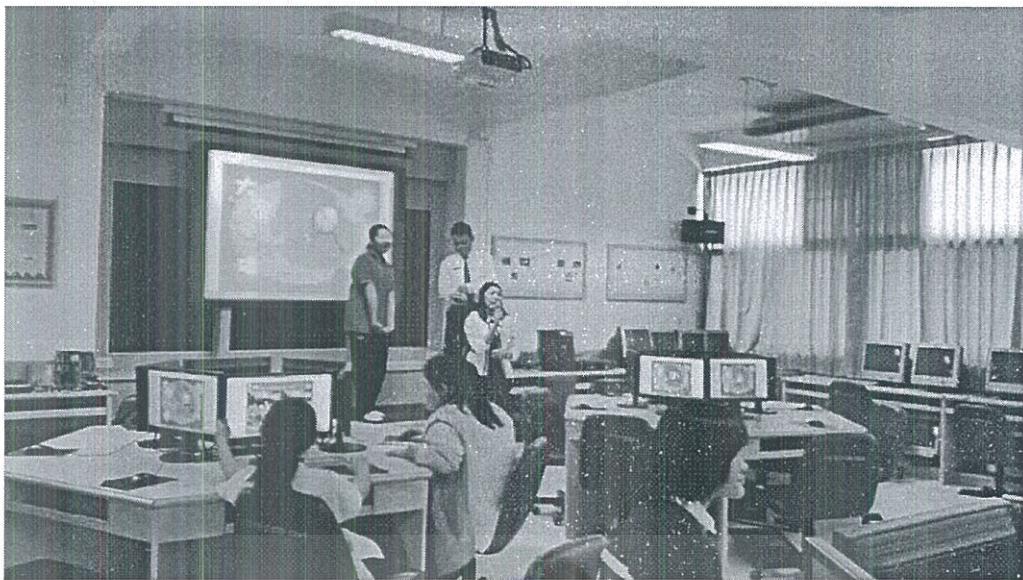
ภาคผนวก ง

ภาพบรรยายภาพในชั้นเรียนบทเรียนบนเว็บ วิชา การเขียนโปรแกรม

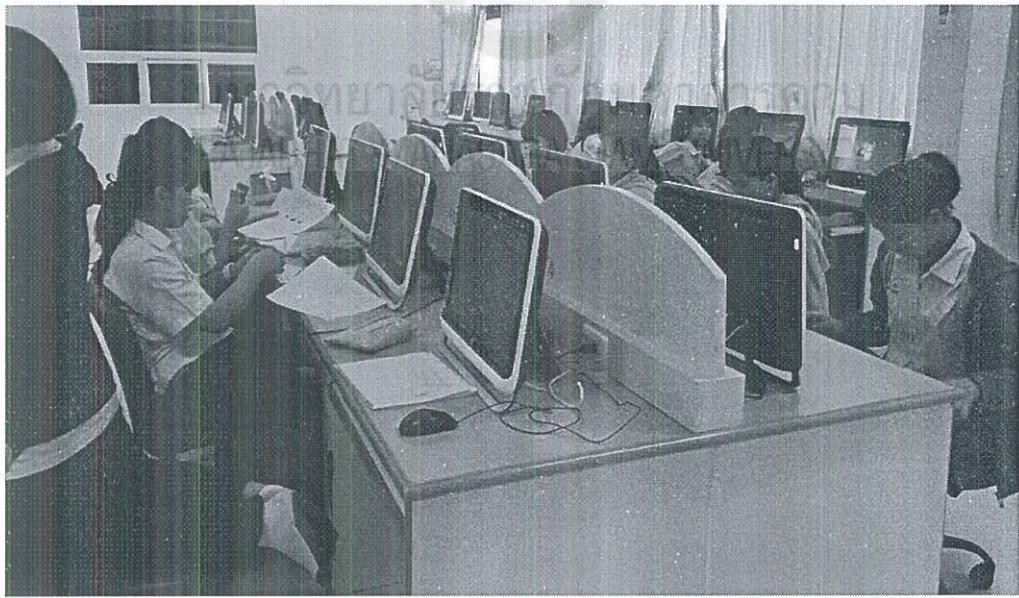
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาษา C

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่างภาพบรรยากาศในชั้นเรียน

ภาพที่ 15 การนำเสนอปัญหา ก่อนเข้าสู่การทำใบกิจกรรม

ภาพที่ 16 นักเรียนทำใบกิจกรรมแบบฝึกปฏิบัติเขียนโค้ด โปรแกรม

ภาพที่ 17 นักเรียนแต่ละคนลงมือแก้ปัญหาในใบกิจกรรมของตนเอง

ภาพที่ 18 นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อเลือกปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

รูปภาพตัวอย่างหน้าบานทเรียนบนเว็บ วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C

ภาพที่ 19 หน้าหลักเมื่อเข้าสู่รายวิชา

ภาพที่ 20 เมื่อเข้าสู่รายวิชาที่เลือกเป็นเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด

หน้าจอแสดงหน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (www.kw.ac.th/kwims57/index.php?mod=subject_view&path=lms/subject&subject_id=77607216&level=1&parent=987) แสดงรายละเอียดของโมdule 'มีเดียภาษา C' ซึ่งเป็นโมdule ที่ 1 เรื่อง แนวการการเขียนโปรแกรมภาษา C. หน้าจอแสดงรายละเอียดของโมdule รวมถึงรายละเอียดของแต่ละบทเรียนและไฟล์แนบ.

ภาพที่ 21 หน้าจอเมื่อนักเรียนเข้าเรียนแต่ละแผน ก็จะเป็นรายละเอียด เนื้อหาที่ต้องศึกษา รวมไปถึงการมอบหมายกิจกรรมต่าง ๆ

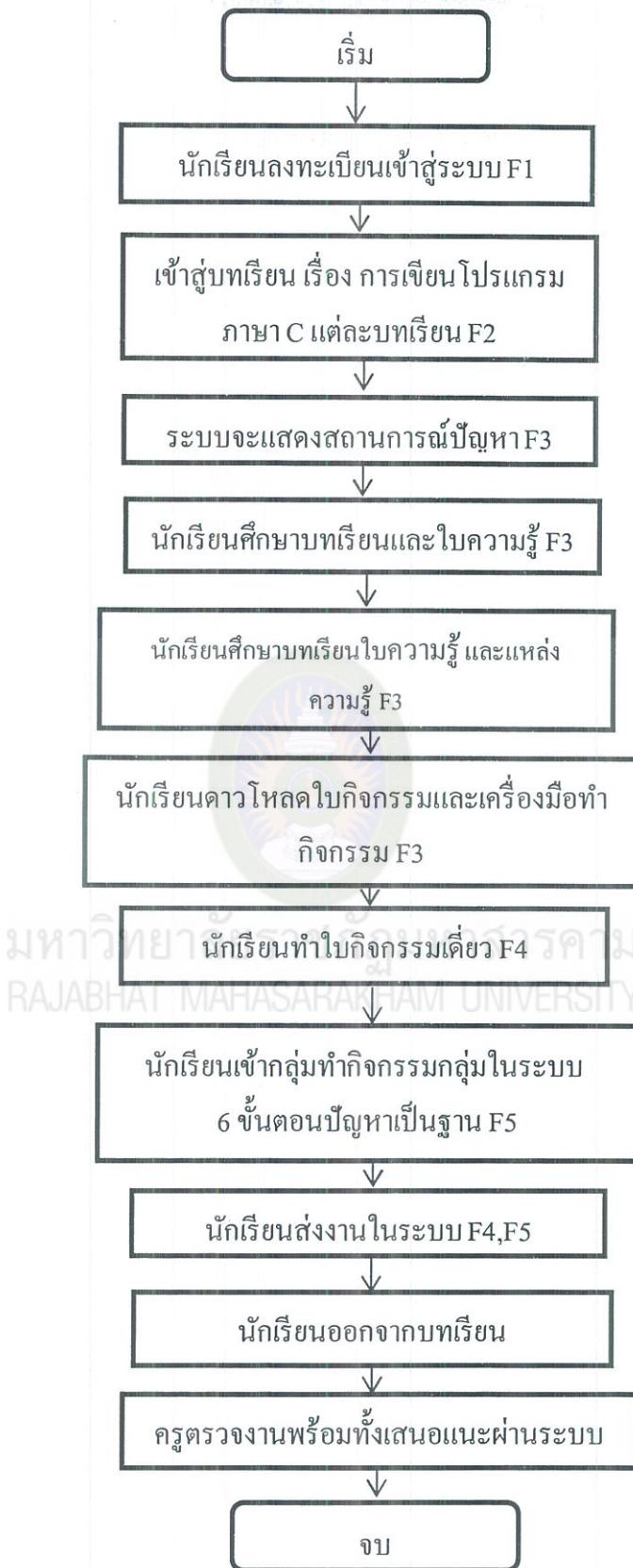
หน้าจอแสดงหน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (www.kw.ac.th/kwims57/index.php?mod=subject_view&path=lms/subject&subject_id=77607216&level=1&parent=988) แสดงรายละเอียดของโมdule 'มีเดียภาษา C' ซึ่งเป็นโมdule ที่ 2 เรื่อง แนวการการเขียนโปรแกรมภาษา C. หน้าจอแสดงรายละเอียดของโมdule รวมถึงรายละเอียดของแต่ละบทเรียนและไฟล์แนบ.

ภาพที่ 22 หน้าจอเมื่อนักเรียนเข้าเรียนแต่ละแผนจะมีกิจกรรมที่แตกต่างกันไปตามเนื้อหา

ภาคผนวก จ

- แผนภาพของหน้าเรียนบนเว็บ (Storyboard)
วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพที่ 23 ผังงานการทำงานของบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C

วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C	Storyboards : หน้าลงชื่อเข้าสู่ระบบ
นางสาวมนฤทัย นามศรี	หน้า : 1 / 6

เข้าสู่บุทเรียน

ชื่อผู้ใช้ :

รหัสผ่าน :

ลืมรหัสผ่าน

1. นักเรียนทำการกรอกชื่อผู้ใช้
2. นักเรียนกรอกรหัสผ่าน
3. นักเรียนคลิกปุ่ม Login เพื่อเข้าสู่บุทเรียน
4. จะปรากฏหน้าจอที่ 2 เมื่อเข้าสู่บุทเรียน

ภาพที่ 24 หน้าจอ F1 ลงทะเบียนเข้าสู่ระบบ

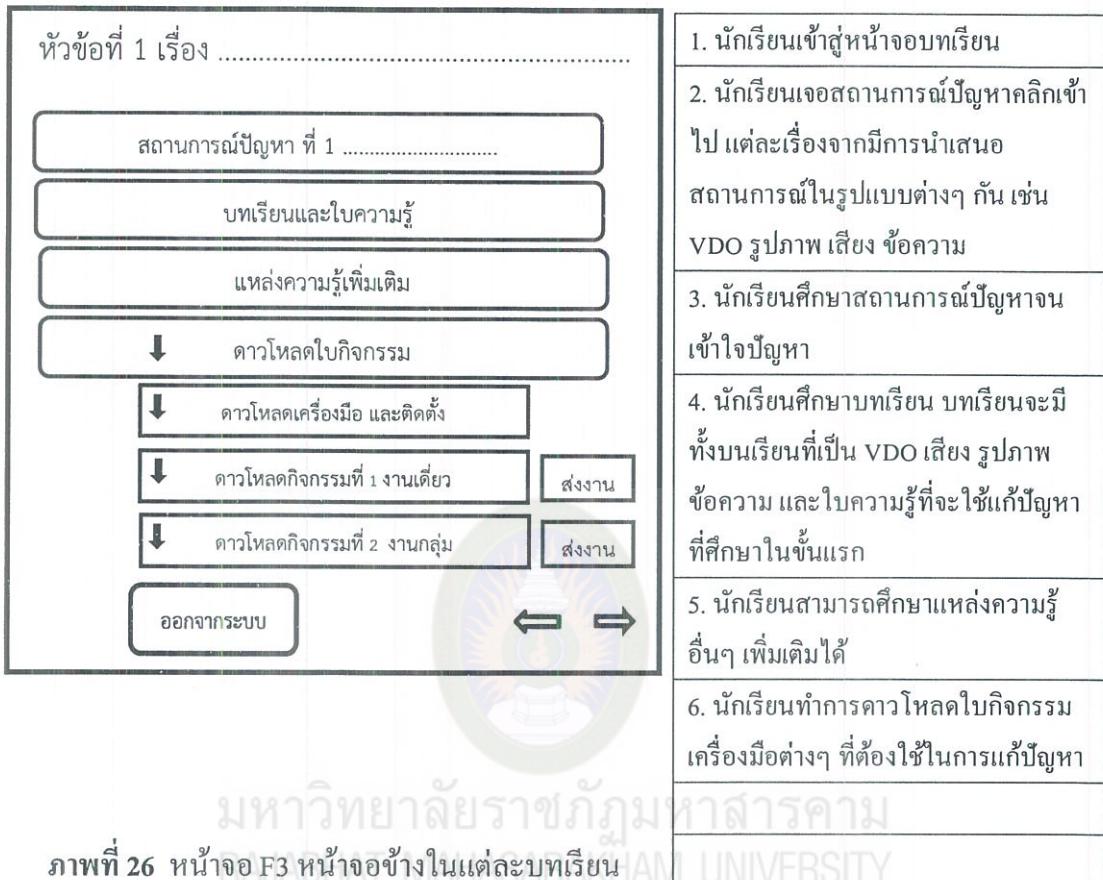
วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C	Storyboards : หน้าบทเรียนแต่ละบท
นางสาวมนฤทัย นามศรี	หน้า : 2 / 6

**มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บทเรียน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C**

1. นักเรียนคลิกเข้าสู่บุทเรียนทีละบทเรียนเริ่มจาก 1, 2, 3, ... ตามลำดับ
2. เมื่อคลิกเข้าสู่บุทเรียนแต่ละบทก็จะแสดงเนื้อหาแต่ละบทเรียนนั้นๆ ดังหน้าจอที่ 3

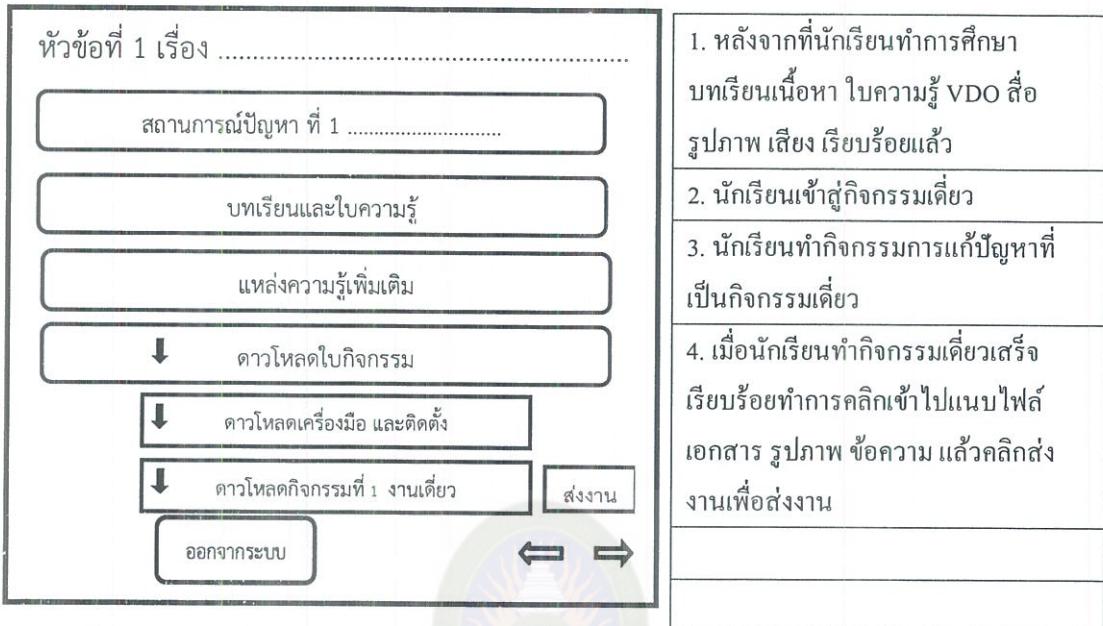
ภาพที่ 25 หน้าจอ F2 เข้าสู่บุทเรียน เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา C แต่ละบทเรียน

วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C	Storyboards : หน้าที่เรียนแต่ละบท
นางสาวมนฤทัย นามศรี	หน้า : 3 / 6

ภาพที่ 26 หน้าจอ F3 หน้าจอข้างในแต่ละบทเรียน

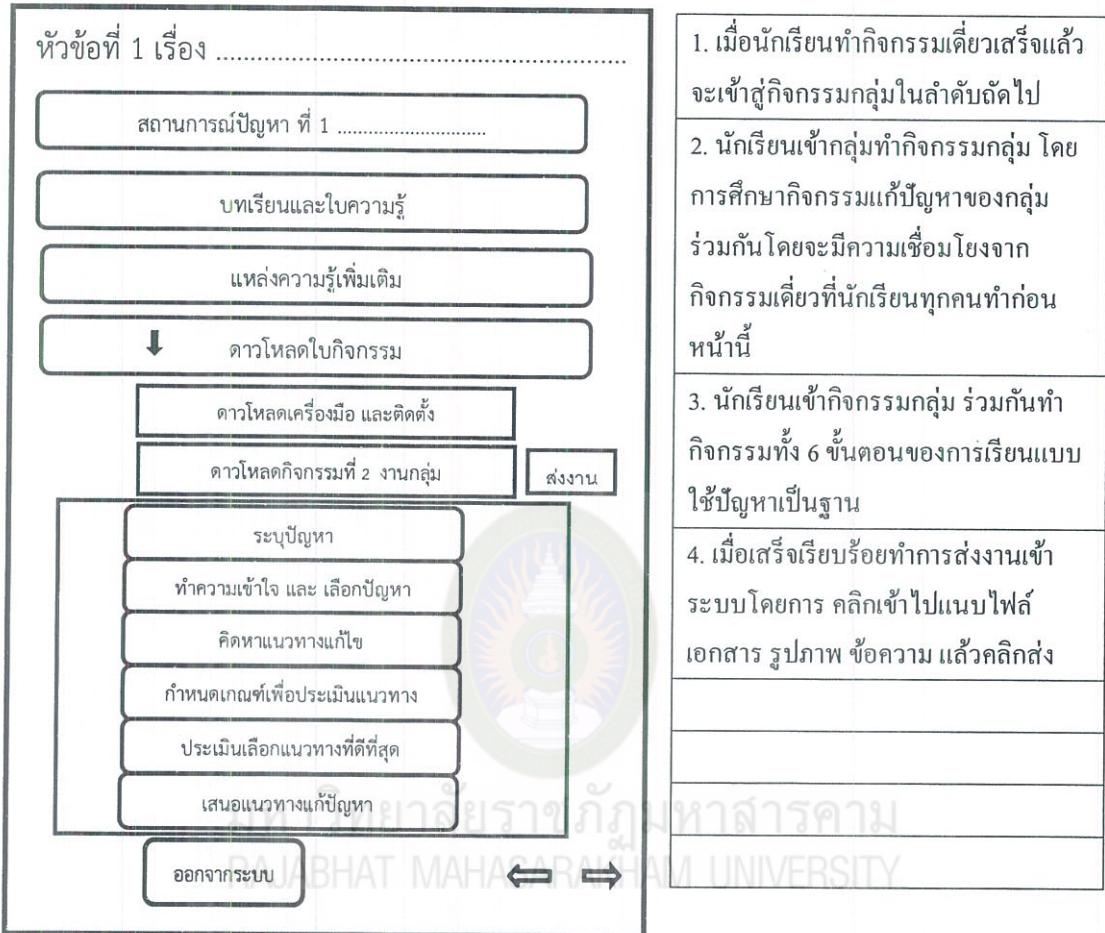
วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C	Storyboards : หน้านักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 1 เดียว
นางสาวมนฤทัย นามศรี	หน้า : 4 / 6

ภาพที่ 27 หน้าจอ F4 นักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 1 เดียว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิชา การเขียนโปรแกรมภาษา C	Storyboards : หน้านักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 2 กลุ่ม
นางสาวมนฤทัย นามศรี	หน้า : 5 / 6

ภาพที่ 28 หน้าจอ F5 นักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 2 กลุ่ม

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวมนฤทัย นามศรี

วันเดือนปีเกิด

24 กุมภาพันธ์ 2533

สถานที่อยู่

27 หมู่ 5 ตำบลนาดี อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี

สถานศึกษาปัจจุบัน

นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนทับกุงประชานุกูล จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ. 2552

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนกุมภาปี จังหวัดอุดรธานี

พ.ศ. 2556

วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2558

ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา¹
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY**